การพัฒนาการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม

กฤตภาส อารักษ์คุณากร

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการโทรคมนาคม คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
พ.ศ. 2555

DPU

Radiocommunication Equipments Trading Regulation

Kritapas Arrakkunakorn

DPU

A Thematic Paper Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Science (Telecommunications Management)

Department of Telecommunications Management

Faculty of Engineering, Dhurakij Pundit University

2012

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สามารถดำเนินการสำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายฝ่าย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร.วรพล พงษ์เพ็ชร อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เป็นอย่างสูง ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่าในการให้ข้อแนะนำ ทั้งหลักการทฤษฎี แนวคิด ตลอดจนให้คำปรึกษาในการแก้ไขปัญหา ข้อบกพร่องต่างๆ ในการดำเนินการวิจัยจนสารนิพนธ์เสร็จสมบูรณ์ และผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านประธานกรรมการสอบสารนิพนธ์ และกรรมการสอบสารนิพนธ์ทุกท่านที่ได้ชี้แนะในการปรับปรุงสารนิพนธ์ฉบับนี้ให้ถูกต้องครบถ้วนมากที่สุด รวมทั้งขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ที่ให้โอกาสในการศึกษาครั้งนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคณาจารย์ทุกท่านที่กรุณาประสิทธ์ประสาทวิชา ความรู้ ให้กับนิสิตทำให้มีความรู้ความสามารถในการจัดทำสารนิพนธ์ฉบับนี้

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญของสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ทุกท่านและผู้รับใบอนุญาตที่ได้ให้คำปรึกษาช่วยเหลือในการตรวจสอบความสมบูรณ์ ความถูกต้องของเครื่องมือ และข้อคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลในด้านวิชาการเป็นอย่างดียิ่ง รวมถึงผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน เพื่อนร่วมรุ่น ที่ให้คำปรึกษาแนะนำให้การสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือในการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ด้วยดีตลอดมา คุณประโยชน์อันเกิดจากสารนิพนธ์นี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่พระคุณบิดา มารดา รวมถึงอาจารย์ทุกท่านของผู้วิจัยที่สร้างพื้นฐาน ในการศึกษาให้แก่ผู้วิจัย และผู้มีส่วนร่วมทุกท่าน ตลอดจนผู้รวบรวมและเรียบเรียงหนังสือ เอกสารต่างๆ ที่ผู้วิจัยอ้างถึงในการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้

กฤตภาส อารักษ์คุณากร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ฆ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญตาราง	ซ
สารบัญภาพ	ฌ
บทที่	
1. บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของการวิจัย	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 สมมติฐานของการวิจัย	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	4
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะ	5
2. แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 เครื่องวิทยุคมนาคม	7
2.2 กฎหมาย กฎ และระเบียบที่เกี่ยวข้อง	22
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	40
3. ระเบียบวิธีวิจัย	42
3.1 การเลือกผู้เชี่ยวชาญ	42
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และการเก็บข้อมูล	43
3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล	46
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	49
4.1 สภาพทั่วไปของการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมในปัจจุบัน	49
4.2 การศึกษาการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมในด้านต่างๆ	50

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
	4.3 การนำระบบฐานข้อมูลการสำรองจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม มาใช้แก้ไขปัญหาภาระด้านการรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม ของผู้รับใบอนุญาตและการปฏิบัติงานของพนักงานสำนักงาน กสทช.....	72
5.	สรุปและข้อเสนอแนะ.....	76
	5.1 สรุปผลการวิจัย……..……..……..……..……...	76
	5.2 อภิปรายผล.....	83
	5.3 ข้อเสนอแนะ.....	87
บรรณานุกรม.....		91
ภาคผนวก.....		96
	ก แบบสอบถาม.....	97
	ข รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	140
ประวัติผู้เขียน.....		143

สารบัญตาราง

ตารางที่ หน้า

3.1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างผู้เชี่ยวชาญที่ใช้ในการวิจัยจำแนกตามหน่วยงานต่างๆ..... 42

3.2 แสดงจำนวนผู้เชี่ยวชาญและค่าความคลาดเคลื่อน..... 43

4.1 สภาพทั่วไปของการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม..... 49

4.2 ปัญหาด้านบทบัญญัติของกฎหมาย ข้อบังคับของระเบียบ
และประกาศคำสั่งที่เกี่ยวข้อง..... 50

4.3 แนวทางปรับปรุงแก้ไขปัญหาด้านบทบัญญัติของกฎหมาย
ข้อบังคับของระเบียบและประกาศคำสั่งที่เกี่ยวข้อง..... 54

4.4 ปัญหาด้านหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้รับใบอนุญาต..... 57

4.5 แนวทางปรับปรุงแก้ไขปัญหาด้านหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้รับใบอนุญาต..... 59

4.6 ปัญหาด้านการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสำนักงาน กสทช.
ในการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม..... 63

4.7 แนวทางปรับปรุงแก้ไขปัญหาด้านการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงาน
สำนักงานกสทช.ในการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม..... 66

4.8 ปัจจัยภายนอกที่เป็นปัญหาต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม..... 69

4.9 แนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดจากปัจจัยภายนอก……..……..…….. 70

4.10 แนวทางแก้ไขปัญหาด้านภาระการรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม
ของผู้รับใบอนุญาตและการปฏิบัติงานของพนักงานสำนักงาน กสทช.
โดยใช้ระบบฐานข้อมูลการสำรองจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม..... 75

สารบัญภาพ

ภาพที่ หน้า

2.1 แสดงเครื่องวิทยุคมนาคมในกิจการเคลื่อนที่ทางบก..... 7

2.2 แสดงเครื่องวิทยุคมนาคมในกิจการวิทยุอาสาสมัคร..... 8

2.3 แสดงเครื่องวิทยุคมนาคมในกิจการความถี่ประชาชนหรือ CB..... 9

2.4 แสดงเครื่องวิทยุคมนาคมระบบ Digital Trunked Radio ……..……..… 10

2.5 แสดงเครื่องวิทยุคมนาคมสถานีฐานระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่.....….. 11

2.6 แสดงเครื่องวิทยุคมนาคมลูกข่ายระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่……..…….……. 12

2.7 แสดงเครื่องวิทยุคมนาคมที่ใช้ในกิจการประจำที่..... 13

2.8 แสดงเครื่องวิทยุคมนาคมที่ใช้ในกิจการสื่อสารผ่านดาวเทียม..... 13

2.9 แสดงเครื่องวิทยุคมนาคม VHF ในกิจการเพื่อความปลอดภัยทางทะเล..... 15

2.10 แสดงเครื่องวิทยุคมนาคม SART ในกิจการเพื่อความปลอดภัยทางทะเล..... 15

2.11 แสดงเครื่องวิทยุคมนาคม EPIRB ในกิจการเพื่อความปลอดภัยทางทะเล..... 16

2.12 แสดงเครื่องวิทยุคมนาคมในกิจการเคลื่อนที่ทางทะเล..... 16

2.13 แสดงเครื่องวิทยุคมนาคม ระบบ CB ย่านความถี่วิทยุ 27 MHz..... 17

2.14 แสดงเครื่องวิทยุคมนาคมในกิจการเคลื่อนที่ทางการบิน..... 18

2.15 แสดงเครื่องวิทยุคมนาคมประเภท Radio Frequency Identification: RFID 19

2.16 แสดงเครื่องส่งวิทยุในกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์..... 20

2.17 แสดงเครื่องวิทยุคมนาคมเพื่อเชื่อมโยงกระจายเสียงแทนข่ายสาย..... 20

2.18 แสดงเครื่องรับสัญญาณโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม..... 21

2.19 แสดงเครื่องวิทยุคมนาคมประเภทเครื่องไมโครโฟนไร้สาย..... 22

4.1 แสดงโครงสร้างการเชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลการรายงาน
การจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม……..……..…… 73

หัวข้อสารนิพนธ์ การพัฒนาการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม
ชื่อผู้เขียน กฤตภาส อารักษ์คุณากร
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ ดร.วรพล พงษ์เพ็ชร
สาขาวิชา การจัดการโทรคมนาคม
ปีการศึกษา 2554

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้ เป็นการศึกษาปัญหากระบวนการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม ตามพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 และแก้ไขเพิ่มเติมและระเบียบกรมไปรษณีย์โทรเลข ว่าด้วยการค้าเครื่องวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2547 ของสำนักงาน กสทช. พร้อมแนวทางปรับปรุงแก้ไข ปัญหาในด้านต่างๆ โดยใช้เทคนิคเดลฟาย ซึ่งกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 ท่าน จากผู้บริหารและพนักงานของสำนักงาน กสทช. และผู้ได้รับใบอนุญาตให้ค้าซึ่งเครื่องวิทยุ คมนาคม ในการให้ข้อมูลและความคิดเห็น ผ่านทางแบบสอบถามแบบปลายเปิดและแบบประเมิน ค่า และวิเคราะห์หาข้อสรุปโดยใช้สถิติการวิจัย ได้แก่ ค่ามัธยฐาน ค่านิยม และค่าพิสัยระหว่างคลอ ไทล์ ซึ่งผลจากการศึกษา พบปัญหาในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวกับการจัดการในการกำกับดูแลการจำหน่าย เครื่องวิทยุคมนาคม รวมทั้งแนวทางสำหรับปรับปรุงกระบวนการในการจำหน่ายเครื่องวิทยุ คมนาคมเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว

Thematic Paper Title	Radiocommunication Equipments Trading Regulation
Author	Kritapas Arrakkunakorn
Thematic Paper Advisor	Dr. Worapol Pongpech
Department	Telecommunications Management
Academic Year	2011

ABSTRACT

This research is to study and identify area of improvement in the process of trading radiocommunication equipments based on the Radiocommunication Act B.E. 2498, and its amendment, and the Post and Telegraph Department on the radiocommunication equipment trading license B.E.2547. The research used Delphi Technique that had the sample group of experts including ONBTC's executives and staffs and licensees that granted by NBTC for trading radiocommunication equipment. The data collection and analysis method obtained from open-ended questionnaires, evaluation research, and statistic analysis. A number of problems in the managing affairs relating to trading in radiocommunications equipment were identified. Finally, a framework for improving the trading process for radio and communication equipments is proposed.

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของการวิจัย

การติดต่อสื่อสารโดยใช้คลื่นวิทยุเป็นสื่อกลาง สำหรับประเทศไทยได้มีการนำมาใช้งานครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2450 ในกิจการวิทยุโทรเลข โดยใช้คลื่นวิทยุแทนการเดินสายในการส่งโทรเลข ภายใต้การดำเนินการของกรมไปรษณีย์โทรเลข ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่เป็นสื่อกลางของชาติในการสื่อสารไปต่างประเทศทั่วโลก ต่อมา การใช้คลื่นวิทยุได้พัฒนาไปใช้ในด้านการให้บริการโทรคมนาคม กิจการกระจายเสียง กิจการวิทยุการบิน รวมทั้งการนำเครื่องวิทยุคมนาคมไปใช้ในการประสานงาน ควบคุม สั่งการ การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ตลอดจนใช้ในการประสานงานช่วยเหลือผู้ประสบภัยในกรณีเหตุฉุกเฉิน หรือเกิดภัยพิบัติ ของหน่วยงานรัฐรวมทั้งทางด้านการรักษาความปลอดภัย ความมั่นคงของชาติ และด้านการศึกษา จึงได้มีการตราพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 เป็นการเฉพาะ เพื่อกำกับดูแล และควบคุมการใช้คลื่นวิทยุและเครื่องวิทยุคมนาคมที่เกี่ยวข้อง แยกจากกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ เพื่อให้สามารถควบคุมการใช้เครื่องวิทยุคมนาคมได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ไม่ก่อให้เกิดการรบกวนทางคลื่นความถี่ หรือขัดขวางต่อการติดต่อสื่อสาร ซึ่งต่อมาได้มีการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายดังกล่าว รวมทั้ง กฎ ระเบียบและข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ และสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปรวมถึงเรื่องการประกอบกิจการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมของภาคเอกชน ที่ตลาดเครื่องวิทยุคมนาคมได้เติบโตเพิ่มมากขึ้น อันเนื่องจากเทคโนโลยีทางด้านการประยุกต์ใช้คลื่นวิทยุมีการพัฒนาเจริญก้าวหน้าขึ้น และรัฐบาลมีนโยบายให้เอกชนร่วมดำเนินการให้บริการโทรคมนาคมเพื่อรองรับการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจของประเทศ จึงได้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 ในปี พ.ศ. 2535 ซึ่งการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าว ทำให้การดำเนินการขอใบอนุญาตให้ค้าซึ่งเครื่องวิทยุคมนาคมสามารถดำเนินการได้สะดวกรวดเร็วขึ้น กรมไปรษณีย์โทรเลข ในฐานะหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลผู้ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 ได้กำหนดเงื่อนไขหลังใบอนุญาต เป็นหลักเกณฑ์ในการควบคุมการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม เนื่องจากเครื่องวิทยุคมนาคมมีหลายประเภท ลักษณะการควบคุมแตกต่างกัน การใช้เงื่อนไขใบอนุญาตในการควบคุมจึงไม่ครอบคลุมเครื่องวิทยุคมนาคมทุก

ประเภท และแนวทางการปฏิบัติในการตรวจสอบของเจ้าพนักงานไม่ชัดเจน อีกทั้งไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์การลงโทษผู้รับใบอนุญาตที่ฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไข ดังนั้น เพื่อให้แนวทางการควบคุมการสำรองจำหน่ายและการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมของผู้รับใบอนุญาตมีแนวทางปฏิบัติในแนวทางเดียวกัน และส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้บริโภคสามารถเลือกซื้อเครื่องวิทยุคมนาคมได้หลากหลาย และได้รับเครื่องไปใช้งานรวดเร็วขึ้น กรมไปรษณีย์โทรเลขจึงได้วางระเบียบเกี่ยวกับการค้าเครื่องวิทยุคมนาคมขึ้นใช้บังคับเพิ่มเติม และมีระเบียบกรมไปรษณีย์โทรเลขว่าด้วยการค้าเครื่องวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2547 ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งระเบียบดังกล่าวได้ใช้บังคับกับผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ ค้า ซึ่งเครื่องวิทยุคมนาคมเพื่อควบคุม และกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติในการสำรองจำหน่ายและจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม โดยกำหนดให้ต้องรายงานสถานะของเครื่องวิทยุคมนาคมว่ามีการจำหน่ายให้กับผู้ใดแล้วหรือไม่ มีการดำเนินการขอใบอนุญาตให้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมแล้วหรือไม่ ต่อกรมไปรษณีย์โทรเลข เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการควบคุมเครื่องวิทยุคมนาคม ซึ่งที่ผ่านมาพบว่ามีข้อขัดข้องในการปฏิบัติของผู้ได้รับใบอนุญาตให้ ค้า ซึ่งเครื่องวิทยุคมนาคม ในกรณีที่มีการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมให้กับบุคคล หรือหน่วยงานแล้ว แต่ผู้ซื้อยังไม่ได้ยื่นขอรับใบอนุญาตให้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมจำนวนมาก ซึ่งปัญหาดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อประชาชนผู้ซื้อ หรือผู้ครอบครองเครื่องวิทยุคมนาคมดังกล่าว จะตกเป็นผู้กระทำผิดกฎหมายในฐานความผิด มีหรือใช้ เครื่องวิทยุคมนาคมโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ตามพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 และที่แก้ไขเพิ่มเติม การติดตามตรวจสอบเครื่องวิทยุคมนาคม หรือผู้ครอบครอง กรณีมีการนำเครื่องวิทยุคมนาคมไปกระทำความผิด หรือก่อเหตุร้าย ดังเช่นเหตุการณ์การวางระเบิดโดยใช้วิทยุสื่อสารในการจุดชนวนระเบิด ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นไปได้ยาก และต้องใช้เวลามากไม่ทันต่อเหตุการณ์ อีกทั้งเครื่องวิทยุคมนาคมมีหลายประเภท การปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการค้าเครื่องวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2547 ก็มีขั้นตอนปฏิบัติที่แตกต่างกันไปตามแต่ละประเภท ดังนั้น ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องมีความเข้าใจประเภทของเครื่องวิทยุคมนาคมที่จำหน่ายด้วย นอกจากนี้ มาตรา 47 แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ได้บัญญัติให้มีองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระองค์กรหนึ่ง ทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม และพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 ได้จัดตั้งองค์กรที่เป็นอิสระเรียกว่า คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) โดยมีสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (สำนักงาน กสทช.) เป็นหน่วยงานธุรการ และกำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการดังกล่าว ซึ่งรวมถึงอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรี อธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลข และเจ้า

พนักงานผู้ออกใบอนุญาต ตามพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 ด้วย ดังนั้น สำนักงาน กสทช. จึงมีความจำเป็นต้องทบทวน ปรับปรุงกระบวนการในการกำกับดูแล การสำรองจำหน่าย และจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับกฎหมายและสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่อนำเสนอ กสทช. พิจารณากำหนดเป็นข้อบังคับต่อไป

จากที่มาและความสำคัญของปัญหาในการควบคุมการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมของผู้ค้าเครื่องวิทยุคมนาคม ภายใต้ข้อบังคับของระเบียบ กรมไปรษณีย์โทรเลข ว่าด้วยการค้าเครื่องวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2547 ยังคงมีปัญหาอุปสรรคในการติดตามสถานะเครื่องวิทยุคมนาคมที่สำรองจำหน่าย และปัญหาในทางปฏิบัติของพนักงานสำนักงาน กสทช. และผู้รับใบอนุญาต ผู้วิจัยจึงคิดทำวิจัยเรื่องนี้ เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ เป็นแนวทางในการปรับปรุงการกำกับดูแล พร้อมข้อเสนอแนะในแก้ไข กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม เพื่อให้การกำกับดูแลเครื่องวิทยุคมนาคม ของสำนักงาน กสทช. เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย มีดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัญหาการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมตามพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 และแก้ไขเพิ่มเติมและระเบียบกรมไปรษณีย์โทรเลข ว่าด้วยการค้าเครื่องวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2547 ของสำนักงาน กสทช.
2. เพื่อศึกษาแนวทางปรับปรุงการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมของสำนักงาน กสทช. และข้อเสนอแนะในการแก้ไข กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และสภาวะเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบัน

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

สมมุติฐานของการวิจัย มีดังนี้

1. การกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมของสำนักงาน กสทช. ตามพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 และแก้ไขเพิ่มเติมและระเบียบ กรมไปรษณีย์โทรเลข ว่าด้วยการค้าเครื่องวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2547 ยังมีปัญหาในการติดตามตรวจสอบสถานะของเครื่องวิทยุคมนาคมที่สำรองจำหน่ายได้ทันต่อเหตุการณ์ การปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าวยังไม่เอื้ออำนวยต่อการประกอบธุรกิจของผู้รับใบอนุญาต และกฎระเบียบ ยังไม่สอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

2. มีแนวทางการปรับปรุงการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม และข้อเสนอแนะการปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบที่เกี่ยวกับการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญ สาขาวิศวกรรมโทรคมนาคม วิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร วิศวกรรมคอมพวเตอร์ และกฎหมายวิทยุคมนาคม ที่มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี มีประสบการณ์ทำงานอย่างน้อย 20 ปี หรือมีตำแหน่งสายงานบริหารในสาขาที่เกี่ยวข้องไม่ต่ำกว่าระดับหัวหน้างาน หัวหน้ากลุ่มงาน และผู้ได้รับใบอนุญาตให้ ค้า ซึ่งเครื่องวิทยุคมนาคม ที่ประกอบธุรกิจจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมอย่างน้อย 10 ปี

2. ขอบเขตของเนื้อหาโดยมีการกำหนดองค์ประกอบของการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม โดยศึกษาปัญหาอุปสรรคในการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมของสำนักงาน กสทช. ในปัจจุบัน และแนวทางแก้ไข หรือปรับปรุงทั้งทางด้านกฎ ระเบียบ และวิธีการปฏิบัติของพนักงานสำนักงาน กสทช. และผู้รับใบอนุญาตในการสำรองจำหน่ายและจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม โดยแยกเป็นด้านต่างๆ ดังนี้

1) ด้านกฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้อง
2) ด้านหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้รับใบอนุญาต
3) ด้านการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสำนักงาน กสทช.
4) ด้านปัจจัยภายนอกที่เกี่ยวข้อง

3. เทคนิคที่ใช้ในการศึกษาการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม จะใช้วิธีการด้วยเทคนิคเดลฟาย เพื่อรวบรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย พนักงานสำนักงาน กสทช. ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ ค้า ซึ่งเครื่องวิทยุคมนาคม

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาวิจัยการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม คือ ช่วงเดือนมกราคม พ.ศ. 2554 ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2554

5. มีแนวทางการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม ให้ผู้รับใบอนุญาตสามารถปฏิบัติได้โดยสะดวก และไม่ยุ่งยาก และพนักงานสำนักงาน กสทช.สามารถติดตาม ตรวจสอบสถานะเครื่องวิทยุคมนาคมได้สะดวก และรวดเร็ว รวมทั้งมีข้อสนอแนะในการปรับปรุงกฎระเบียบในการสำรองและจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม เพื่อรองรับแนวทางปฏิบัติดังกล่าวด้วย

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ มีดังนี้

1. ทราบปัญหา อุปสรรค และข้อขัดข้องในการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม ของพนักงานสำนักงาน กสทช. และผู้รับใบอนุญาตในด้านต่าง ๆ

2. มีแนวทางการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม และข้อเสนอแนะการปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบที่เกี่ยวกับการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม

3. ป้องกันและลดจำนวนผู้กระทำความผิดโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ จากการ มี ใช้เครื่องวิทยุคมนาคม โดยไม่ได้รับใบอนุญาต เนื่องจากกระบวนการตรวจสอบผู้รับใบอนุญาตสามารถปฏิบัติได้สะดวก และรวดเร็วขึ้น

4. สำนักงาน กสทช. สามารถจัดเก็บรายได้เพิ่มจากค่าธรรมเนียมใบอนุญาต

5. การประกอบธุรกิจของผู้นำเข้า จำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม มีความยืดหยุ่น สะดวก และลดภาระในการปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ที่เกี่ยวข้องกับการค้าเครื่องวิทยุคมนาคม ซึ่งจะส่งผลดีต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ

6. สร้างความเป็นธรรมในการแข่งขันให้กับผู้นำเข้าและผู้จำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม

7. ลดปัญหาการรบกวนทางความถี่วิทยุ อันเกิดจากการใช้เครื่องวิทยุคมนาคมโดยผิดกฎหมาย

1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะ

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

1. กสทช. หมายถึง คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการอนุญาต และกำกับดูแล การประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม และเครื่องวิทยุคมนาคม และมีหน้าที่ออกกฎ ระเบียบ ข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม

2. กสท. หมายถึง คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการแทน กสทช. ในการอนุญาต และกำกับดูแล การใช้คลื่นความถี่และเครื่องวิทยุคมนาคมในการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ และกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาต เงื่อนไข หรือค่าธรรมเนียมในการอนุญาต

3. กทค. หมายถึง คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคม มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการแทน กสทช. ในการอนุญาต และกำกับดูแล การใช้คลื่นความถี่และเครื่องวิทยุคมนาคมในการประกอบกิจการโทรคมนาคมและกิจการวิทยุคมนาคม และกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาต เงื่อนไข หรือค่าธรรมเนียมในการอนุญาต

4. สำนักงาน กสทช. หมายถึง สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ มีหน้าที่ในการดำเนินการออกใบอนุญาต ทำ นำเข้า นำออก มีใช้และค้าเครื่องวิทยุคมนาคม และมีหน้าที่นำเสนอการออกกฎ ระเบียบ ข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม

5. สำนักกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคม หมายถึง หน่วยงานกำกับดูแล และดำเนินการตามกฎหมาย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

6. สำนักการอนุญาตกิจการเฉพาะกิจ หมายถึง หน่วยงานกำกับดูแลดำเนินการด้านการออกใบอนุญาตให้ ค้า ซึ่งเครื่องวิทยุคมนาคม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

7. การสำรองจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม หมายถึง การมีเครื่องวิทยุคมนาคมไว้ในครอบครองเพื่อรอการจำหน่าย

8. ผู้รับใบอนุญาต หมายถึง ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ ค้า ซึ่งเครื่องวิทยุคมนาคม จากสำนักงาน กสทช.

9. ระเบียบค้า หมายถึง ระเบียบกรมไปรษณีย์โทรเลขว่าด้วยการค้าเครื่องวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2547

10. เครื่องวิทยุคมนาคม ซึ่งมีย่านความถี่วิทยุที่ต้องได้รับอนุญาตเป็นการเฉพาะราย หมายถึง เครื่องวิทยุคมนาคมที่มีย่านความถี่วิทยุที่ต้องได้รับจัดสรรคลื่นความถี่จาก กสทช. ก่อน

11. เครื่องวิทยุคมนาคมซึ่งมีย่านความถี่วิทยุให้ใช้เพื่อกิจการใดเป็นการเฉพาะ หมายถึง เครื่องวิทยุคมนาคมสำหรับใช้เฉพาะในกิจการ เช่น เครื่องวิทยุคมนาคมย่านความถี่วิทยุสำหรับประชาชน เครื่องวิทยุคมนาคมในกิจการวิทยุอาสาสมัคร เป็นต้น

12. พ.ร.บ. หมายถึง พระราชบัญญัติ

บทที่ 2
แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม ผู้วิจัยได้ศึกษาและค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย ได้แก่ เครื่องวิทยุคมนาคมในกิจการต่างๆ กฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 เครื่องวิทยุคมนาคม

2.1.1 เครื่องวิทยุคมนาคมในกิจการเคลื่อนที่ทางบก

ภาพที่ 2.1 แสดงเครื่องวิทยุคมนาคมในกิจการเคลื่อนที่ทางบก

ที่มา: http://www.universal-radio.com/

เครื่องวิทยุคมนาคมในกิจการเคลื่อนที่ทางบก เป็นวิทยุสื่อสารที่หน่วยราชการ ทหาร ตำรวจ พลเรือน รัฐวิสาหกิจ และเอกชนใช้ติดต่อประสานงานภายในหน่วยงานหรือระหว่างหน่วยงาน ซึ่งมีใช้งานได้ทั้งย่านความถี่วิทยุ VHF และ UHF โดยหน่วยงานที่ต้องการใช้เครื่องวิทยุคมนาคมดังกล่าวจะต้องได้รับอนุญาตให้ใช้ความถี่วิทยุจาก กสทช. ก่อน และเครื่องวิทยุคมนาคมที่ใช้ในกิจการนี้ต้องมีมาตรฐานทางเทคนิคเป็นไปตามประกาศ กทช. ว่าด้วยมาตรฐานทางเทคนิคของเครื่องโทรคมนาคมและอุปกรณ์ เรื่องเครื่องวิทยุคมนาคมในกิจการเคลื่อนที่ทางบก ย่านความถี่วิทยุ VHF/UHF สำหรับการสื่อสารประเภทเสียงพูด และ/หรือ ข้อมูล สำหรับผู้ประกอบการที่ต้องการผลิต หรือนำเข้าเครื่องวิทยุคมนาคมจากต่างประเทศในกิจการนี้มาสำรองจำหน่ายหรือ

จำหน่ายได้หรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับผลการทดสอบมาตรฐานทางเทคนิคของวิทยุสื่อสารแบบหรือรุ่นนั้น หากวิทยุสื่อสารแบบหรือรุ่นใดไม่สามารถสำรองจำหน่ายได้ กสทช. จะพิจารณาอนุญาตให้ผู้ประกอบการผลิต หรือนำเข้าเครื่องวิทยุคมนาคมแบบหรือรุ่นนั้นได้เฉพาะกรณีเพื่อส่งมอบให้กับหน่วยงานที่ได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมแบบหรือรุ่นนั้นแล้วเท่านั้น

2.1.2 เครื่องวิทยุคมนาคมในกิจการวิทยุอาสาสมัครหรือวีอาร์ (Voluntary Radio)

ภาพที่ 2.2 แสดงเครื่องวิทยุคมนาคมในกิจการวิทยุอาสาสมัคร

ที่มา: http://www.chaicharleon.rongrean.com/

เครื่องวิทยุคมนาคมในกิจการวิทยุอาสาสมัครหรือวีอาร์ (Voluntary Radio) หรือวิทยุสมัครเล่นเป็นวิทยุสื่อสารสำหรับให้เยาวชนหรือประชาชนทั่วไปใช้ในการฝึกฝนและทดลองการติดต่อสื่อสารโดยใช้วิทยุสื่อสารให้เกิดความชำนาญ เพื่อเป็นข่ายสื่อสารสำรองของประเทศในยามที่ข่ายสื่อสารหลัก หรือโครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะไม่สามารถใช้งานได้ ส่งเสริมให้นักเรียนนักศึกษามีความสนใจศึกษาค้นคว้าและทดลองการติดต่อสื่อสารด้วยคลื่นวิทยุ เพื่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีอันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสังคมและประเทศโดยรวม โดยมีใช้งานทั้งย่านความถี่วิทยุ HF และ VHF ซึ่งผู้ประสงค์ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมในกิจการดังกล่าว จะต้องผ่านการอบรมและสอบความรู้ทางด้านกฎหมาย กฎและระเบียบเกี่ยวกับการใช้เครื่องวิทยุคมนาคม เพื่อรับประกาศนียบัตรพนักงานวิทยุคมนาคม และขอรับสัญญาณเรียกขานประจำตัวก่อน จึงสามารถขอมีใช้เครื่องวิทยุคมนาคมในกิจการนี้ได้ และเครื่องวิทยุคมนาคมในกิจการนี้จะต้องมีมาตรฐานเป็นไปตามประกาศ กทช. ว่าด้วยมาตรฐานทางเทคนิคของเครื่องโทรคมนาคมและอุปกรณ์ เรื่องเครื่องวิทยุคมนาคมในกิจการวิทยุสมัครเล่น และผู้ประกอบการสามารถผลิต หรือนำเข้าเครื่องวิทยุคมนาคมยี่ห้อ/รุ่นที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานจากสำนักงาน กสทช. แล้วมาสำรองจำหน่ายหรือจำหน่ายให้กับพนักงานวิทยุคมนาคมได้

2.1.3 เครื่องวิทยุคมนาคมในกิจการความถี่ประชาชนหรือ CB (Citizen Band)

เครื่องวิทยุคมนาคมในกิจการความถี่ประชาชน หรือวิทยุ CB เป็นวิทยุสื่อสารที่เปิดโอกาสให้หน่วยงานธุรกิจต่างๆ รวมทั้งประชาชนทั่วไปทุกวงการสามารถนำวิทยุสื่อสารนี้มาใช้ในการประกอบธุรกิจ หรือติดต่อประสานงาน แจ้งเหตุด่วนเหตุร้าย ขอความช่วยเหลือ โดยผู้ประสงค์ใช้งานเครื่องวิทยุคมนาคมในกิจการนี้ ไม่ต้องผ่านการสอบ แต่ต้องขอรับใบอนุญาตให้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมจากสำนักงาน กสทช. ก่อนจึงสามารถมีใช้เครื่องวิทยุคมนาคมได้ ทำให้เครื่องวิทยุคมนาคมในกิจการดังกล่าวได้รับความนิยมอย่างสูงจากองค์กรธุรกิจต่างๆ เนื่องจากมีความคล่องตัวในการติดต่อสื่อสารภายในพื้นที่ และประหยัดค่าใช้จ่ายในการติดต่อสื่อสาร เมื่อเทียบกับระบบสื่อสารอื่นๆ เนื่องจากไม่มีค่าใช้จ่ายรายเดือน โดยลงทุนครั้งแรกเพียงครั้งเดียวก็สามารถใช้งานได้ตลอดไป ซึ่งมีให้เลือกใช้งานทั้งย่านความถี่วิทยุ 78 และ 245 MHz และเครื่องวิทยุคมนาคมที่สามารถใช้ในกิจการนี้ได้ต้องมีมาตรฐานเป็นไปตามประกาศ กทช. ว่าด้วยมาตรฐานทางเทคนิคของเครื่องโทรคมนาคมและอุปกรณ์ เรื่อง เครื่องวิทยุคมนาคมสำหรับประชาชน ย่านความถี่วิทยุ 78 MHz หรือ 245 MHz พ.ศ. 2553 สำหรับผู้ประกอบการที่ต้องการผลิตหรือนำเข้าเครื่องวิทยุ CB จากต่างประเทศ มาสำรองจำหน่ายหรือจำหน่ายในประเทศนั้น เครื่องวิทยุ CB ยี่ห้อ/รุ่นดังกล่าวจะต้องผ่านการรับรองมาตรฐานทางเทคนิคจากสำนักงาน กสทช. แล้วเท่านั้น

ภาพที่ 2.3 แสดงเครื่องวิทยุคมนาคมในกิจการความถี่ประชาชน หรือ CB

ที่มา: http://www.chaicharleon.rongrean.com/

2.1.4 เครื่องวิทยุคมนาคมในกิจการเคลื่อนที่ทางบก ระบบ Digital Trunked Radio

ภาพที่ 2.4 แสดงเครื่องวิทยุคมนาคม ระบบ Digital Trunked Radio

ที่มา: http://www.tri-countycom.com/

เครื่องวิทยุคมนาคมระบบ Digital Trunked Radio เป็นวิทยุสื่อสารประเภทหนึ่งที่ผู้ประกอบกิจการโทรคมนาคมนำไปให้บริการแก่ธุรกิจภาคเอกชนในลักษณะการติดต่อสื่อสารเฉพาะกลุ่ม หรือการติดต่อสื่อสารเฉพาะภายในหน่วยงาน หรือหน่วยงานรัฐ รัฐวิสาหกิจ นำไปใช้ติดต่อสื่อสารภายในหน่วยงาน เครื่องวิทยุคมนาคม ระบบ Digital Trunked Radio ใช้งานในย่านความถี่วิทยุ UHF โดยเครื่องวิทยุคมนาคมที่ใช้ในกิจการนี้จะต้องมีมาตรฐานเป็นไปตามประกาศ กทช. ว่าด้วยมาตรฐานทางเทคนิคของเครื่องโทรคมนาคมและอุปกรณ์ เรื่อง เครื่องวิทยุคมนาคมในกิจการเคลื่อนที่ทางบก ระบบ Digital Trunked Radio ความถี่วิทยุย่าน UHF และอนุญาตให้ผู้ประกอบการสามารถผลิต หรือนำเข้าเครื่องวิทยุคมนาคมยี่ห้อ/รุ่นที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานจากสำนักงาน กสทช. แล้วมาสำรองจำหน่ายหรือจำหน่ายให้กับผู้ได้รับอนุญาตใช้ความถี่วิทยุได้

2.1.5 เครื่องวิทยุคมนาคมสำหรับสถานีฐานและสถานีทวนสัญญาณในกิจการเคลื่อนที่ทางบก ระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบรังผึ้ง (Cellular)

ภาพที่ 2.5 แสดงเครื่องวิทยุคมนาคมสถานีฐานระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่

ที่มา: http://tr.wikipedia.org/

เครื่องวิทยุคมนาคมสำหรับสถานีฐานและสถานีทวนสัญญาณ เป็นเครื่องวิทยุคมนาคมที่ใช้สำหรับการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ของผู้ประกอบกิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ซึ่งผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมประเภทดังกล่าวจะต้องได้รับอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่เพื่อประกอบกิจการโทรคมนาคมด้วย และเครื่องวิทยุคมนาคมประเภทนี้มีการอนุญาตให้ใช้หลายย่านความถี่วิทยุ และหลายเทคโนโลยี ดังนั้น เครื่องวิทยุคมนาคมที่นำไปใช้งานจะต้องมีมาตรฐานเป็นไปตามประกาศ กทช. เรื่อง เครื่องวิทยุคมนาคมสำหรับสถานีฐานและสถานีทวนสัญญาณในกิจการเคลื่อนที่ทางบก ระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบรังผึ้ง (Cellular) ซึ่งใช้เทคโนโลยี GSM หรือใช้เทคโนโลยี IMT-2000 CDMA Multi-Carrier (cdma2000) หรือใช้เทคโนโลยี IMT-2000 CDMA Direct Spread (WCDMA) หรือเครื่องวิทยุคมนาคมสำหรับสถานีฐานและสถานีทวนสัญญาณ กิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่ International Mobile Telecommunications (IMT) ซึ่งใช้เทคโนโลยี IMT-2000 CDMA Direct Spread แล้วแต่กรณี และ กสทช. อนุญาตให้ผู้ประกอบการสามารถผลิต หรือนำเข้าเครื่องวิทยุคมนาคมยี่ห้อ/รุ่นที่ได้รับการรับรองมาตรฐานทางเทคนิคจากสำนักงาน กสทช. มาสำรองจำหน่าย หรือจำหน่ายให้กับผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้ความถี่วิทยุได้

2.1.6 เครื่องวิทยุคมนาคมลูกข่ายในกิจการเคลื่อนที่ทางบก ระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบรังผึ้ง (Cellular)

ภาพที่ 2.6 แสดงเครื่องวิทยุคมนาคมลูกข่ายระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่

ที่มา: http://www.mobileireland.net/

เครื่องวิทยุคมนาคมลูกข่ายระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่ (Cellular) หรือโทรศัพท์มือถือ เป็นเครื่องวิทยุคมนาคมที่อนุญาตให้ประชาชนทั่วไปสามารถใช้ติดต่อสื่อสารได้ภายใต้โครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะของผู้ให้บริการโทรคมนาคม ซึ่งโทรศัพท์มือถือที่จำหน่ายในประเทศจะต้องมีมาตรฐานทางเทคนิคและมาตรฐานความปลอดภัยต่อสุขภาพตามประกาศ กทช. ตามประเภทของเทคโนโลยี เพื่อคุ้มครองผู้ใช้บริการ และป้องกันปัญหาการรบกวนอันเกิดจากตัวเครื่อง เช่น เครื่องวิทยุคมนาคมลูกข่ายในกิจการเคลื่อนที่ทางบก ระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบรังผึ้ง (Cellular) ซึ่งใช้เทคโนโลยี IMT-2000 CDMA Multi-Carrier (cdma2000) ใช้เทคโนโลยี IMT-2000 CDMA Direct Spread (WCDMA) ใช้เทคโนโลยี GSM พ.ศ. 2553 และเครื่องวิทยุคมนาคมลูกข่ายในกิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่ International Mobile Telecommunications (IMT) ซึ่งใช้เทคโนโลยี IMT-2000 CDMA Direct Spread และโทรศัพท์มือถือยี่ห้อ/รุ่นที่ผ่านการรับรองมาตรฐานทางเทคนิคจากสำนักงาน กสทช. แล้ว จะได้รับยกเว้นไม่ต้องได้ใบอนุญาต นำเข้า นำออก มี ใช้ ค้า เครื่องวิทยุคมนาคม และใบอนุญาตให้ตั้งสถานีวิทยุคมนาคม

2.1.7 เครื่องวิทยุคมนาคมที่ใช้ในกิจการประจำที่

เครื่องวิทยุคมนาคมในกิจการประจำที่ หรือเครื่องวิทยุคมนาคมระบบไมโครเวฟ เป็นเครื่องวิทยุคมนาคมที่ใช้สำหรับการรับส่งสัญญาณข้อมูลระหว่างจุดที่อยู่ห่างไกลกันโดยใช้คลื่นความถี่เป็นสื่อกลางในการเชื่อมต่อถึงกัน ซึ่งหน่วยงานที่ต้องการใช้เครื่องวิทยุคมนาคมดังกล่าวจะต้องได้รับอนุญาตให้ใช้ความถี่วิทยุจาก กสทช. ก่อนโดยความถี่ที่ได้รับอนุญาตจะเป็นไปตามประกาศ กทช. เรื่อง แผนความถี่ ในกิจการประจำที่ ได้แก่ แผนความถี่วิทยุย่าน 5 6.7 7.2 7.5 8 11 15 18 และ 23 GHz และ กสทช. อนุญาตให้ผู้ประกอบการสามารถผลิต หรือนำเข้าเครื่องวิทยุคมนาคมดังกล่าวที่มาตรฐานทางเทคนิคสอดคล้องกับแผนความถี่ตามประกาศ กทช.ข้างต้น มาสำรองจำหน่ายหรือจำหน่ายให้กับผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้ความถี่วิทยุได้

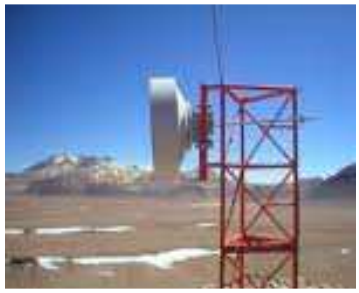

ภาพที่ 2.7 แสดงเครื่องวิทยุคมนาคมที่ใช้ในกิจการประจำที่

ที่มา: http://www.nec.co.th/ และ http://www.apex-telescope.org/

2.1.8 เครื่องวิทยุคมนาคมที่ใช้ในกิจการสื่อสารผ่านดาวเทียม

ภาพที่ 2.8 แสดงเครื่องวิทยุคมนาคมที่ใช้ในกิจการสื่อสารผ่านดาวเทียม

ที่มา: http://www.viasat.com/

เครื่องวิทยุคมนาคมที่ใช้ในกิจการสื่อสารผ่านดาวเทียม เป็นเครื่องวิทยุคมนาคมที่ใช้ในการติดสื่อสารที่อยู่ห่างไกลอยู่คนละพื้นที่ หรือคนละซีกโลก โดยอาศัยดาวเทียมเป็นตัวทวนสัญญาณที่ส่งมาจากสถานีภาคพื้นดิน ซึ่งเครื่องวิทยุคมนาคมของสถานีภาคพื้นดิน จะประกอบด้วยอุปกรณ์เครื่องวิทยุคมนาคมหลายส่วน เช่น Satellite Modem up Converter High Power Amplifier

down Converter Low Noise Amplifier Feed horn และจานสายอากาศ ซึ่ง กสทช. ได้มีประกาศเรื่อง กำหนดให้อุปกรณ์ของเครื่องวิทยุคมนาคมเป็นเครื่องวิทยุคมนาคม เพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณาว่าอุปกรณ์ประเภทใดบ้างที่ถือเป็นเครื่องวิทยุคมนาคม ซึ่งต้องได้รับใบอนุญาตวิทยุคมนาคม รวมทั้งประกาศกำหนดมาตรฐานทางเทคนิคของจานสายอากาศของสถานีภาคพื้นดินในกิจการประจำที่ผ่านดาวเทียม (Fixed - Satellite Service) ที่ใช้วงโคจรประจำที่ (Geostationary - Satellite Orbit) และอนุญาตให้ผู้ประกอบการสามารถผลิต หรือนำเข้าจานสายอากาศที่ผ่านการจดทะเบียนมาตรฐานทางเทคนิคกับสำนักงาน กสทช. แล้ว หรืออุปกรณ์เครื่องวิทยุคมนาคมของสถานีภาคพื้นดิน มาสำรองจำหน่ายหรือจำหน่ายให้กับผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้ความถี่วิทยุได้

2.1.9 เครื่องวิทยุคมนาคมในกิจการเพื่อความปลอดภัยทางทะเล

องค์การทางทะเลระหว่างประเทศ หรือ International Maritime Organization (IMO) เป็นองค์กรระหว่างประเทศที่ก่อตั้งขึ้นมาเพื่อจัดการระบบการช่วยเหลือประเทศสมาชิก หรือเรือเดินทะเล ให้เกิดความปลอดภัยในการเดินเรือ รวมทั้งกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบให้กับประเทศสมาชิกที่มีพื้นที่ชายฝั่งติดทะเล ในการค้นหาและให้ความช่วยเหลือเรือที่ประสบเหตุอันตรายหรือภัยธรรมชาติในพื้นที่รับผิดชอบ ซึ่ง IMO ได้ออกข้อบังคับเกี่ยวกับความปลอดภัยให้เรือเดินทะเลจะต้องมีอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัยติดตั้งประจำเรือ รวมทั้งอุปกรณ์ทางด้านวิทยุสื่อสารที่ใช้สำหรับการรับข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการเดินเรือ ติดต่อสื่อสารระหว่างเรือและสถานีฝั่ง แจ้งเหตุหรือขอความช่วยเหลือ และเพื่อการค้นหาในกรณีที่เรือเกิดอับปาง ซึ่งได้มีการนำระบบ Global Maritime Distress and Safety System (GMDSS) มาใช้สำหรับการเดินเรือเพื่อให้เกิดความปลอดภัยและการให้ความช่วยเหลือเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ลดความสูญเสียต่อชีวิตและทรัพย์สินในการเดินเรือ ซึ่งได้มีการจัดทำอนุสัญญา SOLAR(International Convention for the Safety Of Life At Sea) 1974 (บทแก้ไขปี 1988) สำหรับใช้เป็นข้อบังคับในการเดินเรือของประเทศสมาชิก โดยมีข้อกำหนดที่เกี่ยวกับอุปกรณ์ด้านวิทยุสื่อสารเพื่อความปลอดภัย ที่เรือโดยสารและเรือขนสินค้าทุกขนาดต้องมีติดตั้งประจำเรือ เช่น เครื่องวิทยุโทรศัพท์มือถือ VHF Two-Way เครื่องส่งสัญญาณสะท้อนเรดาร์(SART) และ เครื่องส่งฉุกเฉินภาคพื้นดิน(Emergency Position Indicating Radio Beacons : EPIRB Emergency Location Transmitters : ELT Personal Locator Beacons : PLB)

ภาพที่ 2.9 แสดงเครื่องวิทยุคมนาคม VHF ในกิจการเพื่อความปลอดภัยทางทะเล

ที่มา: http://www.alibaba.com/

เครื่องวิทยุโทรศัพท์มือถือ VHF Two-Way ตามข้อกำหนดของ IMO เป็นเครื่องวิทยุคมนาคมย่านความถี่วิทยุ VHF ซึ่ง กสทช. ได้กำหนดให้เครื่องวิทยุคมนาคมที่ใช้ในกิจการนี้ต้องมีมาตรฐานทางเทคนิคตามประกาศ กทช. ว่าด้วยมาตรฐานทางเทคนิคของเครื่องโทรคมนาคมและอุปกรณ์ เรื่องเครื่องวิทยุคมนาคมในกิจการเคลื่อนที่ทางทะเล ย่านความถี่วิทยุ VHF และ กสทช. อนุญาตให้ผู้ประกอบการสามารถผลิต หรือนำเข้าเครื่องวิทยุคมนาคมยี่ห้อ/รุ่นที่ผ่านการรับรองมาตรฐานทางเทคนิคจากสำนักงาน กสทช. มาสำรองจำหน่ายหรือจำหน่ายให้กับผู้ใช้งานบนเรือได้

เครื่องส่งสัญญาณสะท้อนเรดาร์ (Search And Rescue Transceiver : SART) เป็นเครื่องวิทยุคมนาคมที่ใช้สำหรับการค้นหาผู้ประสบภัย เพื่อให้หน่วยค้นหาและช่วยเหลือสามารถให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้อย่างรวดเร็ว ซึ่ง กสทช. อนุญาตให้ผู้ประกอบการสามารถผลิต หรือนำเข้าเครื่องวิทยุคมนาคมที่มีมาตรฐานทางเทคนิคตามข้อกำหนดของ IMO มาสำรองจำหน่ายหรือจำหน่ายให้กับผู้ใช้งานบนเรือในประเทศได้

ภาพที่ 2.10 แสดงเครื่องวิทยุคมนาคม SART ในกิจการเพื่อความปลอดภัยทางทะเล

ที่มา: http://www.marinethai.net/

ภาพที่ 2.11 แสดงเครื่องวิทยุคมนาคม EPIRB ในกิจการเพื่อความปลอดภัยทางทะเล

ที่มา: http://www.poseidon.no/

เครื่องส่งฉุกเฉินภาคพื้นดิน (EPIRB ELT PLB) เป็นเครื่องวิทยุคมนาคมสำหรับแจ้งเหตุกรณีเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉิน ให้สถานีฝั่งของประเทศที่รับผิดชอบพื้นที่ทะเล หรือเรือที่อยู่ใกล้เคียงทราบเพื่อขอความช่วยเหลือ ซึ่ง กสทช.อนุญาตให้ผู้ประกอบการสามารถผลิต หรือนำเข้าเครื่องวิทยุคมนาคมที่มีมาตรฐานทางเทคนิคตามข้อกำหนดของ IMO มาสำรองจำหน่ายหรือจำหน่ายให้กับผู้ใช้งานบนเรือในประเทศได้

2.1.10 เครื่องวิทยุคมนาคมในกิจการเคลื่อนที่ทางทะเล

ภาพที่ 2.12 แสดงเครื่องวิทยุคมนาคมในกิจการเคลื่อนที่ทางทะเล

ที่มา: http://www.gsimon.com/

เครื่องวิทยุคมนาคมในกิจการเคลื่อนที่ทางทะเล เป็นวิทยุสื่อสารที่ใช้ติดต่อประสานงานระหว่างเรือเดินทะเลกับสถานีฝั่ง หรือระหว่างเรือเดินทะเลด้วยกันเอง เพื่อการแจ้งข่าวหรือแจ้งตำแหน่งเส้นทางการเดินเรือ โดย กสทช. กำหนดให้ใช้งานได้ทั้งย่านความถี่วิทยุ MF/HF และวิทยุสื่อสารที่ใช้งานดังกล่าวต้องมีมาตรฐานเป็นไปตามประกาศ กทช. ว่าด้วยมาตรฐานทางเทคนิคของเครื่องโทรคมนาคมและอุปกรณ์ เรื่องเครื่องวิทยุคมนาคมในกิจการเคลื่อนที่ทางทะเล ย่านความถี่วิทยุ MF/HF สำหรับผู้ประกอบการที่ต้องการผลิต หรือนำเข้าเครื่องวิทยุคมนาคมจากต่างประเทศมาสำรองจำหน่ายหรือจำหน่ายได้หรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับผลการทดสอบมาตรฐานทางเทคนิคของวิทยุสื่อสารแบบหรือรุ่นนั้น

2.1.11 เครื่องวิทยุคมนาคม ระบบ CB ย่านความถี่วิทยุ 27 MHz สำหรับติดตั้งประจำที่ในเรือ

ภาพที่ 2.13 แสดงเครื่องวิทยุคมนาคม ระบบ CB ย่านความถี่วิทยุ 27 MHz

ที่มา: http://www.ranger.com.my/

เครื่องวิทยุคมนาคม ระบบ CB เป็นวิทยุสื่อสารที่ใช้ติดต่อประสานงานระหว่างเรือประมงโดยใช้งานย่านความถี่วิทยุ 27 MHz ซึ่ง กสทช. อนุญาตให้ผู้ประกอบการเรือประมงหรือชาวประมงใช้วิทยุสื่อสารดังกล่าวสำหรับติดตั้งในเรือได้ โดยวิทยุสื่อสารดังกล่าวต้องมีมาตรฐานเป็นไปตามประกาศ กทช. ว่าด้วยมาตรฐานทางเทคนิคของเครื่องโทรคมนาคมและอุปกรณ์ เรื่องเครื่องวิทยุคมนาคม ระบบ CB ย่านความถี่วิทยุ 27 MHz สำหรับติดตั้งประจำที่ในเรือ และอนุญาตให้ผู้ประกอบการสามารถผลิต หรือนำเข้าเครื่องวิทยุคมนาคมยี่ห้อ/รุ่นที่ผ่านการรับรองมาตรฐานทางเทคนิคจากสำนักงาน กสทช. แล้วมาสำรองจำหน่ายหรือจำหน่ายให้กับประชาชนเพื่อติดตั้งใช้งานในเรือประมงได้

2.1.12 เครื่องวิทยุคมนาคมในกิจการเคลื่อนที่ทางการบิน

ภาพที่ 2.14 แสดงเครื่องวิทยุคมนาคม ในกิจการเคลื่อนที่ทางการบิน

ที่มา: http://www.walkie-talkies.com/

เครื่องวิทยุคมนาคมในกิจการเคลื่อนที่ทางการบิน เป็นวิทยุสื่อสารที่ใช้ติดต่อสื่อสารสำหรับอากาศยานหรือเครื่องบินกับสถานีควบคุมการบินภาคพื้นดิน สำหรับการส่งสัญญาณเสียงและข้อมูล โดยใช้งานย่านความถี่วิทยุ VHF โดยวิทยุสื่อสารที่ใช้ในกิจการนี้ต้องมีมาตรฐานเป็นไปตามประกาศ กทช. ว่าด้วยมาตรฐานทางเทคนิคของเครื่องโทรคมนาคมและอุปกรณ์ เรื่อง เครื่องวิทยุคมนาคมในกิจการเคลื่อนที่ทางการบิน ย่านความถี่วิทยุ VHF พ.ศ. 2553 สำหรับการสื่อสารด้วยเสียง และเรื่อง เครื่องวิทยุคมนาคมในกิจการเคลื่อนที่ทางการบินย่านความถี่วิทยุ VHF สำหรับการสื่อสารข้อมูล ระบบ VHF Air-Ground Digital Link (VDL) เนื่องจากวิทยุสื่อสารดังกล่าวมีผลกระทบต่อความปลอดภัยในการจารจรทางอากาศ ดังนั้นจึงไม่อนุญาตให้ผู้ประกอบการผลิตหรือนำเข้าเครื่องวิทยุคมนาคมจากต่างประเทศมาสำรองจำหน่ายได้ แต่จะพิจารณาอนุญาตให้เป็นเฉพาะกรณี เช่น เพื่อส่งมอบให้กับหน่วยงานที่ได้รับอนุญาตแล้ว หรือติดตั้งมาพร้อมกับอากาศยาน เป็นต้น

2.1.13 เครื่องวิทยุคมนาคมระบบเรดาร์สำหรับติดตั้งในรถยนต์ (Vehicle Radar)

เครื่องเรดาร์สำหรับติดตั้งในรถยนต์ เป็นเครื่องวิทยุคมนาคมที่ติดตั้งมาพร้อมกับรถยนต์ ซึ่งเป็นระบบความปลอดภัยในการขับขี่ โดยจะแจ้งเตือนผู้ขับขี่เมื่อตรวจพบสิ่งกีดขวางหรือวัตถุในแนวเส้นทางที่รถยนต์เคลื่อนที่ไปโดยใช้หลักการสะท้อนกลับของคลื่นความถี่ ซึ่ง กสทช. กำหนดให้ เครื่องเรดาร์ ที่ใช้งานย่านความถี่วิทยุ 76-77 MHz และมีมาตรฐานเป็นไปตามประกาศ กทช. ว่าด้วยมาตรฐานทางเทคนิคของเครื่องโทรคมนาคมและอุปกรณ์ เรื่องเครื่องวิทยุคมนาคมระบบเรดาร์สำหรับติดตั้งในรถยนต์ (Vehicle Radar) ย่านความถี่วิทยุ 76 – 77 GHz ประชาชนทั่วไปสามารถใช้งานในประเทศได้ โดยได้รับยกเว้นใบอนุญาตให้ มี ใช้ นำออก ซึ่งเครื่องวิทยุ

คมนาคม และตั้งสถานีวิทยุคมนาคม ตามประกาศ กทช. เรื่อง การอนุญาตให้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมระบบเรดาร์สำหรับติดตั้งในรถยนต์ (Vehicle Radar) ย่านความถี่วิทยุ 76 - 77 GHz และผู้ประกอบการสามารถผลิต หรือนำเข้าเครื่องวิทยุคมนาคมยี่ห้อ/รุ่นที่ผ่านการจดทะเบียนมาตรฐานทางเทคนิคจากสำนักงาน กสทช. แล้วมาสำรองจำหน่ายหรือจำหน่ายให้กับประชาชนทั่วไปได้

2.1.14 เครื่องวิทยุคมนาคมประเภท Radio Frequency Identification : RFID

ภาพที่ 2.15 แสดงเครื่องวิทยุคมนาคม ประเภท Radio Frequency Identification : RFID

ที่มา: http://www.tradevv.com/ และ http://www.tradekey.com/

RFID เป็นเครื่องวิทยุคมนาคมประเภทเครื่องมือในการอ่านรหัสโดยใช้คลื่นความถี่เป็นสื่อ เป็นเครื่องมือช่วยในงานตรวจสอบหรือตรวจนับจำนวนสินค้าได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง ซึ่งมีการใช้งานมากในธุรกิจการขนส่ง โรงงานอุตสาหกรรม และหน่วยงานที่ต้องมีการตรวจสอบการผ่านทางต่างๆ ซึ่ง กสทช. ได้กำหนดให้ RFID ที่ใช้งานย่านความถี่วิทยุ HF และ UHF และมีมาตรฐานเป็นไปตามประกาศ กทช. ว่าด้วยมาตรฐานทางเทคนิคของเครื่องโทรคมนาคมและอุปกรณ์ เรื่องเครื่องวิทยุคมนาคมประเภท Radio Frequency Identification: RFID สามารถนำมาใช้งานภายในประเทศได้ และผู้ประกอบการสามารถผลิต หรือนำเข้าเครื่องวิทยุคมนาคมยี่ห้อ/รุ่นที่ผ่านการจดทะเบียนมาตรฐานทางเทคนิคจากสำนักงาน กสทช. แล้วมาสำรองจำหน่ายให้กับหน่วยงานหรือผู้ประกอบการต่างๆ ที่ประสงค์จะใช้งานได้

2.1.15 เครื่องส่งวิทยุกระจายเสียงและเครื่องส่งวิทยุโทรทัศน์

เครื่องส่งวิทยุกระจายเสียงและเครื่องส่งวิทยุโทรทัศน์ เป็นเครื่องส่งวิทยุคมนาคมที่ใช้ในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ดังนั้น ผู้ที่สามารถใช้เครื่องวิทยุคมนาคมในกิจการดังกล่าว จะต้องเป็นผู้ประกอบการที่ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ พ.ศ. 2551 จาก กสทช. เนื่องจากปัจจุบันยังไม่มีหลักเกณฑ์ และการออกใบอนุญาตให้ประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ใหม่เพิ่มเติม จึงทำให้ยัง

ไม่มีการพิจารณาอนุญาตให้ผู้รับใบอนุญาตสามารถนำเครื่องวิทยุคมนาคมในกิจการนี้มาเพื่อสำรองจำหน่ายได้ แต่สำนักงาน กสทช. จะพิจารณาอนุญาตให้ผู้รับใบอนุญาตมีเครื่องวิทยุคมนาคมในกิจการนี้ได้ ในกรณีเพื่อส่งมอบให้กับหน่วยงานที่ได้รับอนุญาตอยู่ก่อนแล้วเท่านั้น

ภาพที่ 2.16 แสดงเครื่องส่งวิทยุในกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์

ที่มา: http://www.alibaba.com/

2.1.16 เครื่องวิทยุคมนาคมเพื่อเชื่อมโยงกระจายเสียงแทนข่ายสาย

ภาพที่ 2.17 แสดงเครื่องวิทยุคมนาคมเพื่อเชื่อมโยงกระจายเสียงแทนข่ายสาย

ที่มา: http://www.samliumradio.com/

เครื่องวิทยุคมนาคมเพื่อเชื่อมโยงกระจายเสียงแทนข่ายสาย เป็นวิทยุสื่อสารที่ออกแบบให้สามารถติดต่อสื่อสารได้ทางเดียว ซึ่งประกอบด้วยเครื่องส่ง และเครื่องรับแยกจากกัน เพื่อใช้ในการเผยแพร่ข่าวสารทางราชการและประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่างๆ ให้กับประชาชนในชุมชนได้ทราบอย่างทั่วถึงแทนการใช้ข่ายสาย ซึ่ง กสทช. กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้งานได้เท่านั้นและให้ใช้ความถี่วิทยุ 420.200 MHz ซึ่งเครื่องวิทยุคมนาคมในกิจการดังกล่าว ต้องมีมาตรฐานเป็นไปตามประกาศ กรมไปรษณีย์โทรเลข ว่าด้วยมาตรฐานทางเทคนิคของเครื่องวิทยุคมนาคมเพื่อเชื่อมโยงสำหรับการกระจายเสียงตามสาย และผู้ประกอบการสามารถผลิต หรือนำเข้า

เครื่องคมนาคมจากต่างประเทศที่มีมาตรฐานทางเทคนิคสอดคล้องกับประกาศข้างต้นมาเพื่อสำรองจำหน่ายหรือจำหน่ายให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับอนุญาตได้

2.1.17 เครื่องรับสัญญาณโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม

ภาพที่ 2.18 แสดงเครื่องรับสัญญาณโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม

ที่มา: http://www.bestbuy.ca/

เครื่องรับสัญญาณโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม (Receiver Set Top Box) เป็นเครื่องรับวิทยุคมนาคมที่ใช้รับสัญญาณภาพและเสียง เพื่อการรับข่าวสารและความบันเทิง ซึ่งสามารถนำสัญญาณภาพและเสียงไปใช้เพื่อความบันเทิงส่วนบุคคล และเชิงพาณิชย์ได้ สำหรับเครื่องรับสัญญาณโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม ที่ใช้เพื่อความบันเทิงส่วนบุคคล จะได้รับยกเว้นใบอนุญาตให้ มี ใช้ นำออก ซึ่งเครื่องวิทยุคมนาคม ตามประกาศ กทช. เรื่อง เครื่องวิทยุคมนาคมและสถานีวิทยุคมนาคมที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องได้รับใบอนุญาต และ กสทช. อนุญาตให้ผู้ประกอบการสามารถผลิต หรือนำเข้าเครื่องวิทยุคมนาคมจากต่างประเทศ มาสำรองจำหน่ายหรือจำหน่ายให้กับประชาชนและผู้ประกอบกิจการวิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมได้

2.1.18 เครื่องวิทยุคมนาคมประเภทเครื่องไมโครโฟนไร้สาย (Wireless Microphone)

เครื่องไมโครโฟนไร้สาย เป็นอุปกรณ์ที่ออกแบบมาเพื่อช่วยอำนวยความสะดวกในการสื่อสารในงานการจัดประชุม สัมมนา กิจกรรมและความบันเทิงต่างๆ ซึ่งวิทยากรหรือผู้ดำเนินรายการสามารถเคลื่อนที่ได้ง่ายและไม่มีข้อจำกัดเรื่องระยะห่างจากตัวเครื่องขยายเสียงเหมือนกรณีไมโครโฟนแบบมีสาย สำหรับเครื่องวิทยุคมนาคมประเภทนี้ กสทช. อนุญาตให้หน่วยงานต่างๆ และประชาชนทั่วไปสามารถมีไว้ใช้งานได้ ในย่านความถี่วิทยุ UHF โดยได้รับยกเว้นใบอนุญาตให้ มี ใช้ นำออก ซึ่งเครื่องวิทยุคมนาคม ตามประกาศ กทช. เรื่อง เครื่องวิทยุคมนาคมและสถานีวิทยุคมนาคมที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องได้รับใบอนุญาต และอนุญาตให้ผู้ประกอบการที่ต้องการผลิตหรือนำเข้าเครื่องไมโครโฟนไร้สายมาสำรองจำหน่ายหรือจำหน่ายในประเทศได้ โดยเครื่องไมโครโฟน

ไร้สายยี่ห้อ/รุ่นนั้นจะต้องมีมาตรฐานตามประกาศ กทช. ว่าด้วยมาตรฐานทางเทคนิคของเครื่องโทรคมนาคมและอุปกรณ์ เรื่อง เครื่องวิทยุคมนาคมประเภทเครื่องไมโครโฟนไร้สาย (Wireless Microphone) ความถี่วิทยุ 794 – 806 MHz และได้รับการจดทะเบียนมาตรฐานทางเทคนิคจากสำนักงาน กสทช.แล้ว

ภาพที่ 2.19 แสดงเครื่องวิทยุคมนาคมประเภทเครื่องไมโครโฟนไร้สาย

ที่มา: http://www.toaelectronics.com/

2.2 กฎหมาย กฎ และระเบียบที่เกี่ยวข้อง

2.2.1 พระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 และพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

"คลื่นแฮรตเซียน" หมายความว่า คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่มีความถี่ระหว่าง 10 กิโลไซเกิลต่อวินาที และ 3,000,000 เมกกาไซเกิลต่อวินาที

"วิทยุคมนาคม" หมายความว่า การส่งหรือการรับเครื่องหมายสัญญาณ ตัวหนังสือ ภาพ และเสียงหรือการอื่นใด ซึ่งสามารถให้เข้าในความหมายคลื่นแฮรตเซียน

"เครื่องวิทยุคมนาคม" หมายความว่า เครื่องส่งวิทยุคมนาคม เครื่องรับวิทยุคมนาคม หรือเครื่องรับและส่งวิทยุคมนาคม แต่ไม่รวมตลอดถึงเครื่องรับวิทยุ กระจายเสียง เครื่องรับวิทยุโทรทัศน์ และเครื่องส่งเครื่องรับหรือเครื่องรับและส่งวิทยุคมนาคมด้วยคลื่นแฮรตเซียน ตามลักษณะหรือประเภทที่กำหนดในกฎกระทรวง

เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการใช้เครื่องวิทยุคมนาคมให้ถือว่า อุปกรณ์ใดๆ ของเครื่องวิทยุคมนาคมที่กำหนดในกฎกระทรวงเป็นเครื่องวิทยุคมนาคมด้วย

"พนักงานวิทยุคมนาคม" หมายความว่า ผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคม

"สถานีวิทยุคมนาคม" หมายความว่า ที่ส่งวิทยุคมนาคม ที่รับวิทยุคมนาคม หรือที่ส่งและที่รับวิทยุคมนาคม

"ทำ" หมายความรวมตลอดถึงการประกอบขึ้น การแปรสภาพ หรือการกลับสร้างใหม่

"นำเข้า" หมายความว่า นำเข้าในราชอาณาจักร

"นำออก" หมายความว่า นำออกนอกราชอาณาจักร

"ค้า" หมายความรวมถึง การมีไว้ในครอบครอง เพื่อขายหรือซ่อมแซมด้วย

"เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรี แต่งตั้งตามพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 พระราชบัญญัตินี้เว้นแต่มาตรา 11 และมาตรา 12 ไม่ใช้ บังคับแก่

(1) กระทรวง ทบวง กรม

(2) นิติบุคคลตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 6 ห้ามมิให้ผู้ใด ทำ มี ใช้ นำเข้า นำออก หรือค้าซึ่งเครื่องวิทยุคมนาคม เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต

ในกรณีที่เห็นสมควร รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้เครื่องวิทยุคมนาคมบางลักษณะ หรือเครื่องวิทยุคมนาคมที่ใช้ในกิจการบางประเภทได้รับการยกเว้นไม่ต้องได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งทั้งหมด หรือเฉพาะแต่บางกรณีได้

มาตรา 9 ใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ มีดังนี้

(1) ใบอนุญาตให้ทำ ให้มีอายุหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันออก

(2) ใบอนุญาตให้มี ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันออก

(3) ใบอนุญาตให้ใช้ ให้มีอายุตลอดอายุของเครื่องวิทยุคมนาคม

(4) ใบอนุญาตให้นำเข้า ให้มีอายุหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันออก

(5) ใบอนุญาตให้นำออก ให้มี อายุสามสิบวันนับแต่วันออก

(6) ใบอนุญาตให้ค้า ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันออก เว้นแต่ใบอนุญาตที่ออกให้เพื่อการซ่อมแซมโดยเฉพาะ ให้มีอายุห้าปีนับแต่วันออก

(7) ใบอนุญาตให้ตั้งสถานีวิทยุคมนาคม ให้มีอายุตลอดระยะเวลาที่ผู้รับใบอนุญาตใช้สถานีตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตเป็นสถานีวิทยุคมนาคม

(8) ใบอนุญาตพนักงานวิทยุคมนาคม ให้มีอายุห้าปีนับแต่วันออก

(9) ใบอนุญาตให้รับข่าววิทยุคมนาคมต่างประเทศเพื่อการโฆษณา ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันออก

ผู้ได้รับใบอนุญาตตาม (1) (3) (4) (5) (6) หรือ (7) ให้ถือว่า ได้รับอนุญาตให้มีเครื่องวิทยุคมนาคมด้วย

มาตรา 11 ห้ามมิให้ผู้ใดตั้งสถานีวิทยุคมนาคม เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาต จากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต

สถานีวิทยุคมนาคมต้องใช้ความถี่คลื่นให้ถูกต้องตามข้อบังคับว่าด้วยวิทยุคมนาคมตามภาคผนวกต่อท้ายอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยโทรคมนาคม

เพื่อให้การเป็นไปตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้อธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลขมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขการตั้งสถานีวิทยุคมนาคม และให้อธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลข หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายมีอำนาจควบคุมและกำหนดการใช้ความถี่คลื่นของสถานีวิทยุคมนาคมต่าง ๆ

ในกรณีที่เห็นสมควร รัฐมนตรีมีอำนาจ ออก กฎกระทรวงให้สถานีวิทยุ คมนาคม ที่ใช้ในกิจการบางประเภทได้รับการยกเว้นไม่ต้องได้รับใบอนุญาตตาม วรรคหนึ่ง

มาตรา 11 ทวิ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดให้ผู้ใช้ความถี่คลื่น เพื่อกิจการใดหรือในลักษณะใดต้องเสียค่าตอบแทนในการใช้ความถี่คลื่นนั้นให้แก่รัฐบาลได้ตามอัตราที่เห็นสมควร ประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 13 ห้ามมิให้ยานพาหนะใดๆ ใช้เครื่องวิทยุคมนาคม นอกจากจะใช้ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง หรือได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีเป็นพิเศษชั่วครั้งคราว

มาตรา 15 ผู้ใดกระทำให้เกิดการรบกวน หรือขัดขวางต่อการวิทยุคมนาคมโดยมิได้เจตนา เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายมีอำนาจ สั่งให้ผู้นั้นระงับการกระทำนั้น หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงสิ่งที่ใช้ในการกระทำนั้นเสีย หรือให้ย้ายสิ่งดังกล่าวนั้นออกไปให้พ้นเขตรบกวนได้

มาตรา 18 เพื่อตรวจเครื่องวิทยุคมนาคม ส่วนแห่งเครื่องวิทยุคมนาคม สถานีวิทยุคมนาคม สิ่งที่ก่อให้เกิดการรบกวน หรือขัดขวางต่อการวิทยุคมนาคม หรือ ใบอนุญาต เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายมีอำนาจเข้าไปในอาคารสถานที่ หรือยานพาหนะของบุคคลใดๆ ได้ในเวลาอันสมควร

เมื่อปรากฏว่าผู้ใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ากระทำการเช่นว่านั้น ให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายตามความ ในวรรคหนึ่งมีอำนาจจับกุมผู้นั้นพร้อมด้วยของกลางที่ใช้ในการกระทำความผิด เพื่อดำเนินการตามกฎหมาย

มาตรา 19 ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต มีอำนาจสั่งเพิกถอนหรือพักใช้ใบอนุญาตของผู้นั้นเสียได้

ผู้รับใบอนุญาตอาจอุทธรณ์ไปยังอธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลขภายในสามสิบวัน นับแต่วันถูกเพิกถอนหรือพักใช้คำชี้ขาดของอธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลขให้เป็นที่สุด

มาตรา 21 ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต มีอำนาจทำการเปรียบเทียบได้

มาตรา 23 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 6 มาตรา 11 หรือมาตรา 16 มีความผิด ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 24 ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนมาตรา 12 หรือมาตรา 13 ผู้ควบคุมสถานีวิทยุคมนาคม หรือผู้ควบคุมเครื่องวิทยุคมนาคม และผู้มีส่วนร่วมในการกระทำ ความผิดนั้น มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 26 ผู้ใดจงใจกระทำให้เกิดการรบกวน หรือขัดขวางต่อการวิทยุคมนาคม มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 27 ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายตามความในมาตรา 15 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 29 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต และออกกฎกระทรวง

(1) วางระเบียบการขอ และการออกใบอนุญาต

(2) กำหนดวิธีการเพิกถอน และพักใช้ใบอนุญาต

(3) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้

(4) กำหนดคุณลักษณะของเครื่องวิทยุคมนาคม และคุณวุฒิสำหรับพนักงานวิทยุคมนาคม

(5) กำหนดกิจการอื่นใดเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

2.2.2 พระราชบัญญัติ องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“คลื่นความถี่” หมายความว่า คลื่นวิทยุหรือคลื่นแฮรตเซียนซึ่งเป็นคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่มีความถี่ต่ำกว่าสามล้านเมกะเฮิรตซ์ลงมาที่ถูกแพร่กระจายในที่ว่างโดยปราศจากสื่อนำที่ประดิษฐ์ขึ้น

“โทรคมนาคม” หมายความว่า การส่ง การแพร่ หรือการรับเครื่องหมาย สัญญาณ ตัวหนังสือ ตัวเลข ภาพ เสียง รหัส หรือสิ่งอื่นใดซึ่งสามารถให้เข้าใจความหมายได้โดยระบบคลื่นความถี่ ระบบสาย ระบบแสง ระบบแม่เหล็กไฟฟ้า หรือระบบอื่น

“วิทยุคมนาคม” หมายความว่า การส่ง การแพร่ หรือการรับเครื่องหมาย สัญญาณ ตัวหนังสือ ตัวเลข ภาพ เสียง รหัส หรือสิ่งอื่นใดซึ่งสามารถให้เข้าใจความหมายได้ด้วยคลื่นความถี่

“วิทยุกระจายเสียง” หมายความว่า วิทยุคมนาคมที่ส่งหรือแพร่เสียงเพื่อให้บุคคลทั่วไปรับได้โดยตรง

“วิทยุโทรทัศน์” หมายความว่า วิทยุคมนาคมที่แพร่ภาพและเสียงเพื่อให้บุคคลทั่วไปรับได้โดยตรง

“กิจการกระจายเสียง” หมายความว่า กิจการวิทยุกระจายเสียงและกิจการกระจายเสียงซึ่งให้บริการการส่งข่าวสารสาธารณะหรือรายการไปยังเครื่องรับที่สามารถรับฟังการให้บริการนั้นๆ ได้ ไม่ว่าจะส่งโดยผ่านระบบคลื่นความถี่ ระบบสาย ระบบแสง ระบบแม่เหล็กไฟฟ้า หรือระบบอื่น ระบบใดระบบหนึ่ง หรือหลายระบบรวมกัน หรือกิจการอื่นทำนองเดียวกันที่ กสทช. กำหนดให้เป็นกิจการกระจายเสียง

“กิจการโทรทัศน์” หมายความว่า กิจการวิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรทัศน์ซึ่งให้บริการการส่งข่าวสารสาธารณะหรือรายการไปยังเครื่องรับที่สามารถรับชมและฟังการให้บริการนั้นๆ ได้ ไม่ว่าจะส่งโดยผ่านระบบคลื่นความถี่ ระบบสาย ระบบแสง ระบบแม่เหล็กไฟฟ้า หรือระบบอื่น ระบบใดระบบหนึ่ง หรือหลายระบบรวมกัน หรือกิจการอื่นทำนองเดียวกันที่ กสทช. กำหนดให้เป็นกิจการโทรทัศน์

“กิจการวิทยุคมนาคม” หมายความว่า กิจการซึ่งเป็นการรับและส่งเครื่องหมายสัญญาณ ตัวหนังสือ ตัวเลข ภาพ เสียง รหัส หรือสิ่งอื่นใด ซึ่งสามารถให้เข้าใจความหมายได้โดยระบบคลื่นความถี่ เพื่อความมุ่งหมายทางโทรคมนาคมในกิจการใดกิจการหนึ่งโดยเฉพาะหรือเป็นการเฉพาะกิจที่มิใช่เป็นการประกอบกิจการโทรคมนาคมตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการโทรคมนาคมหรือกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์

“กิจการโทรคมนาคม” หมายความว่า กิจการซึ่งให้บริการการส่ง การแพร่ หรือการรับเครื่องหมาย สัญญาณ ตัวหนังสือ ตัวเลข ภาพ เสียง รหัส หรือสิ่งอื่นใด ซึ่งสามารถให้เข้าใจความหมายได้โดยระบบคลื่นความถี่ ระบบสาย ระบบแสง ระบบแม่เหล็กไฟฟ้า หรือระบบอื่น ระบบใดระบบหนึ่ง หรือหลายระบบรวมกัน และรวมถึงกิจการซึ่งให้บริการดาวเทียมสื่อสาร หรือ

กิจการอื่นที่ กสทช. กำหนดให้เป็นกิจการโทรคมนาคม แต่ไม่รวมถึงกิจการที่เป็นกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการวิทยุคมนาคม

“ตารางกำหนดคลื่นความถี่” หมายความว่า การกำหนดย่านความถี่วิทยุของวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ วิทยุคมนาคม โทรคมนาคม และการอื่นเพื่อใช้งานภายใต้เงื่อนไขที่ กสทช. กำหนด

“แผนความถี่วิทยุ” หมายความว่า การกำหนดช่องความถี่วิทยุสำหรับกิจการวิทยุกระจายเสียง กิจการวิทยุโทรทัศน์ กิจการวิทยุคมนาคม และกิจการโทรคมนาคม เพื่อใช้งานภายใต้เงื่อนไขที่ กสทช. กำหนด

“จัดสรรคลื่นความถี่” หมายความว่า การอนุญาตให้สถานีวิทยุกระจายเสียง สถานีวิทยุโทรทัศน์ หรือสถานีวิทยุคมนาคม ใช้ความถี่วิทยุหรือช่องความถี่วิทยุตามตารางกำหนดคลื่นความถี่หรือแผนความถี่ วิทยุเพื่อใช้งานภายใต้เงื่อนไขที่ กสทช. กำหนด

“ชุมชน” หมายความว่า กลุ่มประชาชนที่มีพื้นที่อาศัยในแหล่งเดียวกันไม่ว่าจะในเมืองหรือในชนบท และให้หมายความรวมถึงกลุ่มประชาชนที่มีความสนใจร่วมกันและอยู่ในพื้นที่ใกล้เคียงกัน หรือสื่อสารถึงกันได้ โดยมีผลประโยชน์ด้านสังคมและวัฒนธรรมเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกันทำกิจกรรมอันชอบด้วยกฎหมายและศีลธรรมร่วมกัน มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีการจัดการและการแสดงเจตนาแทนกลุ่มได้

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม เพื่อประโยชน์สาธารณะ

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ แต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด 1 คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

มาตรา 6 ให้มีคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “กสทช.”จำนวนสิบเอ็ดคน ประกอบด้วย

(1) ผู้ที่มีผลงานหรือมีความรู้ และมีความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ด้านกิจการกระจายเสียงจำนวนหนึ่งคน และกิจการโทรทัศน์ จำนวนหนึ่งคน

(2) ผู้ที่มีผลงานหรือมีความรู้ และมีความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ด้านกิจการโทรคมนาคม จำนวนสองคน

(3) ผู้ที่มีผลงานหรือมีความรู้ และมีความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ด้านกฎหมายด้านเศรษฐศาสตร์ อันเป็นประโยชน์ต่อการกำกับดูแลกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ด้านละสองคน

(4) ผู้ที่มีผลงานหรือมีความรู้ และมีความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค หรือด้านการส่งเสริมสิทธิและเสรีภาพของประชาชน อันเป็นประโยชน์ต่อการกำกับดูแลกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ จำนวนหนึ่งคน และการกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคม จำนวนหนึ่งคน

(5) ผู้ที่มีผลงานหรือมีความรู้ และมีความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ด้านการศึกษา วัฒนธรรมหรือการพัฒนาสังคม อันเป็นประโยชน์ต่อการกำกับดูแลกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม จำนวนหนึ่งคน

ให้เลขาธิการ กสทช. เป็นเลขานุการ กสทช.

มาตรา 27 ให้ กสทช. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) จัดทำแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ ตารางกำหนดคลื่นความถี่แห่งชาติแผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ แผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม แผนความถี่วิทยุ และแผนเลขหมายโทรคมนาคม

(2) กำหนดการจัดสรรคลื่นความถี่ระหว่างคลื่นความถี่ที่ใช้ในกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ กิจการวิทยุคมนาคม และกิจการโทรคมนาคม

(3) กำหนดลักษณะและประเภทของกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม

(4) พิจารณาอนุญาตและกำกับดูแลการใช้คลื่นความถี่และเครื่องวิทยุคมนาคมในการประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม หรือในกิจการวิทยุคมนาคม และกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการอนุญาต เงื่อนไข หรือค่าธรรมเนียมการอนุญาตดังกล่าว

(5) กำหนดหลักเกณฑ์การใช้คลื่นความถี่ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและปราศจากการรบกวนซึ่งกันและกัน ทั้งในกิจการประเภทเดียวกันและระหว่างกิจการแต่ละประเภท

(6) พิจารณาอนุญาตและกำกับดูแลการประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อให้ผู้ใช้บริการได้รับบริการที่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ รวดเร็วถูกต้องและเป็นธรรมและกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการอนุญาต เงื่อนไข หรือค่าธรรมเนียมการอนุญาตดังกล่าว

(7) พิจารณาอนุญาตและกำกับดูแลการใช้เลขหมายโทรคมนาคม และกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการอนุญาต เงื่อนไข หรือค่าธรรมเนียมการอนุญาตดังกล่าว

(8) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการใช้หรือเชื่อมต่อ และหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดอัตราค่าใช้หรือค่าเชื่อมต่อโครงข่ายในการประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ทั้งในกิจการประเภทเดียวกันและระหว่างกิจการแต่ละประเภทให้เป็นธรรมต่อผู้ใช้บริการ ผู้ให้บริการและผู้ลงทุน หรือระหว่างผู้ให้บริการโทรคมนาคม โดยคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะเป็นสำคัญ

(9) กำหนดโครงสร้างอัตราค่าธรรมเนียมและโครงสร้างอัตราค่าบริการในกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ให้เป็นธรรมต่อผู้ใช้บริการและผู้ให้บริการโดยคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะเป็นสำคัญ

(10) กำหนดมาตรฐานและลักษณะพึงประสงค์ทางด้านเทคนิคในการประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ กิจการโทรคมนาคม และในกิจการวิทยุคมนาคม

(11) กำหนดมาตรการเพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำอันเป็นการผูกขาดหรือก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการแข่งขันในกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม

(12) กำหนดมาตรการให้มีการกระจายบริการด้านโทรคมนาคมให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันตามมาตรา 50

(13) คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนมิให้ถูกเอาเปรียบจากผู้ประกอบกิจการและคุ้มครองสิทธิในความเป็นส่วนตัวและเสรีภาพของบุคคลในการสื่อสารถึงกันโดยทางโทรคมนาคมและส่งเสริมสิทธิเสรีภาพและความเสมอภาคของประชาชนในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์คลื่นความถี่ที่ใช้ในกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม

(14) ประสานงานเกี่ยวกับการบริหารคลื่นความถี่ทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ

(15) วินิจฉัยและแก้ไขปัญหาการใช้คลื่นความถี่ที่มีการรบกวนซึ่งกันและกัน

(16) ติดตามตรวจสอบและให้คำปรึกษาแนะนำการประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม

(17) กำหนดลักษณะการควบรวม การครองสิทธิข้ามสื่อ หรือการครอบงำกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ที่ใช้คลื่นความถี่ ระหว่างสื่อมวลชนด้วยกันเองหรือโดยบุคคลอื่นใด ซึ่งจะมีผลเป็นการขัดขวางเสรีภาพในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารหรือปิดกั้นการได้รับข้อมูลข่าวสารที่หลากหลายของประชาชน

(18) ส่งเสริมการรวมกลุ่มของผู้รับใบอนุญาต ผู้ผลิตรายการ และผู้ประกอบวิชาชีพสื่อสารมวลชนที่เกี่ยวกับกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์เป็นองค์กรในภาพแบบต่างๆ เพื่อ

ทำหน้าที่จัดทำมาตรฐานทางจริยธรรมของการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพและการควบคุมการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพกันเองภายใต้มาตรฐานทางจริยธรรม

(19) ออกระเบียบหรือประกาศตามมาตรา 58

(20) อนุมัติงบประมาณรายจ่ายของสำนักงาน กสทช. รวมทั้งเงินที่จะจัดสรรเข้ากองทุนตามมาตรา 52

(21) พิจารณาและให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการจัดสรรเงินกองทุนตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุนเสนอตามมาตรา 55

(22) ให้ข้อมูลและร่วมดำเนินการในการเจรจาหรือทำความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ ในเรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารคลื่นความถี่ กิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ กิจการโทรคมนาคม หรือกิจการอื่นที่เกี่ยวข้อง

(23) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้มีกฎหมายหรือแก้ไขปรับปรุงหรือยกเลิกกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดสรรคลื่นความถี่และการดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคลื่นความถี่ กิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม

(24) ออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอันเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของ กสทช.

(25) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น การกำหนดลักษณะการควบรวม การครองสิทธิข้ามสื่อหรือการครอบงำตาม (17)ให้ กสทช. รับฟังความคิดเห็นจากประชาชนและผู้เกี่ยวข้องประกอบด้วยการใช้อำนาจหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ต้องไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ กฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการโทรคมนาคม และกฎหมายว่าด้วยวิทยุคมนาคมบรรดาระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งใดๆ ที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไปเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด 2 การกำกับดูแลการประกอบกิจการ

ส่วนที่ 1 คณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์

มาตรา 35 ให้มีคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์คณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “กสท.” ประกอบด้วย

(1) ประธานกรรมการ ซึ่ง กสทช. แต่งตั้งจากรองประธาน กสทช.

(2) กรรมการ ซึ่ง กสทช. แต่งตั้งจากกรรมการ กสทช. ที่มิได้เป็นประธานหรือรองประธาน กสทช. จำนวนสี่คน ซึ่งต้องมีกรรมการตามมาตรา 6 (3) จำนวนสองคน และกรรมการตามมาตรา 6 (4) จำนวนหนึ่งคน

กรรมการตามวรรคหนึ่งจะเป็น กทค. ในขณะเดียวกันมิได้

ให้เลขาธิการ กสทช. แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน กสทช. เป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการตามความจำเป็น

มาตรา 37 ให้ กสท. มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการใดๆ แทน กสทช. ตามมาตรา 27(4) (6) (8) (9) (10) (11) (12) (13) (16) และ (18) ในส่วนที่เกี่ยวกับกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ กสทช. มอบหมาย

ส่วนที่ 2 คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคม

มาตรา 38 ให้มีคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “กทค.” ประกอบด้วย

(1) ประธานกรรมการ ซึ่ง กสทช. แต่งตั้งจากรองประธาน กสทช.

(2) กรรมการ ซึ่ง กสทช. แต่งตั้งจากกรรมการ กสทช. ที่มิได้เป็นประธานหรือรองประธาน กสทช. จำนวนสี่คน ซึ่งต้องมีกรรมการตามมาตรา 6 (3) จำนวนสองคน และกรรมการตามมาตรา 6 (4) จำนวนหนึ่งคน

กรรมการตามวรรคหนึ่งจะเป็น กสท. ในขณะเดียวกันมิได้

ให้เลขาธิการ กสทช. แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน กสทช. เป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการตามความจำเป็น

มาตรา 40 ให้ กทค. มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการใด ๆ แทน กสทช. ตามมาตรา 27(4) (6) (7) (8) (9) (10) (11) (12) (13) และ (16) ในส่วนที่เกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคมและกิจการวิทยุคมนาคม และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ กสทช. มอบหมาย

ส่วนที่ 3 การกำกับกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์

มาตรา 41 ผู้ใดประสงค์จะใช้คลื่นความถี่เพื่อกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ต้องได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

การยื่นคำขออนุญาต และการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ กสทช. ประกาศกำหนด เว้นแต่การประกอบกิจการทางธุรกิจให้เป็นไปตามที่กำหนดในวรรคหก

ให้ถือว่าการยื่นคำขอรับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ตามวรรคหนึ่ง เป็นการยื่นคำขออนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ด้วย และเมื่อ กสทช.อนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่แล้วให้ถือว่าอนุญาตให้ประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์และให้ถือว่าได้รับอนุญาตให้มีและใช้เครื่องวิทยุคมนาคมและตั้งสถานีวิทยุคมนาคมตามกฎหมายว่าด้วยวิทยุคมนาคมด้วยทั้งนี้เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับเครื่องวิทยุคมนาคมที่ระบุไว้ในคำขออนุญาต

การอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่เพื่อกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ต้องคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของประชาชนในระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น ในด้านการศึกษา วัฒนธรรม ความมั่นคงของรัฐ และประโยชน์สาธารณะอื่น รวมทั้งการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรมและต้องดำเนินการในลักษณะที่มีการกระจายการใช้ประโยชน์โดยทั่วถึงในกิจการด้านต่างๆ ให้เหมาะสมแก่การเป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติเพื่อประโยชน์สาธารณะ

เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมรายการวิทยุและรายการโทรทัศน์ที่มีเนื้อหาสร้างสรรค์สังคมหรือรายการสำหรับเด็กและเยาวชนให้ กสทช. กำหนดเงื่อนไขในการอนุญาตให้ผู้รับใบอนุญาตต้องจัดเวลาให้รายการดังกล่าวออกอากาศในช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับกลุ่มเป้าหมาย

ในกรณีที่เป็นการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่เพื่อกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ ซึ่งเป็นการประกอบกิจการทางธุรกิจตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ให้ใช้วิธีคัดเลือกโดยวิธีการประมูลคลื่นความถี่ทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น โดยให้แยกกันประมูลในแต่ละระดับ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ ระยะเวลาและเงื่อนไขที่ กสทช. ประกาศกำหนด

การกำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเข้าร่วมประมูลคลื่นความถี่ตามวรรคหกให้คำนึงถึงประโยชน์ในการจัดสรรทรัพยากรคลื่นความถี่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่า การป้องกันการผูกขาด การส่งเสริมการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม การให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ ภาระของผู้บริโภคและการคุ้มครองสิทธิของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการทางธุรกิจระดับภูมิภาคและระดับท้องถิ่น

การอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่เพื่อกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ที่ก่อให้เกิดหรืออาจเกิดการรบกวนหรือทับซ้อนกับคลื่นความถี่ที่ได้รับอนุญาตอยู่ก่อนแล้วจะกระทำมิได้

ส่วนที่ 4 การกำกับกิจการโทรคมนาคม

มาตรา 45 ผู้ใดประสงค์จะใช้คลื่นความถี่เพื่อกิจการโทรคมนาคมต้องได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องดำเนินการโดยวิธีการประมูลคลื่นความถี่ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ ระยะเวลาและเงื่อนไขที่ กสทช. ประกาศกำหนด โดยให้นำความในมาตรา 41 วรรคสี่ และวรรคเจ็ดมาใช้บังคับโดยอนุโลม และเงินที่ได้จากการประมูลเมื่อหักค่าใช้จ่ายแล้วให้ส่งเข้าเป็นรายได้แผ่นดิน

ให้ถือว่าการยื่นคำขอรับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ตามวรรคหนึ่ง เป็นการยื่นคำขออนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการโทรคมนาคมด้วย และเมื่อ กสทช.อนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่แล้วให้ถือว่าอนุญาตให้ประกอบกิจการโทรคมนาคมตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการโทรคมนาคมและให้ถือว่าได้รับอนุญาตให้มีและใช้เครื่องวิทยุ

คมนาคมและตั้งสถานีวิทยุคมนาคมตามกฎหมายว่าด้วยวิทยุคมนาคมด้วยทั้งนี้เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับเครื่องวิทยุคมนาคมที่ระบุไว้ในคำขออนุญาต

ให้ กสทช. มีอำนาจกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบกิจการตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการโทรคมนาคมและค่าธรรมเนียมซึ่งต้องชำระเป็นรายปีโดยคำนึงถึงรายจ่ายในการกำกับดูแลการใช้คลื่นความถี่และการกำกับดูแลการประกอบกิจการอย่างมีประสิทธิภาพในอัตรารวมทั้งสิ้นไม่เกินร้อยละสองของรายได้ก่อนหักค่าใช้จ่ายของผู้รับใบอนุญาตและให้นำส่งค่าธรรมเนียมดังกล่าวเป็นรายได้ของสำนักงาน กสทช.

หมวด 5 สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

มาตรา 56 ให้มีสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน กสทช.” เป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินและไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณหรือกฎหมายอื่น และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของประธานกรรมการ

กิจการของสำนักงาน กสทช. ไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมและกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

มาตรา 57 ให้สำนักงาน กสทช. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(1) รับผิดชอบในการรับและจ่ายเงินรายได้ของสำนักงาน กสทช.

(2) จัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีของสำนักงาน กสทช. เพื่อเสนอ กสทช. อนุมัติ โดยรายจ่ายประจำปีของสำนักงาน กสทช. ให้หมายความรวมถึงรายจ่ายใด ๆ อันเกี่ยวกับการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของ กสทช. กสท. กทค. และสำนักงาน กสทช.

(3) ตรวจสอบและติดตามการใช้คลื่นความถี่

(4) รับและพิจารณาเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการใช้คลื่นความถี่ การประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อตรวจสอบและแก้ไขปัญหาหรือเสนอความเห็นต่อ กสทช. เพื่อพิจารณาตามหลักเกณฑ์ที่ กสทช. กำหนด

(5) ศึกษารวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคลื่นความถี่ การใช้คลื่นความถี่ การประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม

(6) รับผิดชอบงานธุรการของ กสทช. กสท. กทค. และคณะกรรมการบริหารกองทุน

(7) ปฏิบัติการอื่นตามที่ กสทช. กสท. และ กทค. มอบหมาย

บทเฉพาะกาล

มาตรา 81 ให้คณะกรรมการตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. 2551 คณะกรรมการตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2544 และคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แห่งชาติตามมาตรา 61 แห่งพระราชบัญญัติองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2551 หมายความถึง กสทช. ตามพระราชบัญญัตินี้

ให้บรรดาอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรี อธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลข และเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต ตามกฎหมายว่าด้วยวิทยุคมนาคมเป็นอำนาจหน้าที่ของ กสทช. ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 87 บรรดาใบอนุญาตที่ออกโดยชอบด้วยกฎหมายตามพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียงวิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2543 พระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. 2551 และพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2544 ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุ และให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ กสทช. กำกับดูแลให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และตามหลักเกณฑ์ที่ กสทช. กำหนด

ใบอนุญาตใดตามวรรคหนึ่งที่ให้สิทธิในการถือครองหรือใช้คลื่นความถี่และมิได้กำหนดวันสิ้นอายุให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะถึงวันที่ กสทช. กำหนดให้ใบอนุญาตดังกล่าวสิ้นอายุลงโดยให้นำความในมาตรา 83 วรรคสามมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 89 ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หน้าที่ หนี้ พนักงานและลูกจ้างและเงินงบประมาณ ของสำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติที่มีอยู่ไปเป็นของสำนักงาน กสทช. ตามพระราชบัญญัตินี้

ให้พนักงานและลูกจ้างที่โอนไปตามวรรคหนึ่งได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่งหรือค่าจ้าง รวมทั้งสิทธิและประโยชน์ต่างๆ เท่ากับที่เคยได้รับอยู่เดิมไปพลางก่อน จนกว่าจะได้บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในสำนักงาน กสทช. แต่จะแต่งตั้งให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างต่ำกว่าเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ได้รับอยู่เดิมไม่ได้

ในกรณีที่พนักงานหรือลูกจ้างผู้ใดอยู่ภายใต้ระเบียบหรือสัญญาจ้างที่มิได้กำหนดระยะเวลาการจ้าง มิให้ถือว่าการจ้างโดยไม่มีกำหนดระยะเวลาดังกล่าวเป็นสิทธิและประโยชน์ตามวรรคสอง

2.2.3 ระเบียบ กรมไปรษณีย์โทรเลข ว่าด้วยการค้าเครื่องวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2547

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกรมไปรษณีย์โทรเลข ว่าด้วยการค้าเครื่องวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2547"

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ข้อ 3 บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใด ซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 4 การใดที่ไม่ได้กำหนดไว้ หรือไม่อาจปฏิบัติได้ ให้เสนออธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลขวินิจฉัย

ข้อ 5 ให้อธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลขเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

หมวด 1

ข้อความทั่วไป

ข้อ 6 ในระเบียบนี้

"บัญชีแสดงรายการเครื่องวิทยุคมนาคม" หมายความว่า บัญชีแสดงรายละเอียดเครื่องวิทยุคมนาคมที่สำรองจำหน่ายซึ่งออกโดยกรมไปรษณีย์โทรเลข

"สำรองจำหน่าย" หมายความว่า การที่ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตให้ค้าเครื่องวิทยุคมนาคม มีเครื่องวิทยุคมนาคมที่ชอบด้วยกฎหมายไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย

หมวด 2

การสำรองจำหน่าย

ข้อ 7 ให้ผู้สำรองจำหน่ายดำเนินการ ดังนี้

7.1 จัดเก็บบัญชีแสดงรายการเครื่องวิทยุคมนาคมไว้ที่สำนักงานของผู้สำรองจำหน่ายพร้อมที่จะให้เจ้าหน้าที่กรมไปรษณีย์โทรเลขทำการตรวจสอบพร้อมเครื่องวิทยุคมนาคมในเวลาอันสมควร

7.2 แจ้งสถานที่เก็บรักษาเครื่องวิทยุคมนาคมที่สำรองจำหน่ายให้กรมไปรษณีย์โทรเลขทราบภายใน 30 วัน นับถัดจากวันที่ได้รับบัญชีแสดงรายการเครื่องวิทยุคมนาคม

7.3 อำนวยความสะดวกให้แก่เจ้าหน้าที่กรมไปรษณีย์โทรเลขในการปฏิบัติงานตรวจสอบการสำรองจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม

7.4 ให้ผู้สำรองจำหน่ายส่งสำเนาบัญชีแสดงรายการเครื่องวิทยุคมนาคมให้กรมไปรษณีย์โทรเลขตรวจสอบภายใน 30 วัน นับถัดจากวันที่ 31 ธันวาคมของทุกปี เว้นแต่ กรณีที่มีการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมหมดในแต่ละบัญชีให้ดำเนินการตามข้อ 12

หมวด 3

การจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม

ข้อ 8 การจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมที่สำรองจำหน่าย ซึ่งมีย่านความถี่วิทยุที่ต้องได้รับอนุญาตเป็นการเฉพาะราย

8.1 กรณีจำหน่ายให้แก่กระทรวง ทบวง กรม หรือนิติบุคคลที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องได้รับใบอนุญาต ตามพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ผู้สำรองจำหน่ายดำเนินการ ดังนี้

8.1.1 บันทึกชื่อผู้ซื้อ เลขที่และวันที่ของหนังสืออนุญาตให้ใช้ความถี่วิทยุเพื่อตัดยอดเครื่องวิทยุคมนาคมที่จำหน่ายในบัญชีแสดงรายการเครื่องวิทยุคมนาคมทุกครั้งที่ได้จำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม

8.1.2 ส่งมอบเครื่องวิทยุคมนาคมที่จำหน่ายให้แก่ผู้ซื้อตามที่ผู้ซื้อได้รับอนุญาตโดยบรรจุความถี่วิทยุและกำลังส่งตามที่ผู้ซื้อได้รับอนุญาตเท่านั้น

8.1.3 ส่งสำเนาหนังสือการได้รับอนุญาตให้ใช้ความถี่วิทยุและเครื่องวิทยุคมนาคม พร้อมสำเนาบัญชีแสดงรายการเครื่องวิทยุคมนาคม ในส่วนที่เกี่ยวกับเครื่องวิทยุคมนาคมที่จำหน่าย ซึ่งดำเนินการตาม 8.1.1 แล้ว ให้กรมไปรษณีย์โทรเลขภายใน 60 วัน นับถัดจากวันที่ได้ส่งมอบเครื่องวิทยุคมนาคม

8.2 กรณีจำหน่ายให้แก่บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่ต้องได้รับใบอนุญาต ตามพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 และที่แก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้สำรองจำหน่ายดำเนินการ ดังนี้

8.2.1 บันทึกชื่อผู้ซื้อ เพื่อตัดยอดเครื่องวิทยุคมนาคมที่จำหน่ายในบัญชีแสดงรายการเครื่องวิทยุคมนาคมทุกครั้งที่ได้จำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม

8.2.2 ส่งสำเนาบัญชีแสดงรายการเครื่องวิทยุคมนาคมในส่วนที่เกี่ยวกับเครื่องวิทยุคมนาคมที่จำหน่ายให้แก่ผู้ซื้อ และแจ้งผู้ซื้อให้ยื่นคำขอใบอนุญาตให้มี ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมหรือใบอนุญาตให้ตั้งสถานีวิทยุคมนาคมแล้วแต่กรณี พร้อมแนบสำเนาบัญชีแสดงรายการเครื่องวิทยุคมนาคม และสำเนาหนังสือการได้รับอนุญาตให้ใช้ความถี่วิทยุและเครื่องวิทยุคมนาคม

8.2.3 บันทึกใบอนุญาตให้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมของผู้ซื้อและส่งมอบเครื่องวิทยุคมนาคมที่จำหน่ายให้แก่ผู้ซื้อเมื่อผู้ซื้อได้รับใบอนุญาตที่เกี่ยวข้องแล้ว โดยบรรจุความถี่วิทยุและกำลังส่งตามที่ผู้ซื้อได้รับอนุญาต เท่านั้น

ข้อ 9 การจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมที่สำรองจำหน่าย ซึ่งใช้ย่านความถี่วิทยุตามที่กรมไปรษณีย์โทรเลขประกาศกำหนดให้ใช้เพื่อกิจการใดเป็นการเฉพาะแล้ว

9.1 กรณีจำหน่ายให้แก่กระทรวง ทบวง กรม หรือนิติบุคคลที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องได้รับใบอนุญาต ตามพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ผู้สำรองจำหน่ายดำเนินการ ดังนี้

9.1.1 บันทึกชื่อผู้ซื้อ เลขที่และวันที่ของหนังสืออนุญาตให้ใช้ความถี่วิทยุและรายละเอียดของเครื่องวิทยุคมนาคมที่จำหน่าย เพื่อตัดยอดเครื่องวิทยุคมนาคมที่จำหน่ายในบัญชีแสดงรายการเครื่องวิทยุคมนาคม

9.1.2 ส่งมอบเครื่องวิทยุคมนาคมที่จำหน่าย ให้แก่ผู้ซื้อตามที่ผู้ซื้อได้รับอนุญาตเท่านั้น

9.1.3 ส่งสำเนาหนังสือการได้รับอนุญาตให้ใช้ความถี่วิทยุและเครื่องวิทยุคมนาคมพร้อมส่งสำเนาบัญชีแสดงรายการเครื่องวิทยุคมนาคมในส่วนที่เกี่ยวกับเครื่องวิทยุคมนาคมที่จำหน่าย ซึ่งดำเนินการตาม 9.1.1 แล้ว ให้กรมไปรษณีย์โทรเลขภายใน 60 วัน นับถัดจากวันที่ได้ส่งมอบเครื่องวิทยุคมนาคม

9.2 กรณีจำหน่ายให้แก่บุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคลที่ต้องได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 และที่แก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้สำรองจำหน่ายดำเนินการ ดังนี้

9.2.1 บันทึกชื่อผู้ซื้อ เพื่อตัดยอดเครื่องวิทยุคมนาคมที่จำหน่ายในบัญชีแสดงรายการเครื่องวิทยุคมนาคมทุกครั้งที่ได้จำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม

9.2.2 ส่งสำเนาบัญชีแสดงรายการเครื่องวิทยุคมนาคมในส่วนที่เกี่ยวกับเครื่องวิทยุคมนาคมที่จำหน่ายให้แก่ผู้ซื้อ และแจ้งผู้ซื้อให้ยื่นคำขอใบอนุญาตให้มี ใช้เครื่องวิทยุคมนาคม หรือใบอนุญาตให้ตั้งสถานีวิทยุคมนาคมแล้วแต่กรณี พร้อมแนบสำเนาบัญชีแสดงรายการเครื่องวิทยุคมนาคม

9.2.3 บันทึกใบอนุญาตให้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมของผู้ซื้อและส่งมอบเครื่องวิทยุคมนาคมที่จำหน่ายเมื่อผู้ซื้อได้รับใบอนุญาตที่เกี่ยวข้องแล้วเท่านั้น

ข้อ 10 การจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมที่สำรองจำหน่ายให้แก่บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการสำรองจำหน่าย ให้ผู้สำรองจำหน่ายดำเนินการ ดังนี้

10.1 บันทึกชื่อผู้ซื้อ เพื่อตัดยอดเครื่องวิทยุคมนาคมที่จำหน่ายในบัญชีแสดงรายการเครื่องวิทยุคมนาคมทุกครั้งที่ได้จำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม

10.2 บันทึกใบอนุญาตให้ค้าเครื่องวิทยุคมนาคมของผู้ซื้อ และส่งมอบเครื่องวิทยุคมนาคมพร้อมสำเนาบัญชีแสดงรายการเครื่องวิทยุคมนาคมในส่วนที่เกี่ยวกับเครื่องวิทยุคมนาคมที่จำหน่ายให้แก่ผู้ซื้อเมื่อผู้ซื้อได้รับใบอนุญาตให้ค้าเครื่องวิทยุคมนาคมแล้ว เท่านั้น

10.3 ส่งสำเนาบัญชีแสดงรายการเครื่องวิทยุคมนาคมในส่วนที่เกี่ยวกับเครื่องวิทยุคมนาคมที่จำหน่าย ซึ่งดำเนินการตาม 10.1 แล้ว ให้กรมไปรษณีย์โทรเลขภายใน 60 วันนับถัดจากวันที่ได้ส่งมอบเครื่องวิทยุคมนาม

ข้อ 11 การจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมที่สำรองจำหน่ายให้แก่บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการนำออกนอกราชอาณาจักร ให้ผู้สำรองจำหน่ายดำเนินการ ดังนี้

11.1 บันทึกชื่อผู้ซื้อ ใบอนุญาตให้นำออกเครื่องวิทยุคมนาคมของเครื่องวิทยุคมนาคมที่จำหน่ายลงในบัญชีแสดงรายการเครื่องวิทยุคมนาคม

11.2 ส่งมอบเครื่องวิทยุคมนาคมเมื่อผู้ซื้อได้รับใบอนุญาตให้นำออกเครื่องวิทยุคมนาคมแล้ว เท่านั้น

11.3 ส่งสำเนาบัญชีแสดงรายการเครื่องวิทยุคมนาคมในส่วนที่เกี่ยวกับเครื่องวิทยุคมนาคมที่จำหน่าย ซึ่งดำเนินการตาม 11.1 แล้ว ให้กรมไปรษณีย์โทรเลขภายใน 60 วันนับถัดจากวันที่ได้ส่งมอบเครื่องวิทยุคมนาคม

ข้อ 12 เมื่อจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมที่สำรองจำหน่ายหมดในแต่ละบัญชีแล้ว ให้ผู้สำรองจำหน่ายส่งบัญชีหรือสำเนาบัญชีแสดงรายการเครื่องวิทยุคมนาคมให้กรมไปรษณีย์โทรเลขตรวจสอบภายใน 60 วัน นับถัดจากวันที่ได้จำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมหมดลง

ข้อ 13 การจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมที่สำรองจำหน่ายซึ่งไม่มีบัญชีแสดงรายการเครื่องวิทยุคมนาคมอยู่ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ผู้สำรองจำหน่ายจัดทำบัญชีแสดงรายการเครื่องวิทยุคมนาคมตามแบบแนบท้ายระเบียบนี้ และส่งมอบให้กรมไปรษณีย์โทรเลขภายใน 60 วันนับถัดจากวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ โดยถือว่าเป็นบัญชีแสดงรายการเครื่องวิทยุคมนาคมตามระเบียบนี้

การจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมตามวรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นเครื่องวิทยุคมนาคมที่ไม่มีทะเบียนวิทยุคมนาคมให้ผู้สำรองจำหน่ายส่งเครื่องวิทยุคมนาคมให้กรมไปรษณีย์โทรเลขตรวจสอบก่อนส่งมอบให้แก่ผู้ซื้อ

หมวด 4

การซ่อมแซมเครื่องวิทยุคมนาคม

ข้อ 14 ให้ผู้ซ่อมแซมเครื่องวิทยุคมนาคมดำเนินการ ดังนี้

14.1 จัดทำบัญชีแสดงรายการซ่อมแซมเครื่องวิทยุคมนาคมซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อ ที่อยู่ หรือหน่วยงานของผู้นำเครื่องวิทยุคมนาคมมาซ่อมแซม ตราอักษรแบบหรือรุ่น หมายเลขเครื่องวิทยุคมนาคมหมายเลขทะเบียนวิทยุคมนาคมที่ซ่อมแซม วันที่รับเครื่องวิทยุคมนาคม และวันที่ส่งมอบคืนเครื่องวิทยุคมนาคมแก่ผู้นำเครื่องวิทยุคมนาคมมาซ่อมแซม

14.2 อำนวยความสะดวก ให้แก่เจ้าหน้าที่กรมไปรษณีย์โทรเลขในการปฏิบัติงานตรวจสอบการซ่อมแซมเครื่องวิทยุคมนาคม

ข้อ 15 หากตรวจสอบพบว่า การสำรองจำหน่ายและการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยวิทยุคมนาคม ระเบียบนี้ กฎ ระเบียบอื่นที่เกี่ยวข้องหรือกฎหมายอื่น กรมไปรษณีย์โทรเลขจะพิจารณาดำเนินการตามที่เห็นสมควร แล้วแต่กรณี ดังนี้

15.1 ตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร

15.2 ไม่อนุญาตให้สำรองจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมเพิ่มเติม

15.3 เพิกถอน หรือพักใช้ใบอนุญาตให้ค้าเครื่องวิทยุคมนาคม

15.4 ดำเนินคดีตามกฎหมาย

2.2.4 ประกาศเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต เรื่อง การกำหนดอัตราค่าปรับ กรณีการยื่นคำขอใบอนุญาตฉบับใหม่ภายหลังใบอนุญาตฉบับเดิมหมดอายุ

ด้วยปรากฏว่ามีผู้ได้รับใบอนุญาตให้ทำ มี ใช้ และค้าเครื่องวิทยุคมนาคม ใบอนุญาตพนักงานวิทยุคมนาคม ใบอนุญาตให้ตั้งสถานีวิทยุคมนาคม หรือใบอนุญาตให้รับข่าววิทยุคมนาคมต่างประเทศเพื่อการโฆษณา ไม่ได้ยื่นขอใบอนุญาตฉบับใหม่ก่อนใบอนุญาตฉบับเดิมหมดอายุ และเมื่อใบอนุญาตฉบับเดิมหมดอายุแล้วยังคงกระทำการที่ได้รับใบอนุญาตฉบับเดิมต่อเนื่องกันไปซึ่งการกระทำดังกล่าวเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535 เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตนั้นยื่นคำขอใบอนุญาตฉบับใหม่ เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตจะเปรียบเทียบปรับตามอัตราที่กำหนดไว้ร้อยละ 20 ของค่าธรรมเนียมใบอนุญาตนั้นต่อเดือน

ดังนั้น เพื่อให้อัตราค่าปรับกรณีดังกล่าวมีความเหมาะสม จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 อธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลขในฐานะเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตเห็นสมควรให้ยกเลิกอัตราค่าปรับร้อยละ 20 ของค่าธรรมเนียมใบอนุญาตนั้นต่อเดือน และให้กำหนดอัตราค่าปรับ กรณีการยื่นคำขอใบอนุญาตภายหลังใบอนุญาตฉบับเดิมหมดอายุ และกระทำการอันเป็นความผิดดังกล่าวในระหว่างที่ใบอนุญาตฉบับเดิมหมดอายุ เป็นอัตราร้อยละ 25 ของค่าธรรมเนียมใบอนุญาตนั้นต่อปี โดยนับถัดจากวันที่ใบอนุญาตฉบับเดิมหมดอายุ เศษของปีให้นับเป็นหนึ่งปี

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม และผลกระทบต่อเนื่องที่เกิดขึ้นจากการใช้เครื่องวิทยุคมนาคมโดยไม่ถูกต้องเพื่อเป็นแนวทางในการประกอบการวิจัยครั้งนี้ดังต่อไปนี้

สมนึก สมบูรณ์ผล (2544) ศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้บริโภค ที่มีต่อเครื่องวิทยุคมนาคม ชนิดมือถือ ย่านความถี่สูงมาก 245 เมกกะเฮิรตซ์” ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมย่านความถี่สูงมาก 245 เมกกะเฮิรตซ์ส่วนใหญ่จะเลือกใช้ยี่ห้อ ADI ชนิดมือถือ และปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการจัดจำหน่ายและบริการหลังการขาย และปัจจัยด้านการโฆษณา เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้บริโภคในระดับมากที่สุด และลดหลั่งลงมาตามลำดับ และเพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ ประสบการณ์การใช้งาน และรายได้ ส่วนใหญ่จะไม่มีผลต่อความพึงพอใจในด้านผลิตภัณฑ์ และราคา ส่วนปัจจัยที่ยังไม่เป็นที่พึงพอใจของผู้บริโภคในการใช้เครื่องวิทยุคมนาคมในกิจการนี้ ได้แก่ ข้อกำหนดของรัฐ ในเรื่องจำนวนช่องความถี่ใช้งานไม่เพียงพอ ควรมีการอนุญาตให้ใช้งานเพิ่มมากขึ้น ด้านคุณสมบัติฟังก์ชั่นของเครื่องวิทยุคมนาคม และด้านการกำกับดูแลการใช้เครื่องวิทยุคมนาคมในกิจการนี้ยังไม่เข้มงวด

ชัยนันต์ แหววเลี่ยม (2554) ศึกษาเรื่อง “การศึกษาปัญหาการอนุญาตให้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมสำหรับหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ” เป็นการศึกษาปัญหาอุปสรรคในการพิจารณาอนุญาตให้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมสำหรับหน่วยงานรัฐวิสาหกิจตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน กสทช.จากผลการศึกษาวิจัยพบว่าปัญหาการอนุญาตให้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมสำหรับหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ มีสาเหตุมาจากการไม่สามารถจัดตั้งหน่วยงานกำกับดูแลได้ ทำให้ไม่สามารถจัดสรรความถี่วิทยุใหม่ได้ ความถี่วิทยุมีไม่เพียงพอสำหรับจัดสรรให้กับผู้ยื่นขอ การจัดสรรความถี่เดิมไม่ได้กำหนดระยะเวลาในการอนุญาต การจัดสรรความถี่เดิมไม่สอดคล้องกับเทคโนโลยีวิทยุคมนาคมที่เปลี่ยนแปลงไป เกิดความล่าช้าในการจัดสรรความถี่เนื่องจากหน่วยงานผู้ยื่นขอใช้ความถี่จัดเตรียมรายละเอียดไม่ถูกต้อง ผู้ค้าเครื่องวิทยุคมนาคมนำเข้าเครื่องวิทยุคมนาคมที่มีลักษณะทางเทคนิคไม่ตรงกับที่ได้รับอนุญาต ส่งมอบเครื่องวิทยุคมนาคมให้กับผู้ซื้อ โดยที่ผู้ซื้อยังไม่ได้รับใบอนุญาตให้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคม ทำให้ผู้ซื้อกระทำผิดกฎหมาย และไม่ดำเนินการจัดส่งข้อมูลตามเงื่อนไขใบอนุญาตให้ ทำ หรือนำเข้าเครื่องวิทยุคมนาคม ทำให้ผู้ซื้อไม่สามารถขอใบอนุญาตให้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมได้ และปัญหาที่เกิดหน่วยงานที่อนุญาตไม่มีคู่มือขั้นตอนการยื่นขออนุญาตสำหรับหน่วยงานรัฐวิสาหกิจโดยตรง ระบบการจัดเก็บข้อมูลการอนุญาตยังไม่มีประสิทธิภาพ การเปลี่ยนแปลงหน่วยงานกำกับดูแลคลื่นความถี่ และการจัดตั้งหน่วยงานใหม่ยังไม่สมบูรณ์ ทำให้นโยบาย และการกำหนดหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับการใช้ความถี่วิทยุไม่ต่อเนื่อง และหลักเกณฑ์เดิมที่ใช้

อยู่ไม่สอดคล้องกับสภาวะในปัจจุบัน และขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในด้านการบริหารคลื่นความถี่วิทยุ

DPU

บทที่ 3
ระเบียบวิธีวิจัย

ในการดำเนินการวิจัย เรื่อง การพัฒนาการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม มีรายละเอียดและวิธีดำเนินการ คือ การเลือกผู้เชี่ยวชาญ การสร้างเครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูลโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 การเลือกผู้เชี่ยวชาญ

กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจะใช้วิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งเป็นพนักงานสำนักงาน กสทช. ประกอบด้วย ผู้อำนวยการ ผู้บริหาร และผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ทำงานอย่างน้อย 20 ปี และผู้รับใบอนุญาตให้ ค้า ซึ่งเครื่องวิทยุคมนาคม ที่ประกอบธุรกิจจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมมาไม่น้อยกว่า 10 ปี สรุปได้ดังตารางที่ 3.1 และค่าความคลาดเคลื่อน สรุปได้ดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างผู้เชี่ยวชาญที่ใช้ในการวิจัยจำแนกตามหน่วยงานต่าง ๆ

ผู้เชี่ยวชาญ	สำนักงาน กสทช.	จำนวนท่าน
ผู้อำนวยการสำนัก	- สำนักการอนุญาตกิจการเฉพาะกิจ	1
	- สำนักกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคม	1
	- สำนักกฎหมาย	1
ผู้อำนวยการส่วน	- สำนักตรวจสอบการใช้ความถี่วิทยุ	2
	- สำนักการอนุญาตกิจการเฉพาะกิจ	3
	- สำนักกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคม	3
	- สำนักเทคโนโลยีสารสนเทศ	1
ผู้อำนวยการสำนักงาน กสทช. เขต	- สำนักตรวจสอบการใช้ความถี่วิทยุ	1
พนักงานปฏิบัติการระดับสูง	- สำนักการอนุญาตกิจการเฉพาะกิจ	1
	- สำนักกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคม	1

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ผู้เชี่ยวชาญ	สำนักงาน กสทช.	จำนวนท่าน
ผู้รับใบอนุญาต	- บริษัท ไทยคม จำกัด(มหาชน)	1
	- บริษัท อีริคสัน(ประเทศไทย) จำกัด	1
	รวมทั้งสิ้น	17

ตารางที่ 3.2 แสดงจำนวนผู้เชี่ยวชาญและค่าความคลาดเคลื่อน

จำนวนผู้เชี่ยวชาญ (Panel Size)	ช่วงการลดลงของความคลาดเคลื่อน (Error - reduction)	ความคลาดเคลื่อนลดลง (Net – charge)
1 - 5	1.20 – 0.70	0.50
5 - 9	0.70 – 0.58	0.12
9 - 13	0.58 – 0.54	0.04
13 - 17	0.54 – 0.50	0.04
17 – 21	0.50 – 0.48	0.02
21 – 25	0.48 – 0.46	0.02
25 - 29	0.46 – 0.44	0.02

จากตารางที่ 3.2 พบว่า จำนวนผู้เชี่ยวชาญหากมีตั้งแต่ 17 ท่านขึ้นไป อัตราการลดลงของความคลาดเคลื่อน (Error) จะมีน้อยมากและจะเริ่มคงที่คือ 0.02 ซึ่งทำให้งานวิจัยน่าเชื่อถือมากขึ้น

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ประกอบด้วยแบบสอบถามความคิดเห็นปลายเปิดและแบบสอบถามความคิดเห็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ โดยมีขั้นตอนการสร้าง การเก็บรวบรวมข้อมูล และลักษณะของเครื่องมือ ดังต่อไปนี้

3.2.1 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ และการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามและการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม ประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้

1) รอบที่ 1 การสร้างแบบสอบถามปลายเปิด เกี่ยวกับการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม ประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้

1.1) ศึกษาหลักการ และเหตุผล ของพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 และแก้ไขเพิ่มเติม กฎหมายที่เกี่ยวข้องและระเบียบ กรมไปรษณีย์โทรเลข ว่าด้วยการค้าเครื่องวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2547 ที่ใช้ในการควบคุม และติดตามการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมของผู้รับใบอนุญาต รวมทั้งการปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าวของผู้รับใบอนุญาต การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสำนักงาน กสทช. ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในปัจจุบัน เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค ในด้านขั้นตอนการปฏิบัติ และข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

1.2) นำเนื้อหาที่ทำการวิเคราะห์จากสภาพทั่วไปของพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 และแก้ไขเพิ่มเติม กฎหมายที่เกี่ยวข้องและระเบียบ กรมไปรษณีย์โทรเลข ว่าด้วยการค้าเครื่องวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2547 พร้อมแนวทางปรับปรุงการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม มาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อสร้างแบบสอบถามปลายเปิด

1.3) สร้างแบบสอบถามปลายเปิด ภายใต้การแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญ

1.4) ปรับปรุงและแก้ไขแบบสอบถามปลายเปิดตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

1.5) ติดต่อเรียนเชิญผู้เชี่ยวชาญเพื่อเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตอบแบบสอบถาม จำนวน 17 ท่าน

1.6) ขอหนังสือเรียนเชิญผู้เชี่ยวชาญ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย จากงานบัณฑิตศึกษาประจำคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

1.7) นำแบบสอบถามปลายเปิดไปให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 17 ท่าน ตอบคำถามและแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม พร้อมกำหนดวันส่งแบบสอบถามกลับคืนภายใน 2 สัปดาห์

1.8) เก็บรวบรวมแบบสอบถามรอบที่ 1 คืนจากผู้เชี่ยวชาญด้วยตนเอง

2) รอบที่ 2 การสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม ประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้

2.1) นำคำตอบที่ได้จากแบบสอบถามรอบที่ 1 มาจัดกลุ่มและตัดข้อมูลที่ซ้ำซ้อนออกไป และเพิ่มเติมประโยคคำถามตามความคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญ และนำมาสร้างเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านตอบ

2.2) นำแบบสอบถามที่ได้จาก ข้อ 2.1) ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 17 ท่าน ตอบคำถามโดยการให้น้ำหนักความสำคัญของคำถามในแต่ละข้อ พร้อมกำหนดวันส่งแบบสอบถามกลับคืนภายใน 2 สัปดาห์

2.3) เก็บรวบรวมแบบสอบถามรอบที่ 2 คืนจากผู้เชี่ยวชาญด้วยตนเอง

3) รอบที่ 3 การสร้างแบบสอบถามเพื่อทบทวนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่ได้จากรอบที่ 2 เกี่ยวกับการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้

3.1) นำคำตอบได้จากแบบสอบถามรอบที่ 2 แต่ละข้อ มาวิเคราะห์เพื่อหาค่าสถิติ ได้แก่ ค่ามัธยฐาน (Median) ค่าฐานนิยม (Mode) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range)

3.2) สร้างแบบสอบถามใหม่เป็นแบบสอบถามรอบที่ 3 โดยมีข้อความเดียวกันกับแบบสอบถามรอบที่ 2 แต่เพิ่มตำแหน่งของค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์และเครื่องหมายแสดงตำแหน่งที่ผู้เชี่ยวชาญนั้นๆ ได้ตอบในแบบสอบถามรอบที่ 2 ลงไป

3.3) นำแบบสอบถามรอบที่ 3 ไปให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านได้ทบทวนคำตอบโดยยืนยันคำตอบเดิม หรือเปลี่ยนแปลงคำตอบใหม่ ซึ่งในการตอบแบบสอบถามรอบนี้ ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนจะทราบว่าตนมีความคิดเห็นแตกต่างหรือไม่แตกต่างจากความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญคนอื่นๆ หากไม่เห็นด้วยให้แสดงเหตุผลประกอบการยืนยันคำตอบเดิมที่อยู่นอกพิสัยควอไทล์นั้น ทั้งนี้ในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้จะเป็นรอบสุดท้าย กำหนดวันส่งแบบสอบถามกลับคืนภายใน 2 สัปดาห์

3.4) เก็บรวบรวมแบบสอบถามรอบที่ 3 คืนจากผู้เชี่ยวชาญ และนำข้อมูลที่ได้มาทำการสรุปและอภิปรายผลของการวิจัย

3.2.2 ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย การสอบถามจำนวน 3 รอบ โดย มีลักษณะดังนี้

1) รอบที่ 1 การรวบรวบความคิดเห็นเกี่ยวกับการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม ลักษณะเครื่องมือเป็นแบบสอบถามปลายเปิด

2) รอบที่ 2 การสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม ลักษณะของเครื่องมือแบบสอบถาม เป็นแบบประเมินค่า (Rating Scales) 5 ระดับ ดังนี้คือ

5 หมายถึง ข้อความนั้นมีความเป็นไปได้มากที่สุด
4 หมายถึง ข้อความนั้นมีความเป็นไปได้มาก
3 หมายถึง ข้อความนั้นมีความเป็นไปได้ปานกลาง
2 หมายถึง ข้อความนั้นมีความเป็นไปได้น้อย
1 หมายถึง ข้อความนั้นมีความเป็นไปได้น้อยที่สุด

3) รอบที่ 3 การทบทวนความคิดเห็นของผลลัพธ์ที่ได้จากแบบสอบถามในรอบที่ 2 เกี่ยวกับการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมลักษณะของแบบสอบถาม เป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับ แต่เพิ่มตำแหน่งของค่ามัธยฐาน และพิสัยระหว่างควอไทล์ ของผู้ตอบแบบสอบถาม

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์คำตอบของแบบสอบถาม ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า โดยใช้ โปรแกรม SPSS for Windows Version 11 เพื่อหาค่าทางสถิติ ดังต่อไปนี้

3.3.1 มัธยฐาน (Median : Mdn)

มัธยฐาน หมายถึงข้อมูลที่อยู่ตรงกลางของข้อมูลทั้งหมดเมื่อได้เรียงลำดับข้อมูลเหล่านี้แล้ว ในการคำนวณจะใช้สูตรดังนี้คือ

$$Mdn = L_0 + i[((N / 2) - f_1) / f_2] \quad (3.1)$$

เมื่อ Mdn = มัธยฐาน

L_0 = ขีดจำกัดล่างที่แท้จริงของคะแนนในชั้นที่มีมัธยฐานตกอยู่

f_1 = ความถี่สะสมจากชั้นคะแนนต่ำสุดถึงคะแนนที่เป็นขีดจำกัดบนของคะแนนในชั้นก่อนชั้นที่มีมัธยฐานตกอยู่

f_2 = ความถี่ของคะแนนในชั้นที่มัธยฐานตกอยู่

N = จำนวนความถี่ทั้งหมด

i = อันตรภาคชั้น

จากแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งให้น้ำหนักดังนี้

5 หมายถึง ข้อความนั้นมีความเป็นไปได้มากที่สุด

4 หมายถึง ข้อความนั้นมีความเป็นไปได้มาก

3 หมายถึง ข้อความนั้นมีความเป็นไปได้ปานกลาง

2 หมายถึง ข้อความนั้นมีความเป็นไปได้น้อย

1 หมายถึง ข้อความนั้นมีความเป็นไปได้น้อยที่สุด

ค่ามัธยฐานที่คำนวณได้จากคำตอบของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด แล้วแปลความหมายตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนด ไว้ดังนี้ คือ

4.50 ขึ้นไป ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าข้อความนั้นเป็นไปได้มากที่สุด

3.50 – 4.49 ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าข้อความนั้นเป็นไปได้มาก

2.50 – 3.49 ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าข้อความนั้นเป็นไปได้พอสมควร

1.50 – 2.49 ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าข้อความนั้นเป็นไปได้น้อย

ต่ำกว่า 1.50 ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าข้อความนั้นเป็นไปไม่ได้เลย

สำหรับเกณฑ์มัธยฐานที่มีค่าตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป ผู้วิจัยถือว่าข้อความนั้นเป็นปัญหาหรือแนวทางปรับปรุงแก้ไขการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม

3.3.2 ฐานนิยม (Mode : Mo)

$$Mo = L_0 + i\left[\frac{\Delta_1}{\Delta_1 + \Delta_2}\right] \tag{3.2}$$

เมื่อ Mo = ฐานนิยม

Lo = ขีดจำกัดล่างที่แท้จริงของคะแนนในชั้นที่มีฐานนิยมตกอยู่

i = อันตรภาคชั้น

$\Delta_1 = f_1 - f_0$

$\Delta_2 = f_1 - f_2$

f_0 = ความถี่ของชั้นที่ถึงก่อนชั้นที่มีฐานนิยมอยู่ซึ่งมีข้อมูลต่ำกว่า

f_1 = ความถี่ของชั้นที่มีฐานนิยมอยู่

f_2 = ความถี่ของชั้นที่อยู่ถัดจากชั้นที่มีฐานนิยมอยู่ 1 ชั้น ซึ่งมีข้อมูลสูงกว่า

เมื่อคำนวณหาค่ามัธยฐานและฐานนิยมของแต่ละข้อคำถามแล้ว ผู้วิจัยนำค่าทั้งสองมาหาผลต่างของแต่ละข้อคำตอบ เพื่อเป็นการสนับสนุนความสอดคล้องของแนวคิดของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญโดยผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาข้อคำถามที่มีค่าผลต่างไม่เกิน 1.00 แสดงว่าแนวคิดของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ มีความสอดคล้องกัน

3.3.3 พิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range : IR)

พิสัยระหว่างควอไทล์ คือ ค่าความแตกต่างระหว่างควอไทล์ที่ 3 กับ ควอไทล์ที่ 1 ของแต่ละข้อคำถาม หรือข้อคำถามในการคำนวณใช้สูตรดังนี้คือ

$$IR = (Q_3 - Q_1) \tag{3.3}$$

และหาค่า Q1 และ Q3 ได้จากสูตร

$$Q_1 = L_0 + i\frac{(\frac{N}{4} - CF)}{f} \tag{3.4}$$

$$Q_3 = L_0 + i\frac{(\frac{3N}{4} - CF)}{f} \quad (3.5)$$

เมื่อ Q_1 = ควอไทล์ที่ 1

Q_3 = ควอไทล์ที่ 3

L_0 = ขีดจำกัดล่างที่แท้จริงของคะแนนในชั้นที่มีมัธยฐานตกอยู่

N = จำนวนความถี่ทั้งหมด

CF = ความถี่สะสมของชั้นที่อยู่ข้างควอไทล์แต่เป็นชั้นที่มีคะแนนน้อยกว่า

f = ความถี่ของคะแนนในชั้นที่มีมัธยฐาน

i = อันตรภาคชั้น

ค่าพิสัยควอไทล์นั้นผู้วิจัยได้คำนวณหาค่าความแตกต่างระหว่างควอไทล์ที่ 3 กับ ควอไทล์ ที่ 1 ถ้าข้อความใดมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ตั้งแต่ 1.50 ลงมา ผู้วิจัยถือว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน จัดว่าข้อความนั้นเป็น ปัญหาหรือแนวทางปรับปรุงแก้ไขการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม และถ้าค่าพิสัยควอไทล์ ของข้อความนั้นมีค่ามากกว่า 1.50 ขึ้นไป แสดงว่าความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความนั้น ไม่สอดคล้องกัน

3.3.4 ความแตกต่างระหว่างมัธยฐาน (Median) กับฐานนิยม (Mode)

ผู้วิจัยนำค่ามัธยฐานและค่าฐานนิยมที่คำนวณได้ของแต่ละข้อความ มาหาค่าความแตกต่างระหว่าง มัธยฐานกับฐานนิยมของแต่ละข้อความ เพื่อเป็นการสนับสนุนความสอดคล้องของความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ โดยผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ในการตัดสินข้อความที่มีผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมไม่เกิน 1.0 แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับข้อความนั้นๆ ผู้วิจัยนำข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นสอดคล้องกันใน ด้านมัธยฐาน ฐานนิยม และพิสัยระหว่างควอไทล์ มาสรุปเป็นปัญหาหรือแนวทางปรับปรุงแก้ไขการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม โดยพิจารณาจากค่ามัธยฐานมากที่สุด จากนั้นพิจารณาค่าพิสัยระหว่างคลอไทล์ ฐานนิยม ประกอบกันเพื่อยืนยันความสอดคล้องความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เนื้อหาของบทนี้กล่าวถึง ผลการศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนาการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม ประกอบด้วย สภาพปัญหาการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมในปัจจุบัน และแนวทางแก้ไขปัญหา รวมทั้งข้อเสนอการปรับปรุงแก้ไข กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 สภาพทั่วไปของการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมในปัจจุบัน

จากการศึกษาสภาพทั่วไปของการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมในปัจจุบัน ปรากฏผลการศึกษาดัง ตารางที่ 4.1 โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 สภาพทั่วไปของการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม

สภาพทั่วไปของการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม	มี	ไม่มี
1. กฎหมายเฉพาะที่ใช้ในการกำกับดูแล	✓	
2. กฎ หรือระเบียบสำหรับควบคุมการสำรองจำหน่าย และการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม	✓	
3. องค์กรกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม	✓	
4. หน่วยงานกำกับดูแลโดยตรงในส่วนภูมิภาค		✓
5. ใบอนุญาตสำหรับการประกอบธุรกิจจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม	✓	
6. การมีส่วนร่วมในการกำกับดูแลของผู้รับใบอนุญาต		✓
7. แผนงาน และขั้นตอนการปฏิบัติงานของพนักงานในการกำกับดูแล	✓	
8. ระบบฐานข้อมูลสำหรับการสำรองจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม		✓

จากตารางที่ 4.1 สรุปได้ว่า การจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม มีกฎหมายเฉพาะ และระเบียบสำหรับใช้ในการควบคุมการสำรองจำหน่ายและการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมของ

ผู้ประกอบการ ซึ่งผู้ที่จะประกอบธุรกิจจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม จะต้องได้รับใบอนุญาตก่อน และมีองค์กรกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม แต่ยังไม่มีการกำหนดอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลดังกล่าวให้หน่วยงานขององค์กรกำกับดูแลที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาคเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรง สำหรับการปฏิบัติงานของพนักงานจะมีแผนงาน และขั้นตอนในการดำเนินการตรวจสอบ แต่ยังไม่มีระบบฐานข้อมูลเฉพาะสำหรับการสำรองจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมที่เป็นปัจจุบัน และผู้รับใบอนุญาตยังไม่มีส่วนร่วมในการกำกับดูแลกันเอง

4.2 การศึกษาการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมในด้านต่างๆ

4.2.1 ด้านบทบัญญัติของกฎหมาย ข้อบังคับของระเบียบ และประกาศคำสั่งที่เกี่ยวข้อง

การจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม มีกฎหมายเฉพาะที่มีบทบัญญัติของกฎหมายในการควบคุมให้ต้องได้รับใบอนุญาต และกำหนดบทลงโทษต่อผู้กระทำการฝ่าฝืนบทบัญญัติดังกล่าว รวมทั้งมีระเบียบที่เป็นข้อบังคับให้ผู้รับใบอนุญาตใช้เป็นแนวทางปฏิบัติแล้ว แต่ยังมีปัญหาในการติดตามและตรวจสอบเครื่องวิทยุคมนาคมที่สำรองจำหน่าย จากการศึกษาบทบัญญัติและข้อบังคับที่เกี่ยวข้องดังกล่าวเป็นปัญหาอุปสรรคต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม ปรากฏผลดังตารางที่ 4.2 โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2 ปัญหาด้านบทบัญญัติของกฎหมาย ข้อบังคับของระเบียบ และประกาศคำสั่งที่เกี่ยวข้อง

ข้อที่	ประเด็น	พิสัยระหว่างควอไทล์	ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ระดับค่าความเป็นไปได้
1	บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติ วิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 และแก้ไขเพิ่มเติม และประกาศคำสั่งที่เกี่ยวข้อง						
	1.1 ระยะเวลา 1 ปีของใบอนุญาต (มาตรา 9(6))	0.5	0.0	สอดคล้อง	2	2	น้อย
	1.2 อัตราค่าปรับร้อยละ 25 ของค่าธรรมเนียมต่อปี กรณีใบอนุญาตขาดต่ออายุ (มาตรา 21,ประกาศเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต)	1.5	0.0	สอดคล้อง	2	2	น้อย

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ข้อที่	ประเด็น	พิสัยระหว่างควอไทล์	ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ระดับค่าความเป็นไปได้
	1.3 บทลงโทษ พักเพิกถอนใบอนุญาต กรณีผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขใบอนุญาต (มาตรา 19)	1.5	0.0	สอดคล้อง	2	2	น้อย
	1.4 บทลงโทษ ปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือจำคุกห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ กรณีประกอบกิจการค้าเครื่องวิทยุคมนาคมโดยไม่ได้รับใบอนุญาต (มาตรา 23)	1.0	0.0	สอดคล้อง	2	2	น้อย
	1.5 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม อธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลข เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ	1.0	1.0	สอดคล้อง	2	1	น้อย
2	บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553						
	2.1 การกำกับดูแลและการอนุญาตเครื่องวิทยุคมนาคมและอุปกรณ์ในกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์(กสท.) ส่วนเครื่องวิทยุคมนาคม และอุปกรณ์ใน	1.0	1.0	สอดคล้อง	4	3	มาก

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ข้อที่	ประเด็น	พิสัยระหว่างควอไทล์	ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ระดับค่าความเป็นไปได้
	กิจการวิทยุคมนาคม และกิจการโทรคมนาคมเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคม(กทค.) (มาตรา 37 มาตรา 40)						
	2.2 การได้รับอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ในการประกอบกิจการกระจายเสียง และโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม ให้ถือว่าได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมที่เกี่ยวข้องด้วย (มาตรา 41 วรรคสอง มาตรา 45 วรรคสอง)	1.0	0.0	สอดคล้อง	4	4	มาก
3	ข้อบังคับของระเบียบค้า 3.1 ระยะเวลา 60 วันในการรายงานการจำหน่ายหลังจากส่งมอบเครื่องวิทยุคมนาคมให้แก่ผู้ซื้อ/จำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมหมดในแต่ละบัญชี	2.0	0.0	ไม่สอดคล้อง	2	2	น้อย
	3.2 ระยะเวลา 30 วันนับจากวันที่ 31 ธันวาคมของทุกปี ในการรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมประจำปี	1.0	0.0	สอดคล้อง	2	2	น้อย
	3.3 บทลงโทษ การเตือน ไม่อนุญาตให้สำรองจำหน่าย พัก หรือเพิกถอนใบอนุญาต กรณีฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบ	1.0	0.0	สอดคล้อง	2	2	น้อย

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ข้อที่	ประเด็น	พิสัยระหว่างควอไทล์	ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ระดับค่าความเป็นไปได้
	3.4 อธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลขเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ตามระเบียบ	1.5	1.0	สอดคล้อง	2	1	น้อย

จากตารางที่ 4.2 สรุปได้ว่า บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 ตามมาตรา 37 และมาตรา 40 กำหนดให้ การกำกับดูแลและการอนุญาตเครื่องวิทยุคมนาคมและอุปกรณ์ในกิจการกระจายเสียง และโทรทัศน์เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง และโทรทัศน์(กสท.) และเครื่องวิทยุคมนาคมและอุปกรณ์ในกิจการวิทยุคมนาคม และกิจการโทรคมนาคมเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคม(กทค.) และการได้รับอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ในการประกอบกิจการกระจายเสียง และโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ให้ถือว่าได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมที่เกี่ยวข้องด้วยตามมาตรา 41 วรรคสองและมาตรา 45 วรรคสอง เป็นปัญหาต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม ซึ่งมีพิสัยระหว่างคลอไทล์ 1.0 มีค่าไม่เกิน 1.5 แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน และผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมมีค่า 0.0-1.0 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 1.0 แสดงว่ากลุ่มของผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน และข้อบังคับของระเบียบค้าในประเด็นเรื่องระยะเวลา 60 วันในการรายงานการจำหน่ายหลังจากส่งมอบเครื่องวิทยุคมนาคมให้แก่ผู้ซื้อ/จำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมหมดในแต่ละบัญชี ไม่เป็นปัญหาต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม ซึ่งมีพิสัยระหว่างคลอไทล์ 2.0 มีค่าเกินกว่า 1.5 แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน เนื่องจากผู้เชี่ยวชาญกลุ่มที่เห็นว่าเป็นปัญหาเนื่องจากระยะเวลา 60 วันเป็นช่วงเวลาที่นานเกินไปทำให้การตรวจสอบข้อมูลเครื่องวิทยุคมนาคมที่สำรองจำหน่ายไม่ได้ข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน

4.2.2 แนวทางปรับปรุงแก้ไขปัญหาด้านบทบัญญัติของกฎหมาย ข้อบังคับของระเบียบ และประกาศคำสั่งที่เกี่ยวข้อง

การประกอบธุรกิจจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม มีกฎหมายเฉพาะที่มีบทบัญญัติในการควบคุมให้ต้องได้รับใบอนุญาต และบทลงโทษต่อผู้กระทำการฝ่าฝืนบทบัญญัติดังกล่าว รวมทั้งมีระเบียบค้าเป็นข้อบังคับให้ผู้รับใบอนุญาตเป็นแนวทางปฏิบัติแล้ว แต่เนื่องจากมีการตรากฎหมายที่

เกี่ยวข้องเพิ่มเติมและมีบทบัญญัติที่มีสาระสำคัญที่มีผลต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม ดังนั้น จึงต้องมีการปรับปรุงแก้ไขบทบัญญัติ และข้อบังคับว่าด้วยเครื่องวิทยุคมนาคมที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายที่ตราขึ้นใหม่ ซึ่งจากการศึกษาแนวทางปรับปรุงแก้ไขบทบัญญัติและข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ปรากฏผลดังตารางที่ 4.3 โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.3 แนวทางปรับปรุงแก้ไขปัญหาด้านบทบัญญัติของกฎหมาย ข้อบังคับของระเบียบ และประกาศคำสั่งที่เกี่ยวข้อง

ข้อที่	ประเด็น	พิสัยระหว่างควอไทล์	ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ระดับค่าความเป็นไปได้
1	การปรับปรุงแก้ไข บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 และแก้ไขเพิ่มเติม และประกาศคำสั่งที่เกี่ยวข้อง						
	1.1 เพิ่มระยะเวลาอายุใบอนุญาตมากกว่า 1 ปี(มาตรา 9(6))	1.0	0.0	สอดคล้อง	2	2	น้อย
	1.2 เพิ่มอัตราค่าปรับร้อยละ 25 ของค่าธรรมเนียมต่อปี กรณีใบอนุญาตขาดต่ออายุ (มาตรา 21 ประกาศเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต)	1.5	0.0	สอดคล้อง	2	2	น้อย
	1.3 เพิ่มบทลงโทษปรับ นอกเหนือจากโทษ พักเพิกถอนใบอนุญาต กรณีผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ ตามเงื่อนไขใบอนุญาต (มาตรา 19)	1.5	0.0	สอดคล้อง	2	2	น้อย
	1.4 เพิ่มบทลงโทษ ปรับให้มากกว่าหนึ่งแสนบาท ส่วนบทลงโทษจำคุก หรือทั้งปรับทั้งจำคงเดิม กรณีประกอบกิจการค้าเครื่อง	0.5	0.0	สอดคล้อง	2	2	น้อย

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ข้อที่	ประเด็น	พิสัยระหว่างควอไทล์	ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ระดับค่าความเป็นไปได้
	วิทยุคมนาคมโดยไม่ได้รับใบอนุญาต(มาตรา 23)						
	1.5 ให้ กสทช. เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ	1.0	0.0	สอดคล้อง	4	4	มาก
2	การปรับปรุงแก้ไขระเบียบค้า ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติแห่ง พ.ร.บ. องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 โดย 2.1 กำหนดแนวทางการกำกับดูแลที่เกี่ยวข้องกับการค้าเครื่องวิทยุคมนาคม ให้เป็นแนวทางเดียวกันทุกกิจการ	1.0	0.0	สอดคล้อง	4	4	มาก
	2.2 เพิ่มเลขที่หนังสือการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ หรือใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และ กิจการโทรคมนาคม ในการอ้างอิงการรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมแทนใบอนุญาตให้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคม	1.5	1.0	สอดคล้อง	3	3	ปานกลาง
3	การปรับปรุงแก้ไขระเบียบค้า 3.1 ลดระยะเวลาในการรายงานหลังจากส่งมอบเครื่องวิทยุคมนาคม ให้แก่ผู้ซื้อ/จำหน่าย	1.5	0.0	สอดคล้อง	3	3	ปานกลาง

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ข้อที่	ประเด็น	พิสัยระหว่างควอไทล์	ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ระดับค่าความเป็นไปได้
	เครื่องวิทยุคมนาคมหมดในแต่ละบัญชี (7 วัน)						
	3.2 ยกเลิกการรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมประจำปี	2.5	1.0	ไม่สอดคล้อง	2	1	น้อย
	3.3 เพิ่มบทลงโทษ ค่าปรับนอกเหนือ จากการเตือน ไม่อนุญาตให้สำรองจำหน่าย พัก หรือเพิกถอน ใบอนุญาต กรณีฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบ	1.0	0.0	สอดคล้อง	4	4	มาก
	3.4 กำหนดให้ กสทช. เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ตามระเบียบ	1.0	0.0	สอดคล้อง	4	4	มาก

จากตารางที่ 4.3 สรุปได้ว่า แนวทางปรับปรุงแก้ไขบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 และแก้ไขเพิ่มเติม ในประเด็นที่กำหนดให้ กสทช. เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ และการปรับปรุงแก้ไขระเบียบค้าโดยกำหนดแนวทางการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม ที่ใช้ในกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ กิจการโทรคมนาคม และกิจการวิทยุคมนาคม ให้เป็นแนวทางเดียวกัน เพิ่มบทลงโทษ ค่าปรับ นอกเหนือจากการเตือน ไม่อนุญาตให้สำรองจำหน่าย พัก หรือเพิกถอนใบอนุญาต กรณีฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบ และกำหนดให้ กสทช. เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ตามระเบียบ เป็นแนวทางปรับปรุงแก้ไขการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม ซึ่งมีพิสัยระหว่างคลอไทล์ 1.0 มีค่าไม่เกิน 1.5 แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน และผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมมีค่า 0.0 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 1.0 แสดงว่ากลุ่มของผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน ส่วนประเด็นการยกเลิกการรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมประจำปีไม่เป็นแนวทางปรับปรุงแก้ไขการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมซึ่งมีพิสัยระหว่างคลอไทล์ 2.5 มีค่าเกินกว่า 1.5 แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความ

คิดเห็นไม่สอดคล้องกัน เนื่องจากผู้เชี่ยวชาญกลุ่มที่เห็นว่าเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาเนื่องจากเป็นการลดภาระผู้รับใบอนุญาตในเรื่องการจัดทำรายงานต่อสำนักงาน กสทช.

4.2.3 ด้านหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้รับใบอนุญาต

พระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 และแก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบค้า ได้กำหนดสิทธิ และหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาต รวมทั้งบทลงโทษต่อผู้กระทำการฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติแล้ว แต่ยังมีปัญหาในการติดตามและตรวจสอบเครื่องวิทยุคมนาคมที่สำรองจำหน่าย จากการศึกษาหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้รับใบอนุญาตที่เกี่ยวข้องดังกล่าวที่เป็นปัญหาต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม ปรากฏผลดังตารางที่ 4.4 โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.4 ปัญหาด้านหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้รับใบอนุญาต

ข้อที่	ประเด็น	พิสัยระหว่างควอไทล์	ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ระดับค่าความเป็นไปได้
1	ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมาย กฎ ระเบียบ และเงื่อนไขใบอนุญาตของผู้รับใบอนุญาต						
	1.1 บทบัญญัติแห่ง พ.ร.บ.วิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498	1.5	0.0	สอดคล้อง	3	3	ปานกลาง
	1.2 บทบัญญัติแห่ง พ.ร.บ.องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจาย เสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553	1.0	0.0	สอดคล้อง	3	3	ปานกลาง
	1.3 ข้อบังคับตามระเบียบค้า	1.5	0.0	สอดคล้อง	4	4	มาก
	1.4 เงื่อนไขในใบอนุญาตค้า	1.0	0.0	สอดคล้อง	3	3	ปานกลาง
2	ข้อปฏิบัติตามระเบียบค้าสำหรับผู้รับใบอนุญาต						
	2.1 ข้อปฏิบัติในระเบียบค้าที่แตกต่างกันตามผู้ซื้อ และ	1.0	0.0	สอดคล้อง	3	3	ปานกลาง

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ข้อที่	ประเด็น	พิสัยระหว่างควอไทล์	ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ระดับค่าความเป็นไปได้
	ประเภทเครื่องวิทยุคมนาคม						
	2.2 ภาระในการจัดเตรียมเอกสารเพื่อรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม	1.5	1.0	สอดคล้อง	3	4	ปานกลาง
	2.3 การรายงานการสำรองจำหน่ายและการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม มีขั้นตอนที่ซ้ำซ้อน	1.0	0.0	สอดคล้อง	3	3	ปานกลาง
	2.4 ภาระในการจัดเตรียมสำเนาบัญชีแสดงรายการเครื่องวิทยุคมนาคม แก่ผู้ซื้อ เพื่อให้ผู้ซื้อนำไปขอใบอนุญาตให้ มี ใช้เครื่องวิทยุคมนาคม	1.5	0.0	สอดคล้อง	3	3	ปานกลาง
	2.5 ขั้นตอนการปฏิบัติ กรณีการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมให้กับผู้ซื้อที่ไม่ได้รับยกเว้นใบอนุญาต มีความยุ่งยากมาก	1.0	0.0	สอดคล้อง	4	4	มาก
	2.6 แนวทางปฏิบัติ กรณีสาขาของนิติบุคคล	0.0	0.0	สอดคล้อง	3	3	ปานกลาง
3	การให้ความร่วมมือในการจัดเตรียมข้อมูลของผู้รับใบอนุญาต เพื่อให้สำนักงาน กสทช. ตรวจสอบ 3.1 การจัดเก็บเครื่องวิทยุคมนาคมที่เป็นระบบระเบียบ	1.5	0.0	สอดคล้อง	4	4	มาก
	3.2 การจัดทำบัญชีแสดงรายการเครื่องวิทยุคมนาคมที่เป็นปัจจุบัน	1.0	0.0	สอดคล้อง	4	4	มาก
	3.3 การอำนวยความสะดวกในการให้ข้อมูล และนำตรวจ	1.5	0.0	สอดคล้อง	3	3	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.4 สรุปได้ว่า ความไม่รู้และไม่เข้าใจข้อบังคับตามระเบียบค้าของผู้รับใบอนุญาต ข้อปฏิบัติตามระเบียบค้าในเรื่องขั้นตอนการปฏิบัติกรณีการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมให้กับผู้ซื้อที่ไม่ได้รับยกเว้นใบอนุญาตมีความยุ่งยากมาก และการให้ความร่วมมือในการจัดเก็บเครื่องวิทยุคมนาคมที่เป็นระบบระเบียบ และการจัดทำบัญชีแสดงรายการเครื่องวิทยุคมนาคมที่เป็นปัจจุบันของผู้รับใบอนุญาต เพื่อให้สำนักงาน กสทช. ตรวจสอบ เป็นปัญหาต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม ซึ่งมีพิสัยระหว่างคลอไทล์ ระหว่าง 1.0-1.5 มีค่าไม่เกิน 1.5 แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน และผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมมีค่า 0.0 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 1.0 แสดงว่ากลุ่มของผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน

4.2.3 แนวทางปรับปรุงแก้ไขที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้รับใบอนุญาต

พระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 และแก้ไขเพิ่มเติม ระเบียบค้า และเงื่อนไขใบอนุญาต ได้กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้รับใบอนุญาตแล้ว แต่ยังมีปัญหาในทางปฏิบัติทำให้การติดตามและตรวจสอบเครื่องวิทยุคมนาคมที่สำรองจำหน่ายยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ดังนั้นจึงต้องมีการปรับปรุงแก้ไขระเบียบให้มีความเหมาะสม และมีมาตรการในการแก้ไขปัญหาเพิ่มเติมจากการศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้รับใบอนุญาตดังกล่าว ปรากฏผลดังตารางที่ 4.5 โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.5 แนวทางปรับปรุงแก้ไขปัญหาด้านหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้รับใบอนุญาต

ข้อที่	ประเด็น	พิสัยระหว่างควอไทล์	ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ระดับค่าความเป็นไปได้
1	แนวทางแก้ไขปัญหาความไม่รู้และไม่เข้าใจเกี่ยวกับกฎหมาย กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง โดย						
	1.1 เผยแพร่ และประชาสัมพันธ์บทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้ผู้รับใบอนุญาตเพิ่มมากขึ้น	1.0	0.0	สอดคล้อง	5	5	มากที่สุด
	1.2 จัดทำคู่มือการปฏิบัติตามระเบียบ ค้า และเงื่อนไขในใบอนุญาตค้าให้สามารถอ่าน	1.0	0.0	สอดคล้อง	5	5	มากที่สุด

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ข้อที่	ประเด็น	พิสัยระหว่างควอไทล์	ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ระดับค่าความเป็นไปได้
	เข้าใจได้ง่าย						
	1.3 จัดประชุมสัมมนาร่วมกับผู้รับใบอนุญาต เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบัญญัติของกฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้อง	1.0	0.0	สอดคล้อง	4	4	มาก
2	แนวทางแก้ไขข้อปฏิบัติตามระเบียบค้าโดยการปรับปรุงแก้ไขระเบียบค้า ดังต่อไปนี้						
	2.1 กำหนดแนวทางปฏิบัติที่ไม่แตกต่างกัน สำหรับผู้ซื้อที่ต้องได้รับใบอนุญาต และผู้ซื้อที่ได้รับยกเว้นใบอนุญาตรวมทั้งประเภทเครื่องวิทยุคมนาคม	0.5	0.0	สอดคล้อง	4	4	มาก
	2.2 ลดภาระในการจัดเตรียมเอกสารรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมโดยใช้ระบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์	1.5	0.0	สอดคล้อง	4	4	มาก
	2.3 ให้รายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมเพียงอย่างเดียวเพื่อลดความซ้ำซ้อน	1.0	0.0	สอดคล้อง	3	3	ปานกลาง
	2.4 ใช้เอกสารของผู้ค้าทดแทน เช่น ใบเสร็จรับเงิน สำหรับให้ผู้ซื้อนำไปประกอบการขอใบอนุญาตให้ มี ใช้เครื่องวิทยุคมนาคม	1.0	0.0	สอดคล้อง	3	3	ปานกลาง
	2.5 การรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมโดยใช้ระบบข้อมูล	1.0	1.0	สอดคล้อง	4	4	มาก

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ข้อที่	ประเด็น	พิสัยระหว่างควอไทล์	ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ระดับค่าความเป็นไปได้
	อิเล็กทรอนิกส์ จะช่วยลดขั้นตอน และมีความสะดวกมากขึ้น กรณีการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมให้กับผู้ซื้อที่ไม่ได้รับยกเว้นใบอนุญาต						
	2.6 เพิ่มเติมแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้องในกรณีนิติบุคคลมีหลายสาขาในระเบียบค้า	1.0	0.0	สอดคล้อง	3	3	ปานกลาง
3	แนวทางแก้ไขปัญหาในการจัดเตรียมข้อมูลของผู้รับใบอนุญาตเพื่อให้สำนักงาน กสทช. ตรวจสอบ						
	3.1 การรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมโดยใช้ระบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ จะช่วยให้ทราบข้อมูลปริมาณการสำรองจำหน่ายของผู้ค้าแต่ละราย ทำให้สามารถจัดเตรียมบุคลากรและเครื่องมือได้อย่างเหมาะสม	1.0	0.0	สอดคล้อง	4	4	มาก
	3.2 ให้คำแนะนำ หรือแนวทางการจัดเก็บเครื่องวิทยุคมนาคมที่ง่ายต่อการตรวจสอบ	1.0	0.0	สอดคล้อง	4	4	มาก
	3.3 การรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมโดยใช้ระบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ จะทำให้การจัดทำบัญชีแสดงรายการเครื่องวิทยุคมนาคมที่เป็นปัจจุบันได้ง่ายขึ้น	1.0	0.0	สอดคล้อง	4	4	มาก

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ข้อที่	ประเด็น	พิสัยระหว่างควอไทล์	ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ระดับค่าความเป็นไปได้
	3.4 สร้างความเข้าใจให้กับผู้รับใบอนุญาตว่าการอำนวยความสะดวกในการให้ข้อมูล และนำตรวจ เป็นหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาต	1.0	0.0	สอดคล้อง	4	4	มาก

จากตารางที่ 4.5 สรุปได้ว่า แนวทางแก้ไขปัญหาด้านความไม่รู้และไม่เข้าใจเกี่ยวกับกฎหมาย กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องของผู้รับใบอนุญาต โดยการเผยแพร่ และประชาสัมพันธ์บทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้ผู้รับใบอนุญาตเพิ่มมากขึ้น จัดทำคู่มือการปฏิบัติตามระเบียบค้า และเงื่อนไขในใบอนุญาตค้าให้สามารถอ่านเข้าใจได้ง่าย และจัดประชุมสัมมนาร่วมกับผู้รับใบอนุญาต เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบัญญัติของกฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้อง แนวทางแก้ไขปัญหาด้านข้อปฏิบัติตามระเบียบค้าโดยปรับปรุงแก้ไขระเบียบค้าให้มีความเหมาะสม ไม่เป็นภาระต่อผู้รับใบอนุญาต ในประเด็นเรื่องการกำหนดแนวทางปฏิบัติที่ไม่แตกต่างกันสำหรับผู้ซื้อที่ต้องได้รับใบอนุญาต และผู้ซื้อที่ได้รับยกเว้นใบอนุญาตรวมทั้งประเภทเครื่องวิทยุคมนาคม ลดภาระในการจัดเตรียมเอกสารรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมโดยใช้ระบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ และนำระบบการรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมโดยใช้ระบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ จะช่วยลดขั้นตอนและมีความสะดวกมากขึ้น กรณีการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมให้กับผู้ซื้อที่ไม่ได้รับยกเว้นใบอนุญาต และแนวทางแก้ไขปัญหาด้านการจัดเตรียมข้อมูลของผู้รับใบอนุญาต เพื่อให้สำนักงาน กสทช. ตรวจสอบ โดยการใช้ระบบการรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมโดยใช้ระบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ จะช่วยให้ทราบข้อมูลปริมาณการสำรองจำหน่ายของผู้ค้าแต่ละราย ทำให้สามารถจัดเตรียมบุคลากรและเครื่องมือได้อย่างเหมาะสม ให้คำแนะนำหรือแนวทางการจัดเก็บเครื่องวิทยุคมนาคมที่ง่ายต่อการตรวจสอบ การรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมโดยใช้ระบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ จะทำให้การจัดทำบัญชีแสดงรายการเครื่องวิทยุคมนาคมที่เป็นปัจจุบันได้ง่ายขึ้น และสร้างความเข้าใจให้กับผู้รับใบอนุญาตว่าการอำนวยความสะดวกในการให้ข้อมูล และนำตรวจ เป็นหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาต เป็นแนวทางปรับปรุงแก้ไข

การกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม ซึ่งมีพิสัยระหว่างคลอไทล์ 0.5-1.5 มีค่าไม่เกิน 1.5 แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน และผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมมีค่า 0.0-1.0 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 1.0 แสดงว่ากลุ่มของผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน

4.2.5 ด้านการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสำนักงาน กสทช.

พระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 และแก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบค้า ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานกำกับดูแลการสำรองจำหน่าย และจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม รวมทั้งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 ได้บัญญัติรับรองให้ กสทช. มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายวิทยุคมนาคมดังกล่าวแล้ว แต่ยังมีปัญหาในการติดตามและตรวจสอบเครื่องวิทยุคมนาคมที่จำหน่าย จากการศึกษาการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสำนักงาน กสทช. ที่เกี่ยวข้องดังกล่าวที่เป็นปัญหาต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม ปรากฏผลดังตารางที่ 4.6 โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.6 ปัญหาด้านการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสำนักงาน กสทช. ในการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม

ข้อที่	ประเด็น	พิสัยระหว่างควอไทล์	ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ระดับค่าความเป็นไปได้
1	การกำหนดแผนงาน และการปฏิบัติ งานของพนักงาน กสทช. เป็นปัญหาต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม						
	1.1 ความสอดคล้องของแผนงานการปฏิบัติกับจำนวนผู้รับใบอนุญาต/พื้นที่รับผิดชอบ	0.0	0.0	สอดคล้อง	4	4	มาก
	1.2 ความสอดคล้องของแผนงานการปฏิบัติกับขั้นตอนในการปฏิบัติการ	1.0	0.0	สอดคล้อง	4	4	มาก
	1.3 ความสอดคล้องของอัตรากำลังของพนักงานสำนักงาน กสทช.	1.0	0.0	สอดคล้อง	4	4	มาก

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ข้อที่	ประเด็น	พิสัยระหว่างควอไทล์	ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ระดับค่าความเป็นไปได้
	กับจำนวนผู้รับใบอนุญาต/พื้นที่รับผิดชอบ						
	1.4 ทักษะ ความรู้และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานของพนักงานสำนักงาน กสทช.	0.5	0.0	สอดคล้อง	4	4	มาก
2	งบประมาณที่ได้รับจัดสรร และเครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงานเป็นปัญหาต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม 2.1 งบประมาณที่ได้รับจัดสรรไม่เพียงพอ	0.5	0.0	สอดคล้อง	3	3	ปานกลาง
	2.2 จำนวนเครื่องมือ และอุปกรณ์ไม่เพียงพอ	1.0	0.0	สอดคล้อง	3	3	ปานกลาง
	2.3 เครื่องมือ และอุปกรณ์ล้าสมัย	1.0	0.0	สอดคล้อง	3	3	ปานกลาง
	2.4 ไม่มีระบบการจัดเก็บและการค้นหาข้อมูลการรายงานของผู้รับใบอนุญาต	1.0	0.0	สอดคล้อง	4	4	มาก
3	หลักเกณฑ์ หรือแนวทางปฏิบัติในการลงโทษผู้รับใบอนุญาตที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ เป็นปัญหาต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม 3.1 ขั้นตอนการพิจารณาลงโทษผู้ฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบค้าต้องใช้เวลานาน	1.5	0.0	สอดคล้อง	4	4	มาก
	3.2 หน่วยงานผู้รับผิดชอบโดยตรง	1.0	1.0	สอดคล้อง	4	3	มาก

จากตารางที่ 4.6 สรุปได้ว่า การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสำนักงาน กสทช. ในการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม ในประเด็นการกำหนดแผนงาน และการปฏิบัติงานของพนักงาน กสทช. มีความไม่สอดคล้องของแผนงานการปฏิบัติกับจำนวนผู้รับใบอนุญาต/พื้นที่รับผิดชอบ ความไม่สอดคล้องของแผนงานการปฏิบัติกับขั้นตอนในการปฏิบัติการ ความไม่สอดคล้องของอัตรากำลังของพนักงานสำนักงาน กสทช. กับจำนวนผู้รับใบอนุญาต/พื้นที่รับผิดชอบ และทักษะ ความรู้และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานของพนักงานสำนักงาน กสทช. ไม่มีระบบการจัดเก็บและการค้นหาข้อมูลการรายงานของผู้รับใบอนุญาต ขั้นตอนการพิจารณาลงโทษผู้ ฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบค้าต้องใช้เวลานาน และไม่มีหน่วยงานผู้รับผิดชอบการพิจารณาลงโทษโดยตรง เป็นปัญหาการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม ซึ่งมีพิสัยระหว่างคลอไทล์ ระหว่าง 0.0-1.5 มีค่าไม่เกิน 1.5 แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน และผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมมีค่า ระหว่าง 0.0-1.0 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 1.0 แสดงว่ากลุ่มของผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน

4.2.6 แนวทางปรับปรุงแก้ไขที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสำนักงาน กสทช.

พระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 และแก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบค้า ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานกำกับดูแลการสำรองจำหน่าย และจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม รวมทั้งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 ได้บัญญัติรับรองให้ กสทช. มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายวิทยุคมนาคมดังกล่าวแล้ว แต่ยังมีปัญหาในทางปฏิบัติ ทำให้การติดตามและตรวจสอบเครื่องวิทยุคมนาคมที่จำหน่ายยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ดังนั้นจึงต้องมีการปรับปรุงแก้ไขระเบียบให้มีความเหมาะสม และมีมาตรการในการแก้ไขปัญหาเพิ่มเติมจากการศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสำนักงาน กสทช. ปรากฏผลดังตารางที่ 4.7 โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.7 แนวทางปรับปรุงแก้ไขปัญหาด้านการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสำนักงาน กสทช. ในการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม

ข้อที่	ประเด็น	พิสัยระหว่างควอไทล์	ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ระดับค่าความเป็นไปได้
1	แนวทางแก้ไขปัญหาการกำหนดแผนงาน และการปฏิบัติงานของพนักงาน กสทช. 1.1 กำหนดอำนาจหน้าที่ให้สำนักงาน กสทช. เขตในส่วนภูมิภาคเป็นผู้รับผิดชอบในพื้นที่ เพื่อให้การกำหนดแผนงานมีความเหมาะสมกับจำนวนผู้รับใบอนุญาต/พื้นที่รับผิดชอบ	1.0	0.0	สอดคล้อง	4	4	มาก
	1.2 กำหนดขั้นตอนและระยะเวลาในการปฏิบัติงานที่ชัดเจน	1.0	0.0	สอดคล้อง	4	4	มาก
	1.3 กำหนดคุณวุฒิที่มีความรู้ตรงตามสายงานที่ปฏิบัติของพนักงาน กรณีการรับพนักงานใหม่	1.5	0.0	สอดคล้อง	4	4	มาก
	1.4 จัดสัมมนา หรืออบรมพนักงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ และแลกเปลี่ยนประสบการณ์	0.0	0.0	สอดคล้อง	5	5	มากที่สุด
	1.5 ส่งเสริมให้พนักงานให้มีการศึกษาเพิ่มเติม	1.0	0.0	สอดคล้อง	4	4	มาก
2	แนวทางแก้ไขปัญหาด้านงบประมาณ และเครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน 2.1 จัดตั้งงบประมาณให้เหมาะสมกับแผนงาน และ ปริมาณงานโดยนำเสนอรายละเอียดการ	0.5	0.0	สอดคล้อง	4	4	มาก

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ข้อที่	ประเด็น	พิสัยระหว่างควอไทล์	ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ระดับค่าความเป็นไปได้
	ปฏิบัติงาน และผลที่คาดว่าจะได้รับที่ชัดเจน						
	2.2 จัดหาเครื่องมือและอุปกรณ์ให้เหมาะสมกับอัตรากำลังที่ปฏิบัติงาน	1.5	0.0	สอดคล้อง	4	4	มาก
	2.3 จัดหาเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ทันสมัยเพิ่มเติม	0.5	0.0	สอดคล้อง	4	4	มาก
	2.4 จัดหาระบบฐานข้อมูลในการจัดเก็บและค้นหาข้อมูลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม โดยใช้ระบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์จะช่วยลดการจัดเก็บเอกสารและการค้นหาข้อมูลสะดวกรวดเร็ว	1.0	0.0	สอดคล้อง	5	5	มากที่สุด
3	แนวทางแก้ไขปัญหาด้านหลักเกณฑ์ หรือแนวทางปฏิบัติในการพิจารณาลงโทษผู้รับใบอนุญาตที่ฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบ 3.1 กำหนดกรอบระยะเวลาในการพิจารณาลงโทษแต่ละขั้นตอนให้ชัดเจน	1.0	1.0	สอดคล้อง	4	5	มาก
	3.2 กำหนดหน่วยงานผู้รับผิดชอบโดยตรง	1.5	0.0	สอดคล้อง	3	3	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.7 สรุปได้ว่า แนวทางแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสำนักงาน กสทช. ในการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม โดยกำหนดอำนาจหน้าที่ให้สำนักงาน กสทช. เขตในส่วนภูมิภาคเป็นผู้รับผิดชอบในพื้นที่ เพื่อให้การกำหนดแผนงาน

มีความเหมาะสมกับจำนวนผู้รับใบอนุญาต/พื้นที่รับผิดชอบ กำหนดขั้นตอนและระยะเวลาในการปฏิบัติงานที่ชัดเจน กำหนดคุณวุฒิ ที่มีความรู้ตรงตามสายงานที่ปฏิบัติของพนักงานกรณีการรับพนักงานใหม่ จัดสัมมนาหรืออบรมพนักงาน เพื่อเพิ่มพูนความรู้ และแลกเปลี่ยนประสบการณ์และส่งเสริมให้พนักงานให้มีการศึกษาต่อเพิ่มเติม การจัดตั้งงบประมาณให้เหมาะสมกับแผนงาน และปริมาณงาน โดยนำเสนอรายละเอียดการปฏิบัติงาน และผลที่คาดว่าจะได้รับที่ชัดเจน จัดหาเครื่องมือ และอุปกรณ์ ให้เหมาะสมกับอัตรากำลังที่ปฏิบัติงาน จัดหาเครื่องมือ และอุปกรณ์ที่ทันสมัยเพิ่มเติม และจัดหาระบบฐานข้อมูลในการจัดเก็บและค้นหาข้อมูลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมโดยใช้ระบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ จะช่วยลดการจัดเก็บเอกสารและการค้นหาข้อมูลสะดวกรวดเร็ว และกำหนดหลักเกณฑ์ หรือแนวทางปฏิบัติในการพิจารณาลงโทษผู้รับใบอนุญาตที่ฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติโดยกำหนดกรอบระยะเวลาในการพิจารณาลงโทษแต่ละขั้นตอนให้ชัดเจน เป็นแนวทางแก้ไขปัญหาการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม ซึ่งมีพิสัยระหว่างคลอไทล์ระหว่าง 0.0-1.5 มีค่าไม่เกิน 1.5 แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน และผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมมีค่าระหว่าง 0.0-1.0 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 1.0 แสดงว่ากลุ่มของผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน

4.2.7 ด้านปัจจัยภายนอกอื่นๆ

การกำกับดูแลการสำรองจำหน่าย และจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม มีพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 และแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 ระเบียบค้าและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานกำกับดูแล และความรับผิดชอบของผู้ได้รับใบอนุญาต แต่ยังมีปัญหาที่เกิดขึ้นจากปัจจัยภายนอก ทำให้การติดตามและตรวจสอบเครื่องวิทยุคมนาคมที่จำหน่ายยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร จากการศึกษาปัจจัยภายนอกอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องดังกล่าวเป็นปัญหาต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม ปรากฏผลดังตารางที่ 4.8 โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.8 ปัจจัยภายนอกที่เป็นปัญหาต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม

ข้อที่	ประเด็น	พิสัยระหว่างควอไทล์	ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ระดับค่าความเป็นไปได้
1	ปัญหาในด้านนโยบายในการกำกับการประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ที่มีผลต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม						
	1.1 นโยบายในการบังคับใช้กฎหมายยังไม่ชัดเจน	0.0	0.0	สอดคล้อง	4	4	มาก
	1.2 การแทรกแซง หรือมีแรงกดดันจากอำนาจนักการเมือง	1.5	0.0	สอดคล้อง	3	3	ปานกลาง
2	การพัฒนาเทคโนโลยีเครื่องวิทยุคมนาคม เป็นปัญหาต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม						
	2.1 การหลอมรวมของเทคโนโลยีเครื่องวิทยุคมนาคม	0.5	0.0	สอดคล้อง	4	4	มาก
	2.2 ภาพแบบของเครื่องวิทยุคมนาคมมีความหลากหลาย	1.0	0.0	สอดคล้อง	4	4	มาก
3	การแข่งขันของตลาดเครื่องวิทยุคมนาคม เป็นปัญหาต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม						
	3.1 มีการแข่งขันทางด้านราคาสูง	1.5	0.0	สอดคล้อง	4	4	มาก
	3.2 ช่องทางการจำหน่ายที่หลากหลาย	1.5	0.0	สอดคล้อง	3	3	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.8 สรุปได้ว่าปัญหาในด้านนโยบายในการกำกับการประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ที่มีผลต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมในเรื่องการบังคับใช้กฎหมายยังไม่ชัดเจน ปัญหาในด้านเทคโนโลยีเครื่องวิทยุ

คมนาคมในเรื่องการหลอมรวมของเทคโนโลยีเครื่องวิทยุคมนาคมและภาพแบบของเครื่องวิทยุคมนาคมมีความหลากหลาย และปัญหาในด้านการแข่งขันของตลาดเครื่องวิทยุคมนาคมมีการแข่งขันทางด้านราคาสูง เป็นปัญหาต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม ซึ่งมีพิสัยระหว่างคลอไทล์ ระหว่าง 0.0-1.5 มีค่าไม่เกิน 1.5 แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน และผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมมีค่า 0.0 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 1.0 แสดงว่ากลุ่มของผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน

4.2.8 แนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดจากปัจจัยภายนอก

การกำกับดูแลการสำรองจำหน่าย และจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม มีพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 และแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 ระเบียบค้าและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานกำกับดูแล และความรับผิดชอบของผู้ได้รับใบอนุญาต แต่ยังมีปัญหาที่เกิดขึ้นจากปัจจัยภายนอก ทำให้การติดตามและตรวจสอบเครื่องวิทยุคมนาคมที่จำหน่ายยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ดังนั้นจึงต้องมีการปรับปรุงแก้ไขระเบียบให้มีความเหมาะสม และมีมาตรการในการแก้ไขปัญหาเพิ่มเติมจากการศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้อง ปรากฏผลดังตารางที่ 4.9 โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.9 แนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดจากปัจจัยภายนอก

ข้อที่	ประเด็น	พิสัยระหว่างควอไทล์	ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ระดับค่าความเป็นไปได้
1	แนวทางแก้ไขปัญหาด้านนโยบายในการกำกับการประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม						
	1.1 นำเสนอปัญหาในทางปฏิบัติเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายต่อผู้มีอำนาจหน้าที่ เพื่อให้กำหนดนโยบายที่ชัดเจน	0.0	0.0	สอดคล้อง	4	4	มาก
	1.2 การบังคับใช้กฎหมายโดยยึดหลักกฎหมาย	1.0	0.0	สอดคล้อง	4	4	มาก

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ข้อที่	ประเด็น	พิสัยระหว่างควอไทล์	ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ระดับค่าความเป็นไปได้
2	แนวทางแก้ไขปัญหาในด้านการพัฒนาเทคโนโลยีเครื่องวิทยุคมนาคม						
	2.1 ติดตามเทคโนโลยีเครื่องวิทยุคมนาคมอย่างใกล้ชิด เพื่อเป็นข้อมูลปรับปรุงกฎ ระเบียบให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี	1.0	0.0	สอดคล้อง	4	4	มาก
	2.2 ศึกษา และติดตามพัฒนาการของเครื่องวิทยุคมนาคมอย่างต่อเนื่อง	1.0	0.0	สอดคล้อง	4	4	มาก
3	แนวทางแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันของตลาดเครื่องวิทยุคมนาคม						
	3.1 ส่งเสริมให้ตลาดมีแข่งขันอย่างเป็นธรรม ภายใต้หลักเกณฑ์เดียวกัน	0.5	0.0	สอดคล้อง	4	4	มาก
	3.2 ปรับปรุงระเบียบค้า ให้รองรับช่องทางการจำหน่ายที่หลากหลายช่องทางการจำหน่ายที่หลากหลาย	1.5	0.0	สอดคล้อง	4	4	มาก

จากตารางที่ 4.9 สรุปได้ว่า แนวทางแก้ไขปัญหาด้านนโยบายในการกำกับการประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม โดยนำเสนอปัญหาในทางปฏิบัติเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายต่อผู้มีอำนาจหน้าที่ เพื่อให้กำหนดนโยบายที่ชัดเจน และการบังคับใช้กฎหมาย โดยยึดหลักกฎหมาย แนวทางแก้ไขปัญหาด้านการพัฒนาเทคโนโลยีเครื่องวิทยุคมนาคม โดยติดตามเทคโนโลยีเครื่องวิทยุคมนาคมอย่างใกล้ชิด เพื่อเป็นข้อมูลปรับปรุงกฎ ระเบียบให้ทัน

ต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ศึกษาและติดตามพัฒนาการของเครื่องวิทยุคมนาคมอย่างต่อเนื่อง แนวทางแก้ไขปัญหาด้านการแข่งขันของตลาดเครื่องวิทยุคมนาคมโดยส่งเสริมให้ตลาดมีแข่งขันอย่างเป็นธรรม ภายใต้หลักเกณฑ์เดียวกัน และแก้ไขปรับปรุงระเบียบค้า ให้รองรับช่องทางการจำหน่ายที่หลากหลายเป็นแนวทางปรับปรุงแก้ไขการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม ซึ่งมีพิสัยระหว่างคลอไทล์ ระหว่าง 0.0-1.5 มีค่าไม่เกิน 1.5 แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน และผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมมีค่า 0.0 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 1.0 แสดงว่ากลุ่มของผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน

4.3 การนำระบบฐานข้อมูลการสำรองจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม มาใช้แก้ไขปัญหาภาระด้านการรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมของผู้รับใบอนุญาต และการปฏิบัติงานของพนักงานสำนักงาน กสทช.

การกำกับดูแลการสำรองจำหน่าย และจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม มีพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 และแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 ระเบียบค้าและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานกำกับดูแล และความรับผิดชอบของผู้ได้รับใบอนุญาต รวมทั้งกำหนดแนวทางในการปฏิบัติให้กับผู้รับใบอนุญาตแล้วก็ตาม แต่ในทางปฏิบัติ การปฏิบัติตามระเบียบค้ายังเป็นปัญหาและเป็นภาระให้กับผู้รับใบอนุญาตซึ่งไม่สอดคล้องกับการประกอบธุรกิจในปัจจุบัน และการติดตามตรวจสอบเครื่องวิทยุคมนาคมที่สำรองจำหน่ายของพนักงานสำนักงาน กสทช. ยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เนื่องจากปริมาณข้อมูลที่เกี่ยวข้องมีจำนวนมาก ดังนั้น การใช้ระบบฐานข้อมูลการสำรองจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้ เพื่อเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว

4.3.1 ด้านผู้รับใบอนุญาต

1) ผู้รับใบอนุญาตแต่ละรายจะต้องมีชื่อผู้ใช้งานและรหัสผ่าน สำหรับเข้าใช้งานระบบผ่านทางเว็บไซด์ โดยระยะเวลาของสิทธิการเข้าใช้งานระบบเป็นไปตามอายุของใบอนุญาต

2) ผู้รับใบอนุญาตสามารถรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม กรณีจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมให้กับผู้ค้าเครื่องวิทยุคมนาคมรายอื่น ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ หน่วยงานราชการ บุคคลทั่วไปซึ่งผู้ซื้อต้องได้รับใบอนุญาตให้ มี ใช้ หรือส่งเครื่องวิทยุคมนาคมออกนอกราชอาณาจักร รวมทั้งกรณีที่มีการแจ้งทำลาย สูญหาย หรืออายัดเครื่องวิทยุคมนาคม

3) ในขั้นตอนการรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมของผู้รับใบอนุญาตระบบสามารถตรวจสอบสิทธิของผู้ซื้อได้ เช่น ใบอนุญาตยังไม่หมดอายุ/ไม่ปรากฏหมายเลขใบอนุญาตที่แจ้ง เป็นต้น

4) ผู้รับใบอนุญาตสามารถตรวจสอบจำนวน/รายละเอียดเครื่องวิทยุคมนาคมที่อยู่ในบัญชีสำรองจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมของตนเอง และตรวจสอบใบอนุญาตของเครื่องวิทยุคมนาคมที่ผู้รับใบอนุญาตได้จำหน่ายให้กับผู้ซื้อไปแล้ว

5) ผู้รับใบอนุญาตไม่ได้สิทธิในการแก้ไขข้อมูลที่ได้มีการดำเนินการเรียบร้อยแล้ว

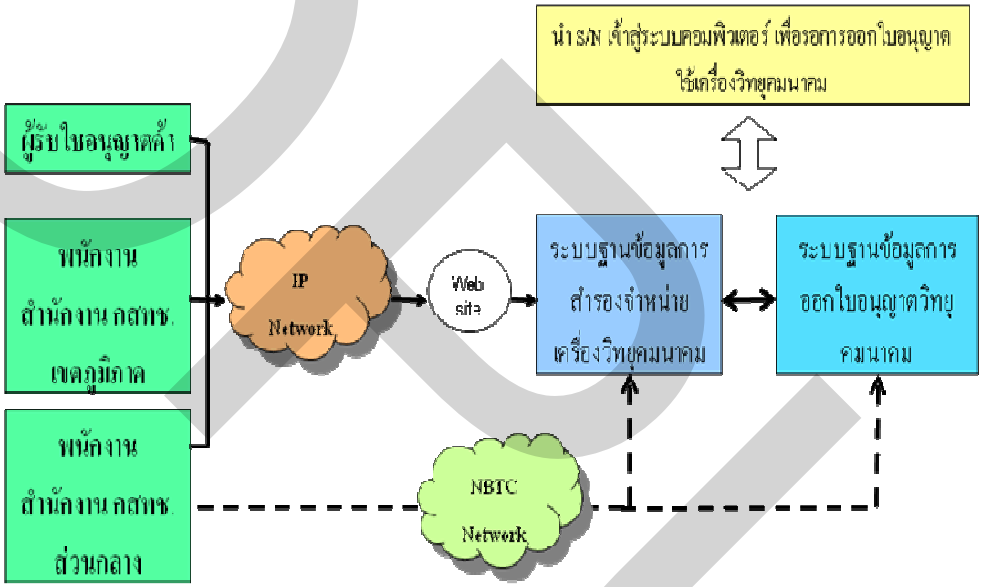

ภาพที่ 4.1 แสดงโครงสร้างการเชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลการรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม

4.3.2 ด้านพนักงานสำนักงาน กสทช.

1) พนักงานสำนักงาน กสทช. จะมีชื่อผู้ใช้งานและรหัสผ่าน สำหรับเข้าใช้งานระบบผ่านทางเว็บไซต์ และเข้าสู่ระบบฐานข้อมูลได้โดยตรง

2) พนักงานสำนักงาน กสทช. สามารถบันทึกรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมให้กับผู้ค้าเครื่องวิทยุคมนาคมรายอื่น ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ หน่วยงานราชการ บุคคลทั่วไปซึ่งผู้ซื้อต้องได้รับใบอนุญาตให้ มี ใช้ หรือส่งเครื่องวิทยุคมนาคมออกนอกราชอาณาจักร รวมทั้งกรณีที่มีการแจ้งทำลาย สูญหาย หรืออายัดเครื่องวิทยุคมนาคม ตามหนังสือแจ้งของผู้รับใบอนุญาต

3) พนักงานสำนักงาน กสทช. สามารถตรวจสอบข้อมูลได้ดังนี้

3.1) จำนวนเครื่องวิทยุคมนาคมที่อยู่ในบัญชีสำรองจำหน่าย ของผู้รับใบอนุญาตแต่ละราย

3.2) ข้อมูลใบอนุญาตของเครื่องวิทยุคมนาคมที่ผู้รับใบอนุญาตได้จำหน่ายให้กับผู้ซื้อไปแล้ว

3.3) สถานะของเครื่องวิทยุคมนาคมว่าอยู่ในบัญชีสำรองจำหน่ายของผู้รับใบอนุญาตรายใด

3.4) เส้นทางการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมของผู้รับใบอนุญาตที่ผ่านมาและใบอนุญาตที่เกี่ยวข้อง

3.5) ข้อมูลการเข้าใช้ระบบและทำรายการของผู้รับใบอนุญาตแต่ละรายในแต่ละช่วงเวลา

4.3.3 ด้านการบริหารจัดการระบบของสำนักงาน กสทช.

1) ระบบสามารถเชื่อมโยง แลกเปลี่ยนข้อมูลกับระบบการออกใบอนุญาตวิทยุคมนาค

2) ระบบสามารถรับข้อมูลรายละเอียดเครื่องวิทยุคมนาคมใหม่ เมื่อมีการแจ้งการ ทำหรือนำเข้า ผ่านทางระบบการออกใบอนุญาตวิทยุคมนาคม

3) ระบบสามารถรับข้อมูลรายละเอียดเครื่องวิทยุคมนาคมที่มีผู้ยื่นขอใบอนุญาต มี ใช้หรือนำออกเครื่องวิทยุคมนาคม

4) ระบบสามารถรับข้อมูลรายละเอียดเครื่องวิทยุคมนาคมที่มีการแจ้งยกเลิก ทำลาย หรืออายัดเครื่องวิทยุคมนาคม

5) ระบบสามารถกำหนดระดับชั้นการเข้าถึงของผู้ใช้งาน และรองรับจำนวนผู้ใช้งานไม่น้อยกว่าจำนวนผู้รับใบอนุญาตและพนักงานสำนักงาน กสทช.

6) กำหนดสิทธิการเข้าใช้งานระบบของผู้รับใบอนุญาตเป็นไปตามอายุของใบอนุญาต

7) สามารถแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือระงับสิทธิการเข้าใช้งานระบบของผู้รับใบอนุญาตได้

จากการศึกษาวิจัยหากนำระบบดังกล่าวไปใช้เป็นแนวทางแก้ไขปัญหาภาระในการปฏิบัติตามระเบียบค้าของผู้รับใบอนุญาต และการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสำนักงาน กสทช. ในการติดตามและตรวจสอบเครื่องวิทยุคมนาคมที่สำรองจำหน่าย ปรากฏผลดังตารางที่ 4.10 โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.10 แนวทางแก้ไขปัญหาด้านภาระการรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมของผู้รับใบอนุญาต และการปฏิบัติงานของพนักงานสำนักงาน กสทช. โดยใช้ระบบฐานข้อมูลการสำรองจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม

ข้อที่	ประเด็น	พิสัยระหว่างควอไทล์	ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ระดับค่าความเป็นไปได้
1	ระบบฐานข้อมูลการสำรองจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม สามารถลดภาระผู้รับใบอนุญาตและพนักงานสำนักงาน กสทช. ในการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม	0.5	0.0	สอดคล้อง	4	4	มาก

จากตารางที่ 4.10 สรุปได้ว่า การใช้ระบบฐานข้อมูลการสำรองจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม สามารถแก้ไขปัญหาได้ทำให้ภาระของผู้รับใบอนุญาตลดลง และพนักงานสำนักงาน กสทช. สามารถติดตามและตรวจสอบเครื่องวิทยุคมนาคมที่สำรองจำหน่าย ได้สะดวกและรวดเร็วขึ้น ซึ่งมีพิสัยระหว่างคลอไทล์ 0.5 มีค่าไม่เกิน 1.5 แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน และผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมมีค่า 0.0 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 1.0 แสดงว่ากลุ่มของผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน

บทที่ 5
สรุปและข้อเสนอแนะ

ในการวิจัย เรื่อง การพัฒนาการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม สามารถสรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะได้ดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย มีดังนี้

5.1.1.1 เพื่อศึกษาปัญหาการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมตามพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 และแก้ไขเพิ่มเติมและระเบียบ กรมไปรษณีย์โทรเลข ว่าด้วยการค้าเครื่องวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2547 ของสำนักงาน กสทช.

5.1.1.2 เพื่อศึกษาแนวทางปรับปรุงการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมของสำนักงาน กสทช. และข้อเสนอแนะในการแก้ไข กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และสภาวะเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบัน

5.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งเป็นพนักงานสำนักงาน กสทช. ประกอบด้วย ผู้อำนวยการ ผู้บริหาร และผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ทำงานอย่างน้อย 20 ปี และผู้รับใบอนุญาตให้ ค้า ซึ่งเครื่องวิทยุคมนาคม ที่ประกอบธุรกิจจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมมาไม่น้อยกว่า 10 ปี

5.1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1.3.1 รอบที่ 1 การรวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมในปัจจุบัน และแนวทางปรับปรุงแก้ไขปัญหา ลักษณะเครื่องมือเป็นแบบสอบถามปลายเปิด

5.1.3.2 รอบที่ 2 การสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมในปัจจุบัน และแนวทางปรับปรุงแก้ไขปัญหา ลักษณะเครื่องมือแบบสอบถามเป็นแบบประเมินค่า (Rating Scales) 5 ระดับ

5.1.3.3 รอบที่ 3 การสอบถามเพื่อทบทวนความคิดเห็นของผลลัพธ์ที่ได้จากแบบสอบถามในรอบที่ 2 เกี่ยวกับปัญหาการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมในปัจจุบัน และแนวทางปรับปรุงแก้ไขปัญหา ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบประเมินค่า (Rating Scales) 5 ระดับ แต่เพิ่มค่ามัธยฐาน และพิสัยระหว่าง ควอไทล์ ของผู้ตอบแบบสอบถาม

5.1.4 สภาพทั่วไปของการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมในปัจจุบัน

การประกอบธุรกิจจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม เป็นกิจการที่ต้องควบคุมตามกฎหมาย ดังนั้น ผู้ประกอบธุรกิจดังกล่าวจะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ และระเบียบที่เกี่ยวข้อง และมีความพร้อมในการให้องค์กรกำกับดูแลตรวจสอบ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1.4.1 พระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นกฎหมายเฉพาะที่ใช้ในการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม

5.1.4.2 ระเบียบ กรมไปรษณีย์โทรเลขว่าด้วย การค้าเครื่องวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2547 เป็นระเบียบในการควบคุมและกำหนดแนวทางปฏิบัติสำหรับการสำรองจำหน่ายและจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมในปัจจุบัน

5.1.4.3 พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 ได้บัญญัติให้คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ หรือ กสทช. เป็นองค์กรกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม โดยมีสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ หรือสำนักงาน กสทช. เป็นหน่วยงานปฏิบัติการ

5.1.4.4 ปัจจุบันสำนักงาน กสทช. ยังไม่มีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบในการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมให้กับหน่วยงานของสำนักงาน กสทช. ที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค ดังนั้น สำนักกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคม จึงเป็นหน่วยงานหลักในการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม

5.1.4.5 ผู้ประกอบธุรกิจจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม ต้องได้รับใบอนุญาตให้ค้าซึ่งเครื่องวิทยุคมนาคม จากสำนักงาน กสทช.

5.1.4.6 ปัจจุบันสำนักงาน กสทช.ยังไม่ได้ให้ผู้รับใบอนุญาตเข้ามามีส่วนร่วมในการกำกับดูแลการสำรองจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม

5.1.4.7 สำนักกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคมได้กำหนดแผนงานการปฏิบัติงานในการตรวจสำรองจำหน่ายเป็นแผนงานประจำเดือนปกติ และแผนงานเฉพาะกิจตามความจำเป็นเร่งด่วน และได้กำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงานโดยจัดเตรียมข้อมูลเครื่องวิทยุคมนาคม และรายชื่อผู้รับใบอนุญาตที่ออกปฏิบัติการ ทำหนังสือขออนุมัติ และหนังสือแจ้งผู้รับใบอนุญาต ต่อเลขาธิการ

กสทช. เมื่อได้รับการอนุมัติแล้วจึงเข้าดำเนินการตามวันเวลาที่กำหนด โดยระยะเวลาในการดำเนินการตรวจสอบ กรณีเป็นร้านค้าขนาดเล็กใช้เวลาไม่เกิน 30 นาที ส่วนบริษัท ห้างร้านขนาดใหญ่ไม่เกิน 1 ชั่วโมง และเมื่อดำเนินการเสร็จต้องรายงานผลการดำเนินการต่อเลขาธิการ กสทช. กรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามระเบียบค้า หรือปฏิบัติไม่ถูกต้อง สำนักงาน กสทช. จะแจ้งเตือนให้ปฏิบัติให้ถูกต้อง และจะดำเนินการตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง หากยังคงฝ่าฝืนอยู่ต่อไป ก็จะพิจารณาดำเนินการตามบทกำหนดโทษตามระเบียบต่อไป

5.1.4.8 ปัจจุบันสำนักงาน กสทช. ยังไม่มีการนำระบบฐานข้อมูลการสำรองจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมโดยเฉพาะมาใช้งาน

5.1.5 ปัญหาการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม และแนวทางปรับปรุงแก้ไข

ที่ผ่านมาสำนักงาน กสทช. ได้ดำเนินการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด แต่เนื่องจากปัจจุบันได้มีการตรากฎหมายที่เกี่ยวกับองค์กรในการกำกับดูแลเครื่องวิทยุคมนาคมขึ้นใหม่ และมีบทบัญญัติที่เป็นสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมเพิ่มขึ้น อีกทั้งกฎหมาย และระเบียบที่ใช้บังคับอยู่ยังไม่เอื้อต่อการประกอบธุรกิจของผู้รับใบอนุญาต และการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสำนักงาน กสทช. จึงทำให้เกิดปัญหาต่อการกำกับดูแล จึงต้องมีการศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหา หรือปรับปรุงแก้ไขกระบวนการกำกับดูแล ดังนี้

5.1.5.1 ปัญหาด้านบทบัญญัติของกฎหมาย ข้อบังคับของระเบียบ และประกาศคำสั่งที่เกี่ยวข้อง

1) มาตรา 37 และมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 กำหนดให้ การกำกับดูแลและการอนุญาตเครื่องวิทยุคมนาคมและอุปกรณ์ในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (กสท.) และเครื่องวิทยุคมนาคมและอุปกรณ์ในกิจการวิทยุคมนาคม และกิจการโทรคมนาคมเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคม(กทค.) เป็นการแบ่งแยกอำนาจหน้าที่กำกับดูแลตามประเภทเครื่องวิทยุคมนาคมในแต่ละกิจการ ทำให้เป็นปัญหาต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมที่สามารถใช้ได้ทั้งกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม

2) มาตรา 41 วรรคสองและมาตรา 45 วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 กำหนดให้การได้รับอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ในการประกอบกิจการ

กระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ให้ถือว่าได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมที่เกี่ยวข้องด้วย ทำให้การตัดสำรองจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมที่นำไปใช้ในการประกอบกิจการตามระเบียบค้าเป็นปัญหาต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม

5.1.5.2 แนวทางปรับปรุงแก้ไขปัญหาด้านบทบัญญัติของกฎหมาย ข้อบังคับของระเบียบ และประกาศคำสั่งที่เกี่ยวข้อง

1) การปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 และแก้ไขเพิ่มเติม โดยกำหนดให้ กสทช. เป็นผู้รักษาการและมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ เพื่อให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ของ กสทช. ตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 ซึ่งเป็นองค์กรกำกับดูแล

2) การปรับปรุงแก้ไขระเบียบค้า ในประเด็นต่อไปนี้

2.1) กำหนดแนวทางการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม ที่ใช้ในกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ กิจการโทรคมนาคม และกิจการวิทยุคมนาคม ให้เป็นแนวทางเดียวกัน เพื่อแก้ไขปัญหากรณีเครื่องวิทยุคมนาคมที่คุณลักษณะสามารถใช้ได้ทั้งกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม

2.2) เพิ่มบทลงโทษ ค่าปรับ นอกเหนือจากการเตือน ไม่อนุญาตให้สำรองจำหน่าย พัก หรือเพิกถอนใบอนุญาต เพื่อให้การพิจารณาลงโทษผู้รับใบอนุญาต ที่ฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบ ได้อย่างเหมาะสมมากขึ้น ไม่กระทบต่อการประกอบธุรกิจ

2.3) กำหนดให้ กสทช. เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ตามระเบียบค้า เพื่อให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ของ กสทช. ตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 ซึ่งเป็นองค์กรกำกับดูแล

5.1.5.3 ปัญหาด้านหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้รับใบอนุญาต

1) ผู้รับใบอนุญาตยังมีความไม่รู้และไม่เข้าใจข้อบังคับตามระเบียบค้า ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบได้ถูกต้อง ทำให้เป็นปัญหาต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม

2) ข้อปฏิบัติตามระเบียบค้าในเรื่องขั้นตอนการปฏิบัติตามระเบียบค้า กรณีจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมให้กับผู้ซื้อที่ไม่ได้รับยกเว้นใบอนุญาต ซึ่งผู้รับใบอนุญาตจะส่งมอบเครื่องวิทยุคมนาคมให้กับผู้ซื้อได้ เมื่อผู้ซื้อได้รับใบอนุญาตให้ มี ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมแล้ว ซึ่งมี

ความยุ่งยาก และไม่สอดคล้องกับสภาวะการประกอบธุรกิจในปัจจุบัน ทำให้เป็นปัญหาต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม

3) ผู้รับใบอนุญาตไม่ให้ความร่วมมือในการจัดเก็บเครื่องวิทยุคมนาคมที่สำรองจำหน่ายให้เป็นระบบระเบียบ ทำให้สำนักงาน กสทช. ต้องใช้เวลาดำเนินการตรวจสอบเพิ่มมากขึ้น ทำให้การตรวจสอบการสำรองจำหน่ายไม่เป็นไปตามแผนงานที่กำหนด จึงปัญหาต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม

4) ผู้รับใบอนุญาตไม่จัดทำบัญชีแสดงรายการ เครื่องวิทยุคมนาคมที่เป็นปัจจุบันทำให้สำนักงาน กสทช. ต้องใช้เวลาดำเนินการตรวจสอบเพิ่มมากขึ้น ทำให้การตรวจสอบการสำรองจำหน่ายไม่เป็นไปตามแผนงานที่กำหนด จึงปัญหาต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม

5.1.5.4 แนวทางปรับปรุงแก้ไขปัญหาด้านหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้รับใบอนุญาต

1) จัดทำประชาสัมพันธ์เผยแพร่บทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้ผู้รับใบอนุญาตเพิ่มมากขึ้น จัดทำคู่มือแนวทางปฏิบัติตามระเบียบค้า และเงื่อนไขในใบอนุญาตให้สามารถอ่านเข้าใจได้ง่าย และจัดประชุมสัมมนาร่วมกับผู้รับใบอนุญาต เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบัญญัติของกฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตได้รับทราบและสามารถปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องได้อย่างถูกต้อง

2) การปรับปรุงแก้ไขระเบียบค้า ในประเด็นต่อไปนี้ เพื่อลดภาระในการจัดเตรียมเอกสารและเวลาของผู้รับใบอนุญาตในการปฏิบัติตามระเบียบค้า

2.1) กำหนดแนวทางปฏิบัติที่ไม่แตกต่างกัน สำหรับผู้ซื้อที่ต้องได้รับใบอนุญาต และผู้ซื้อที่ได้รับยกเว้นใบอนุญาตรวมทั้งประเภทเครื่องวิทยุคมนาคม

2.2) ให้รองรับการนำระบบการรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมโดยใช้ระบบข้อมูลอิเล็คทรอนิคส์เพื่อช่วยลดภาระในการจัดเตรียมเอกสารรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม และลดขั้นตอนและมีความสะดวกมากขึ้น กรณีการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมให้กับผู้ซื้อที่ไม่ได้รับยกเว้นใบอนุญาต และสามารถตรวจสอบข้อมูลปริมาณการสำรองจำหน่ายเครื่องของผู้รับใบอนุญาตแต่ละราย ทำให้สามารถจัดเตรียมบุคลากรและเครื่องมือได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งการจัดทำบัญชีแสดงรายการเครื่องวิทยุคมนาคมที่เป็นปัจจุบันได้ง่ายขึ้น

3) การให้คำแนะนำ หรือแนวทางการจัดเก็บเครื่องวิทยุคมนาคมที่ง่ายต่อการตรวจสอบ และสร้างความเข้าใจให้กับผู้รับใบอนุญาตว่าการอำนวยความสะดวกในการให้ข้อมูลและนำตรวจ เป็นหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาต จะทำให้การปฏิบัติงานของพนักงาน กสทช. เป็นไปตามแผนงานและขั้นตอนที่กำหนด

5.1.4.5 ปัญหาด้านการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสำนักงาน กสทช. ในการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม

1) ปัญหาที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของพนักงานสำนักงาน กสทช. ดังต่อไปนี้

1.1) การกำหนดแผนงานการปฏิบัติงานยังไม่สอดคล้องกับจำนวนผู้รับใบอนุญาต/พื้นที่รับผิดชอบ

1.2) การกำหนดแผนงานการปฏิบัติงานยังไม่สอดคล้องกับขั้นตอนในการปฏิบัติการ

1.3) การกำหนดอัตรากำลังของพนักงาน สำนักงาน กสทช. ยังไม่สอดคล้องกับจำนวนผู้รับใบอนุญาต/พื้นที่รับผิดชอบ

1.4) ทักษะ ความรู้และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานของพนักงานสำนักงาน กสทช. ยังไม่เพียงพอ

2) ปัญหาทางด้านงบประมาณ และเครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน คือ สำนักงาน กสทช. ยังไม่มีระบบการจัดเก็บและการค้นหาข้อมูลการรายงานของผู้รับใบอนุญาตโดยเฉพาะ

3) ปัญหาทางด้านหลักเกณฑ์ หรือแนวทางปฏิบัติ ในการลงโทษผู้รับใบอนุญาตที่ฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบมีขั้นตอนการพิจารณาลงโทษซึ่งต้องใช้ระยะเวลาในการพิจารณานาน และไม่มีหน่วยงานผู้รับผิดชอบโดยตรงทำให้เป็นปัญหาต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม

5.1.4.6 แนวทางปรับปรุงแก้ไขปัญหาด้านการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสำนักงาน กสทช. ในการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม

1) แนวทางปรับปรุงแก้ไข การกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสำนักงาน กสทช. ดังต่อไปนี้

1.1) กำหนดอำนาจหน้าที่การกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมให้สำนักงาน กสทช. เขตในส่วนภูมิภาคเป็นผู้รับผิดชอบในพื้นที่ เพื่อให้การกำหนดแผนงานมีความเหมาะสมกับจำนวนผู้รับใบอนุญาต/พื้นที่รับผิดชอบ

1.2) กำหนดขั้นตอนและระยะเวลาในการปฏิบัติงานที่ชัดเจน

1.3) กำหนดคุณวุฒิที่มีความรู้ตรงตามสายงานที่ปฏิบัติสำหรับพนักงานใหม่

1.4) จัดสัมมนาหรืออบรมพนักงาน เพื่อเพิ่มพูนความรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์และส่งเสริมให้มีการศึกษาต่อเพิ่มเติมสำหรับพนักงานที่ปฏิบัติงานอยู่ก่อนแล้ว

2) แนวทางปรับปรุงแก้ไขการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมด้านงบประมาณ และเครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน ดังต่อไปนี้

2.1) จัดตั้งงบประมาณให้เหมาะสมกับกับแผนงาน และ ปริมาณงาน โดยนำเสนอรายละเอียดการปฏิบัติงาน และผลที่คาดว่าจะได้รับที่ชัดเจน

2.2) จัดหาเครื่องมือ และอุปกรณ์ ให้เหมาะสมกับอัตรากำลังที่ปฏิบัติงาน

2.3) จัดหาเครื่องมือ และอุปกรณ์ที่ทันสมัยเพิ่มเติม

2.4) จัดหาระบบฐานข้อมูลอิเล็คทรอนิคส์ในการจัดเก็บและค้นหาข้อมูลรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมเพื่อช่วยลดการจัดเก็บเอกสารและการค้นหาข้อมูลสะดวกรวดเร็วขึ้น

3) แนวทางปรับปรุงแก้ไขการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมด้านหลักเกณฑ์ หรือแนวทางปฏิบัติในการพิจารณาลงโทษผู้รับใบอนุญาตที่ฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบ โดยกำหนดกรอบระยะเวลาในการพิจารณาลงโทษแต่ละขั้นตอนให้ชัดเจน

5.1.4.7 ปัจจัยภายนอกที่เป็นปัญหาต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม

1) ปัญหาด้านนโยบายในการกำกับการประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ที่เป็นปัญหาต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมในเรื่องนโยบายในการบังคับใช้กฎหมายยังไม่ชัดเจน

2) ปัญหาด้านการพัฒนาเทคโนโลยีเครื่องวิทยุคมนาคมที่เป็นปัญหาต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมในเรื่องการหลอมรวมของเทคโนโลยีเครื่องวิทยุคมนาคมและรูปแบบของเครื่องวิทยุคมนาคมมีความหลากหลาย

3) ปัญหาในด้านการแข่งขันของตลาดเครื่องวิทยุคมนาคมที่เป็นปัญหาต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมในเรื่องตลาดมีการแข่งขันทางด้านราคาสูง

5.1.4.8 แนวทางปรับปรุงแก้ไขปัญหาที่เกิดจากปัจจัยภายนอก

1) แนวทางปรับปรุงแก้ไขการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมด้านนโยบายในการกำกับการประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม โดยนำเสนอปัญหาในทางปฏิบัติเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายต่อผู้มีอำนาจหน้าที่ เพื่อให้กำหนดนโยบายที่ชัดเจนและการบังคับใช้กฎหมาย โดยยึดหลักกฎหมาย

2) แนวทางปรับปรุงแก้ไขการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมด้านการพัฒนาเทคโนโลยีเครื่องวิทยุคมนาคมโดยติดตามเทคโนโลยีเครื่องวิทยุคมนาคมอย่างใกล้ชิดเพื่อเป็นข้อมูลปรับปรุงกฎ ระเบียบให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี และศึกษาและติดตามพัฒนาการของเครื่องวิทยุคมนาคมอย่างต่อเนื่อง

3) แนวทางปรับปรุงแก้ไขการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมด้านการแข่งขันของตลาดเครื่องวิทยุคมนาคมโดยส่งเสริมให้ตลาดมีแข่งขันอย่างเป็นธรรม ภายใต้หลักเกณฑ์เดียวกัน และปรับปรุงระเบียบค้า ให้รองรับช่องทางการจำหน่ายที่หลากหลาย

5.1.4.9 แนวทางแก้ไขปัญหาภาระการรายงานของผู้รับใบอนุญาต และการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสำนักงาน กสทช. โดยใช้การระบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

การใช้ระบบฐานข้อมูลการสำรองจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม ทำให้ผู้รับใบอนุญาตลดระยะเวลา ค่าใช้จ่ายในการจัดเตรียมเอกสาร ในการรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม และการควบคุมตรวจสอบบัญชีเครื่องวิทยุคมนาคมที่สำรองจำหน่ายได้สะดวกรวดเร็ว และถูกต้อง ส่วนพนักงานสำนักงาน กสทช. สามารถตรวจสอบและติดตามเครื่องวิทยุคมนาคมที่สำรองจำหน่ายได้สะดวกรวดเร็ว และข้อมูลเป็นปัจจุบัน

5.2 อภิปรายผล

5.2.1 ปัญหาด้านบทบัญญัติของกฎหมาย ข้อบังคับของระเบียบ และประกาศคำสั่งที่เกี่ยวข้อง

จากผลการวิจัยพบว่า การกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม ในปัจจุบันมีพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 และแก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบกรมไปรษณีย์โทรเลขว่าด้วยการค้าเครื่องวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2547 เป็นหลักที่ใช้ในการกำกับดูแลผู้รับใบอนุญาต ต่อมามีบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 กำหนดให้ กสทช. เป็นองค์กรกำกับดูแล และให้การกำกับดูแลและการอนุญาตเครื่องวิทยุคมนาคมและอุปกรณ์ในกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์เป็นอำนาจหน้าที่ของ กสท. ส่วนเครื่องวิทยุคมนาคมและอุปกรณ์ในกิจการวิทยุคมนาคม และกิจการโทรคมนาคมเป็นอำนาจหน้าที่ของ กทค. อีกทั้งกำหนดให้การได้รับอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ในการประกอบกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ให้ถือว่าได้รับอนุญาตให้ มี ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมที่เกี่ยวข้องด้วย ทำให้เป็นปัญหาต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม

<u>จากข้อค้นพบดังกล่าว</u> แสดงให้เห็นว่ากฎหมาย และระเบียบที่ใช้ในการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมอยู่ในปัจจุบันยังไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติของกฎหมายที่ออกมาใหม่

5.2.2 แนวทางปรับปรุงแก้ไขปัญหาด้านบทบัญญัติของกฎหมาย ข้อบังคับของระเบียบ และประกาศคำสั่งที่เกี่ยวข้อง

จากผลการวิจัยพบว่า แนวทางกำกับดูแลที่เกี่ยวกับบทบัญญัติของกฎหมาย และข้อบังคับของระเบียบ และประกาศคำสั่งที่เกี่ยวข้อง โดยเสนอให้แก้ไขพระราชบัญญัติวิทยุ

คมนาคม พ.ศ. 2498 และแก้ไขเพิ่มเติม ให้ กสทช. เป็นผู้รักษาการ และมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้และปรับปรุงแก้ไขระเบียบค้า ในประเด็นเรื่องการกำหนดแนวทางการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม ที่ใช้ในกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ กิจการโทรคมนาคม และกิจการวิทยุคมนาคม เป็นแนวทางเดียวกัน เพิ่มบทลงโทษ ค่าปรับ และกำหนดให้ กสทช. เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ตามระเบียบค้า

จากข้อค้นพบดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า สำนักงาน กสทช. จะต้องเสนอปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย และระเบียบค้าที่ใช้ในการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมเดิม เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของกฎหมายที่ออกมาใหม่ เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติ

5.2.3 ปัญหาด้านหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้รับใบอนุญาต

จากผลการวิจัยพบว่า หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้รับใบอนุญาตที่เป็นปัญหาต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม คือ ผู้รับใบอนุญาตยังมีความไม่รู้และไม่เข้าใจข้อบังคับตามระเบียบค้า ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง ขั้นตอนการปฏิบัติตามระเบียบค้า กรณีจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมให้กับผู้ซื้อที่ไม่ได้รับยกเว้นใบอนุญาต ซึ่งผู้รับใบอนุญาตจะส่งมอบเครื่องวิทยุคมนาคมให้กับผู้ซื้อได้ เมื่อผู้ซื้อได้รับใบอนุญาตให้ มี ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมแล้ว ซึ่งมีความยุ่งยาก และไม่สอดคล้องกับสภาวะการประกอบธุรกิจในปัจจุบัน ทำให้ผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติ หรือฝ่าฝืนระเบียบ และผู้รับใบอนุญาตไม่ให้ความร่วมมือในการจัดเก็บเครื่องวิทยุคมนาคมที่สำรองจำหน่ายให้เป็นระบบระเบียบและไม่จัดทำบัญชีแสดงรายการเครื่องวิทยุคมนาคมที่เป็นปัจจุบัน ทำให้การตรวจสำรองจำหน่ายของสำนักงาน กสทช. ต้องใช้เวลาดำเนินการเพิ่มมากขึ้นและไม่มีประสิทธิผลเท่าที่ควร

จากข้อค้นพบดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการยังไม่รู้หน้าที่ความรับผิดชอบในฐานะผู้รับใบอนุญาต ข้อปฏิบัติตามระเบียบค้ายังมีปัญหาทางด้านขั้นตอนการปฏิบัติ และการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมของสำนักงาน กสทช. ยังไม่เคร่งครัดและต่อเนื่องและการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องยังไม่เพียงพอ

5.2.4 แนวทางปรับปรุงแก้ไขปัญหาด้านหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้รับใบอนุญาต

จากผลการวิจัยพบว่า แนวทางปรับปรุงแก้ไขการกำกับดูแลที่เกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้รับใบอนุญาต ต้องจัดทำประชาสัมพันธ์เผยแพร่บทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้ผู้รับใบอนุญาตเพิ่มมากขึ้น จัดทำคู่มือแนวทางปฏิบัติตามระเบียบค้า และเงื่อนไขในใบอนุญาตให้สามารถอ่านเข้าใจได้ง่าย และจัดประชุมสัมมนาร่วมกับผู้รับใบอนุญาต เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบัญญัติของกฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตมีความรู้และเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมาย กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง สามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบได้อย่างถูกต้อง มีการ

ปรับปรุงระเบียบค้าให้เหมาะสม สามารถปฏิบัติได้ง่าย โดยเฉพาะในเรื่องการกำหนดแนวทางปฏิบัติที่ไม่แตกต่างกัน สำหรับผู้ซื้อที่ต้องได้รับใบอนุญาต และผู้ซื้อที่ได้รับยกเว้นใบอนุญาต รวมทั้งประเภทเครื่องวิทยุคมนาคม และนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพื่อลดภาระการจัดเตรียมเอกสาร ลดขั้นตอน สามารถปฏิบัติได้ง่าย และสามารถตรวจสอบข้อมูลได้สะดวกรวดเร็วและเป็นปัจจุบัน นอกจากนี้การให้คำแนะนำ หรือแนวทางการจัดเก็บเครื่องวิทยุคมนาคมที่ง่ายต่อการตรวจสอบ และสร้างความเข้าใจให้กับผู้รับใบอนุญาตว่าการอำนวยความสะดวกในการให้ข้อมูล และนำตรวจ เป็นหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาต

จากข้อค้นพบดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า สำนักงาน กสทช. จะต้องมีการสื่อสารข้อมูลข่าวสารกับผู้รับใบอนุญาตเพิ่มมากขึ้น และลดปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติตามระเบียบค้า เพื่อให้สามารถปฏิบัติได้ง่าย และไม่เป็นภาระเกินสมควร

5.2.5 ปัญหาด้านการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสำนักงาน กสทช. ในการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม

จากผลการวิจัยพบว่า การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสำนักงาน กสทช. ยังมีปัญหาในการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม ในเรื่องการกำหนดแผนงานการปฏิบัติงานยังไม่สอดคล้องกับจำนวนผู้รับใบอนุญาต/พื้นที่รับผิดชอบ ขั้นตอน และอัตรากำลัง และพนักงานสำนักงาน กสทช. ที่ปฏิบัติงานยังมีทักษะ ความรู้และประสบการณ์ไม่เพียงพอ รวมทั้งยังไม่มีระบบการจัดเก็บและการค้นหาข้อมูลการรายงานของผู้รับใบอนุญาต และขั้นตอนการพิจารณาลงโทษผู้ฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบค้าต้องใช้เวลานาน และไม่มีหน่วยงานผู้รับผิดชอบโดยตรง

จากข้อค้นพบดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า การจัดอัตรากำลัง และกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบในการกำกับดูแลของสำนักงาน กสทช. ยังมีความไม่เหมาะสม และยังให้ความสำคัญในการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมน้อย

5.2.6 แนวทางปรับปรุงแก้ไขปัญหาด้านการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสำนักงาน กสทช. ในการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม

จากผลการวิจัยพบว่า แนวทางปรับปรุงแก้ไขการกำกับดูแลที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสำนักงาน กสทช. โดยกำหนดอำนาจหน้าที่ให้สำนักงาน กสทช. เขตในส่วนภูมิภาคเป็นผู้รับผิดชอบในพื้นที่ เพื่อให้การกำหนดแผนงานมีความเหมาะสมกับจำนวนผู้รับใบอนุญาต/พื้นที่รับผิดชอบ กำหนดขั้นตอนและระยะเวลาในการปฏิบัติงานที่ชัดเจน กำหนดคุณวุฒิที่มีความรู้ตรงตามสายงานที่ปฏิบัติสำหรับพนักงานใหม่ ส่วนพนักงานที่ปฏิบัติงานอยู่เดิมจัดให้มีสัมมนาหรืออบรมพนักงาน เพื่อเพิ่มพูนความรู้ และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และส่งเสริมให้มีการศึกษาต่อเพิ่มเติม จัดตั้งงบประมาณและจัดหาเครื่องมือ และอุปกรณ์ที่ทันสมัยให้เหมาะสมและเพียงพอ

และจัดหาระบบฐานข้อมูลอิเล็คทรอนิคส์ในการจัดเก็บและค้นหาข้อมูลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม และให้กำหนดหลักเกณฑ์ หรือแนวทางปฏิบัติในการพิจารณาลงโทษผู้รับใบอนุญาตที่ฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบ ที่มีกรอบระยะเวลาในการพิจารณาแต่ละขั้นตอนให้ชัดเจน

จากข้อค้นพบดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า สำนักงาน กสทช. จะต้องให้ความสำคัญในการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมเพิ่มมากขึ้น โดยต้องให้การสนับสนุนทั้งทางด้านบุคลากร งบประมาณและเครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติงานเพิ่มขึ้น รวมทั้งกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบให้หน่วยงานภายในที่เหมาะสมและชัดเจน

5.2.7 ปัจจัยภายนอกที่เป็นปัญหาต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม

จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบและเป็นปัญหาต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม ในเรื่องนโยบายในการกำกับการประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ในการบังคับใช้กฎหมายยังไม่ชัดเจน ด้านการพัฒนาเทคโนโลยีเครื่องวิทยุคมนาคมในเรื่องการหลอมรวมของเทคโนโลยีเครื่องวิทยุคมนาคมและรูปแบบของเครื่องวิทยุคมนาคมมีความหลากหลาย และการแข่งขันของตลาดเครื่องวิทยุคมนาคมมีการแข่งขันทางด้านราคาสูง

จากข้อค้นพบดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า นอกจากกฎหมาย ระเบียบ และประกาศคำสั่งต่างๆ หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้รับใบอนุญาต และสำนักงานกสทช. ยังมีปัจจัยภายนอกที่มีการเปลี่ยนแปลงทำให้เกิดผลกระทบต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมได้

5.2.8 แนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดจากปัจจัยภายนอก

จากผลการวิจัยพบว่า แนวทางปรับปรุงแก้ไขการกำกับดูแลที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยภายนอก โดยการนำเสนอปัญหาในทางปฏิบัติเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายต่อผู้มีอำนาจหน้าที่เพื่อให้กำหนดนโยบายที่ชัดเจน การบังคับใช้กฎหมายโดยยึดหลักกฎหมาย ศึกษาและติดตามเทคโนโลยีและพัฒนาการของเครื่องวิทยุคมนาคมอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมให้ตลาดมีการแข่งขันอย่างเป็นธรรมภายใต้หลักเกณฑ์เดียวกัน และปรับปรุงระเบียบค้า ให้รองรับช่องทางการจำหน่ายที่หลากหลาย

จากข้อค้นพบดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า สำนักงานกสทช. และพนักงานที่ปฏิบัติงานในการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมจะต้องมีกระตือรือร้น และตื่นตัวอยู่เสมอ ติดตามข่าวสารที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาในทุกๆด้าน และเตรียมพร้อมรับกับการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นได้เสมอ

5.2.9 แนวทางแก้ไขปัญหาภาระการรายงานของผู้รับใบอนุญาต และการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสำนักงาน กสทช. โดยใช้ระบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

การใช้ระบบฐานข้อมูลการสำรองจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม ทำให้ผู้รับใบอนุญาตลดระยะเวลา ค่าใช้จ่ายในการจัดเตรียมเอกสาร ในการรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม และควบคุมตรวจสอบบัญชีเครื่องวิทยุคมนาคมที่สำรองจำหน่ายได้สะดวกรวดเร็ว และถูกต้อง ส่วนพนักงานสำนักงาน กสทช. สามารถตรวจสอบและติดตามเครื่องวิทยุคมนาคมที่สำรองจำหน่ายได้สะดวกรวดเร็ว และข้อมูลเป็นปัจจุบัน

จากข้อค้นพบดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า การใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วยในการบริหารจัดการข้อมูล จะทำให้ภาระต้นทุนของผู้รับใบอนุญาตลดลง และสำนักงาน กสทช.ใช้ทรัพยากรในการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากผลการวิจัย สามารถสรุปเป็นข้อเสนอแนะกระบวนการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาดำเนินงานของสำนักงาน กสทช.ได้ดังต่อไปนี้

5.3.1.1 ด้านบทบัญญัติของกฎหมาย ข้อบังคับของระเบียบ และประกาศคำสั่งที่เกี่ยวข้อง

1) เสนอปรับปรุงแก้ไขกฎหมายว่าด้วยวิทยุคมนาคมที่เกี่ยวข้องกับการค้าเครื่องวิทยุคมนาคม ในเรื่องการกำหนดให้ กสทช. เป็นผู้รักษาการและมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติดังกล่าว

2) เสนอปรับปรุงแก้ไขระเบียบค้า ในประเด็นดังต่อไปนี้

2.1) ระเบียบค้าให้มีผลใช้กับเครื่องวิทยุคมนาคมทุกประเภททุกกิจการเป็นแนวทางเดียวกัน

2.2) เพิ่มบทลงโทษให้สามารถกำหนดค่าปรับ กรณีผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบ เพื่อให้เหมาะสมกับการประกอบธุรกิจ

2.3) กำหนดให้ กสทช. หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ตามระเบียบ

2.4) กำหนดแนวทางปฏิบัติในกรณีการรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมที่ไม่แตกต่างกัน สำหรับผู้ซื้อที่ต้องได้รับใบอนุญาต หรือได้รับยกเว้นใบอนุญาต และประเภทเครื่องวิทยุคมนาคม

2.5) กำหนดให้การรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมสามารถรายงานผ่านทางอินเทอร์เน็ต หรือช่องทางอื่นตามที่สำนักงาน กสทช. กำหนด

5.3.1.2 การบริหารจัดการของสำนักงาน กสทช. ในเรื่องต่อไปนี้

1) กำหนดโครงสร้างหน้าที่ความรับผิดชอบการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมให้สำนักงาน กสทช. เขตในส่วนภูมิภาค ให้ชัดเจน

2) จัดบุคลากร งบประมาณ และเครื่องมืออุปกรณ์ให้เหมาะสมกับหน้าที่ความรับผิดชอบในแต่ละหน่วยงานภายใน

3) จัดอบรมสัมมนา เพิ่มทักษะความรู้ให้กับพนักงานที่ปฏิบัติงาน

4) จัดตั้งงบประมาณเพื่อจัดหาระบบฐานข้อมูลการสำรองจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม

5) จัดทำโครงการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลกฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้องและแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวกับการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม รวมทั้งการจัดทำคู่มือการปฏิบัติที่เข้าใจง่ายสำหรับผู้รับใบอนุญาต

6) จัดประชุมสัมมนา ร่วมกับผู้รับใบอนุญาต เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม

7) จัดทำหลักเกณฑ์ หรือแนวทางปฏิบัติในการพิจารณาลงโทษผู้รับใบอนุญาตที่ฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบค้า ที่มีขั้นตอนและระยะเวลาที่ชัดเจน และให้มีหน่วยงานผู้รับผิดชอบโดยตรง

5.3.1.3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

จากข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการวิจัยตามข้อ 5.3.1.1 และ 5.3.1.2 ผู้วิจัยมีความเห็นว่าข้อเสนอแนะบางประเด็นเมื่อมีการปรับปรุงแก้ไขแล้ว อาจต้องมีการปรับปรุงแก้ไขประเด็นอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย เพื่อให้กระบวนการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมมีความสมบูรณ์และสอดคล้องกัน โดยมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

1) กรณีการกำหนดบทลงโทษปรับ สำหรับผู้รับใบอนุญาตที่ฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบ ในระเบียบค้านั้น เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยวิทยุคมนาคมซึ่งเป็นกฎหมายหลัก จึงควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายให้ผู้มีอำนาจหน้าที่สามารถกำหนดค่าปรับ กรณีผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบได้ด้วย

2) กรณีการนำระบบฐานข้อมูลการสำรองจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม และการรายงานการสำรองและจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมเป็นข้อมูลอิเลคทรอนิคส์มาใช้เพิ่มเติมนั้น เพื่อให้ได้ข้อมูลการสำรองจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมที่เป็นปัจจุบัน จึงควรลดระยะเวลาในการรายงานหลังจากส่งมอบเครื่องวิทยุคมนาคมให้แก่ผู้ซื้อ/จำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมที่อยู่ในบัญชีสำรองจำหน่าย เนื่องจากผู้รับใบอนุญาตมีช่องทางการรายงานหลายช่องทางและสามารถดำเนินการ

ได้สะดวกและรวดเร็วขึ้น นอกจากนี้ ควรยกเลิกการรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมประจำปีด้วย เนื่องจากสำนักงาน กสทช. สามารถตรวจสอบข้อมูลได้จากระบบฐานข้อมูลการสำรองจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมได้เอง ซึ่งการปรับปรุงแก้ไขดังกล่าวจะต้องไปดำเนินการแก้ไขในระเบียบค้าต่อไปด้วย

3) เมื่อสำนักงาน กสทช. ได้ดำเนินการพัฒนาการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมจนสามารถลดภาระให้กับผู้รับใบอนุญาต และการตรวจสอบข้อมูลการสำรองจำหน่ายเป็นไปได้โดยสะดวก รวดเร็ว และถูกต้องแล้ว สำนักงาน กสทช. จึงควรกำหนดนโยบายในการดำเนินการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดสำหรับผู้กระทำผิด ผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบด้วย

5.3.2 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1) จากการศึกษาวิจัยนี้ ซึ่งได้กำหนดขั้นตอนและวิธีวิจัย ตลอดจนการวิเคราะห์ข้อมูลทำให้ได้ข้อสรุปผลการศึกษาวิจัย ในเรื่องการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม ที่ประกอบด้วยปัญหาและแนวทางแก้ไขในด้านต่างๆ ซึ่งสะท้อนถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันได้ระดับหนึ่ง ดังนั้น สำนักงาน กสทช. หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อสรุปดังกล่าวไปปรับใช้เป็นแนวทางการศึกษาหรือเป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับใช้ในการพัฒนาการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม จากการดำเนินการศึกษาวิจัยนี้ มีข้อจำกัด ที่อาจนำไปพิจารณาศึกษาเพิ่มเติม ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ดังต่อไปนี้

1.1) ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญในกลุ่มที่มีความเห็นแตกต่างซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดจะไม่ได้นำมาพิจารณา ซึ่งความเห็นดังกล่าวอาจเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาได้ ดังนั้น จึงอาจนำความเห็นดังกล่าวมาทำการศึกษาเพิ่มเติมอีกครั้งหนึ่ง

1.2) ข้อจำกัดในการเลือกผู้เชี่ยวชาญในการวิจัยนี้ เนื่องจากการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมที่ศึกษาวิจัยนี้ มีหน่วยงานที่รับผิดชอบเพียงหน่วยงานเดียวสำหรับประเทศไทย จึงไม่สามารถเลือกผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้และประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวจากหน่วยงานอื่นได้ ซึ่งทำให้ผลที่ได้จากการวิจัยอาจมีความคิดเห็นไปในแนวทางเดียวกันมาก

1.3) การศึกษาวิจัยนี้มุ่งเน้นการศึกษาการกำกับดูแล การจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมของหน่วยงานกำกับดูแลซึ่งเป็นหน่วยงานรัฐ ดังนั้น การเลือกผู้เชี่ยวชาญที่มาจากภาครัฐจึงมีสัดส่วนมากกว่าผู้เชี่ยวชาญที่มาจากภาคเอกชน ซึ่งผลการวิจัยที่ได้อาจมีความเห็นเอนเอียงไปทางภาครัฐมากกว่า ดังนั้น จึงอาจมีศึกษาเรื่องดังกล่าวเพิ่มเติม โดยเพิ่มสัดส่วนผู้เชี่ยวชาญที่มาจากภาคเอกชนให้มากขึ้น และนำผลการศึกษาที่ได้มาเปรียบเทียบข้อแตกต่าง เพื่อนำไปปรับใช้ต่อไปได้

2) จากการศึกษาวิจัยนี้ เป็นการศึกษาการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม โดยเน้นศึกษาเฉพาะปัญหาและแนวทางแก้ไขการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมในปัจจุบันเท่านั้น ดังนั้น จึงควรมีการศึกษาวิธีการกำกับดูแลแนวทางอื่น เช่น ผู้รับใบอนุญาตกำกับดูแลกันเอง เป็นต้น เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถควบคุมและบริหารจัดการการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ และลดภาระการกำกับดูแลของสำนักงาน กสทช.

3) จากการศึกษาวิจัยนี้ เป็นการศึกษาการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม โดยเน้นศึกษาเฉพาะในเรื่องการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมเท่านั้น ดังนั้น จึงควรศึกษาการพัฒนาการกำกับดูแลการใช้เครื่องวิทยุคมนาคมด้วย โดยศึกษาการควบคุมการใช้เครื่องวิทยุคมนาคมเท่าที่จำเป็น เพื่อลดจำนวนเครื่องวิทยุคมนาคมที่ต้องควบคุมโดยเฉพาะเครื่องวิทยุคมนาคมที่ประชาชนทั่วไปนำไปใช้งาน และไม่มีผลกระทบด้านการรบกวนทางความถี่วิทยุ เพื่อให้สำนักงาน กสทช. สามารถกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมได้อย่างทั่วถึง

DPU

บรรณานุกรม

DPU

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ. (2549). **รวมกฎหมายกิจการโทรคมนาคม เล่ม 1**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ.

คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ. (2549). **รวมกฎหมายกิจการโทรคมนาคม เล่ม 2**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ.

คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ. (2550). **รวมกฎหมายกิจการโทรคมนาคม เล่ม 3**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ.

คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ. (2550). **ผลงานและนโยบาย ครบรอบ 3 ปี กทช.** กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ.

คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ. (2551). **กฎระเบียบที่เกี่ยวกับมาตรฐานกับการตรวจสอบรับรอง**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ.

พีระ ฐิตตะคุโน. (2552). **Maritime Distress and Safety System (GMDSS).** กรุงเทพฯ: คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ.

สารนิพนธ์

ชัยนันต์ แหวเลี่ยม. (2554). **การศึกษาปัญหาการอนุญาตให้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมสำหรับหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ**. สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโทรคมนาคม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

สมนึก สมบูรณ์ผล. (2544). **ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจ ของผู้บริโภค ที่มีต่อเครื่องวิทยุคมนาคม ชนิดมือถือ ย่านความถี่สูงมาก 245 เมกกะเฮิรตซ์.** สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ (สปท.). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สารสนเทศจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์

บริษัท ยี.ซีมอน เรดิโอ จำกัด. (2548). สินค้า. สืบค้นเมื่อ 10 ตุลาคม 2553. จาก **http://www.gsimon.com/index.php?lay=show&ac=article&Id=539372808&Ntype=3**

บริษัท เอ.แอนด์ มารีน (ไทย) จำกัด. (2549). Safety Product-IMO อุปกรณ์เรือตามข้อบังคับ. สืบค้นเมื่อ 5 กุมภาพันธ์ 2554, จาก **http://www.marinethai.net/gmdss01.htm**

บริษัท โนเกีย (ประเทศไทย) จำกัด. ค้นหาผลิตภัณฑ์. สืบค้นเมื่อ 10 กุมภาพันธ์ 2554, จาก **http://www.nokia.co.th/**

บริษัท สามเหลี่ยมเรดิโอโฟน จำกัด. (2553). เครื่องรับส่งหอกระจายข่าวไร้สาย สืบค้นเมื่อ 10 กุมภาพันธ์ 2554, จาก **http://www.samliumradio.com/index.php?lay=show&ac=article&Ntype=12**

บริษัท เอ็นอีซี (ประเทศไทย) จำกัด. (1999). Solutions. สืบค้นเมื่อ 20 กุมภาพันธ์ 2554, จาก **http://www.nec.co.th/asp/sol_network_operation_broadband_microwave_radio_pasoling_neo.asp**

ร้านชัยเจริญสื่อสาร. (2552). สืบค้นเมื่อ 5 กุมภาพันธ์ 2554, จาก **http://www.chaicharleon.rongrean.com/**

สำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ. (2550). การอนุญาตเครื่องวิทยุคมนาคม. สืบค้นเมื่อ 10 ตุลาคม 2553, จาก **http://www.ntc.or.th/**

ภาษาต่างประเทศ

ELECTRONIC SOURCES

APEX. (n.d.). the Atacama Pathfinder Experiment. Retrieved October 10, 2010, from **http://www.apex-telescope.org/pictures/chajnantor/2004/**

Best Buy Canada Ltd. Product. Retrieved February 5, 2011, from **http://www.bestbuy.ca/en-CA/product/shaw-direct-shaw-direct-320gb-hdpvr-digital-satellite-receiver-630-hdpvr-630/10153794.aspx**

China Manufacturers Directory ManyNet Technology Co.,Ltd. (2000). Product. Retrieved February 5, 2011, from **http://www.tradevv.com/chinasuppliers/cnsynco_p_ab2e9/china-RFID-HF-handheld-reader.html**

Hangzhou Zhongchuan Digital Equipment Co., Ltd. (1999) Product. Retrieved February 5, 2011, from **http://www.alibaba.com/product-gs/214059846/1KW_FM_broadcast_transmitter.html**
http://www.alibaba.com/product-gs/523157628/10KW_TV_transmitter_Single_channel_Analog.html
http://www.alibaba.com/showroom/vhf-handheld-marine-radio.html

Mobile Ireland. (2006). Retrieved February 5, 2011, from **http://www.mobileireland.net/2007/09/18/nokia-e51-stylish-new-mobile-phone/**

Poseidon Maritime AS. (2002). Simulation. Retrieved February 5, 2011, from **http://www.poseidon.no/Simulation/GMDSSSimulators/tabid/67/Default.aspx**

Ranger Communications (M) Sdn. Bhd. (2002). Products. Retrieved February 5, 2011, from **http://www.ranger.com.my/mar_ss2400mkiii.htm**

Sawabeh Information Services Company. (2005). Product. Retrieved February 5, 2011, from **http://www.tradekey.com/product_view/id/126021.htm**

Tri-county communication ,ltd. (1983). Retrieved October 10, 2010, from **http://www.tri-countycom.com/motoradios.htm**

TOA Electronics Inc. (2010). Retrieved February 5, 2011, from **http://www.toaelectronics.com/wireless_5000.asp**

Universal-radio Inc. (1999). catalog Retrieved October 10, 2010,
from **http://www.universal-radio.com/catalog/fm_txvrs/5023.html**

ViaSat Inc. military-satcom. Retrieved February 5, 2011,
from **http://www.viasat.com/applications/military-satcom**

Walkie talkies. (2003). Online-Store. Retrieved February 5, 2011,
from **http://www.walkie-talkies.com/shop/**
index.php?main_page=product_info&cPath=105&products_id=320/

Wikipedia. (n.d.). Retrieved October 10, 2010,
from **http://tr.wikipedia.org/wiki/Dosya:GSM_base_station_2.JPG**

DPU

ภาคผนวก

DPU

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ
การพัฒนาการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม

DPU

แบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ

การพัฒนาการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม

คำชี้แจง

แบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับการพัฒนาการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม ตามพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 และแก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบกรมไปรษณีย์โทรเลข ว่าด้วยการค้าเครื่องวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2547 โดยผู้วิจัยได้กำหนดกรอบการพัฒนาประกอบด้วยสาเหตุของปัญหา พร้อมแนวทางการปรับปรุงแก้ไขปัญหาไว้ 4 ด้าน คือ ด้านกฎหมาย และกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง ด้านหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้รับใบอนุญาต ด้านการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสำนักงาน กสทช. ที่เกี่ยวข้อง และด้านอื่นๆ (นโยบายของรัฐ การเมือง เทคโนโลยี และเศรษฐกิจ) นอกจากนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอแนวทางพัฒนาโดยการนำระบบฐานข้อมูลการสำรองจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และอินเทอร์เน็ต เพื่อเป็นตัวแบบ หรือทางเลือกในการแก้ไขปัญหา เพื่อให้ท่านสามารถเสนอแนะ ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมให้แนวทางแก้ไขปัญหามีรายละเอียดครอบคลุมทุกด้าน ทั้งนี้ เพื่อให้การกำกับดูแล และติดตามการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น และลดภาระของผู้รับใบอนุญาต และพนักงานสำนักงาน กสทช.

ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านในการแสดงความคิดเห็น และความคิดเห็นของท่านจะไม่ถูกนำไปเปิดเผย ณ ที่ใด แต่จะใช้เป็นข้อมูลพิจารณาร่วมกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญอื่นๆ และแปลผลเป็นความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน

ศัพท์เฉพาะ

กสทช. หมายถึง คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

กสท. หมายถึง คณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์

กทค. หมายถึง คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคม

สำนักงาน กสทช. หมายถึง สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

พ.ร.บ. วิทยุคมนาคม หมายถึง พระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ระเบียบค้า หมายถึง ระเบียบกรมไปรษณีย์โทรเลข ว่าด้วยการค้าเครื่องวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2547

ผู้รับใบอนุญาต หมายถึง ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ ค้า ซึ่งเครื่องวิทยุคมนาคม

ผู้รับใบอนุญาต ทำ/นำเข้า หมายถึง ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ ทำ หรือนำเข้า ซึ่งเครื่องวิทยุคมนาคม

ระบบข้อมูลการออกใบอนุญาต หมายถึง ระบบการบริหารความถี่วิทยุ (FMS: Frequency Management System) ซึ่งสำนักงาน กสทช. ใช้ในการบันทึกข้อมูลและออกใบอนุญาตวิทยุคมนาคม

สำรองจำหน่าย หมายถึง เครื่องวิทยุคมนาคมที่อยู่ในความครอบครองของผู้รับใบอนุญาตเพื่อรอจำหน่าย

DPU

การพัฒนาการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม

1. การกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม ตามพ.ร.บ. วิทยุคมนาคมและระเบียบค้า ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ยังมีปัญหาการร้องเรียนระหว่างผู้รับใบอนุญาต และปัญหาในการติดตาม ตรวจสอบสถานะเครื่องวิทยุคมนาคม ที่ยังไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการ และทันต่อเหตุการณ์ ท่านคิดว่ามีสาเหตุ หรือปัญหาอุปสรรคอย่างไรบ้างในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

1.1 ด้านกฎหมาย และกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง

1) บทบัญญัติเกี่ยวกับการค้าเครื่องวิทยุคมนาคม ตาม พ.ร.บ.วิทยุคมนาคม ที่ใช้บังคับมานานไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

2) ข้อบังคับตามระเบียบค้าซึ่งใช้เป็นแนวทางการควบคุม ติดตามการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

3) บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 ซึ่งใช้บังคับเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2553 เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

4) ปัญหาอื่นๆ

.....

.....

.....

1.2 ด้านหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้รับใบอนุญาต

1) ความรู้และความเข้าใจของผู้รับใบอนุญาต ในเรื่องบทบัญญัติแห่ง พ.ร.บ.วิทยุคมนาคม และข้อปฏิบัติตามระเบียบค้า เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม หรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

2) ข้อปฏิบัติตามระเบียบค้าของผู้รับใบอนุญาต มีขั้นตอนที่ซับซ้อน และมีภาระในการรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมต่อสำนักงาน กสทช. เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

3) การให้ความร่วมมือในการจัดเตรียมข้อมูลของผู้รับใบอนุญาต เพื่อให้สำนักงาน กสทช. ตรวจสอบ เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

4) ปัญหาอื่น ๆ

.....

.....

.....

1.3 ด้านการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสำนักงาน กสทช. ที่เกี่ยวข้อง

1) การกำหนดแผนงานการปฏิบัติงานของพนักงาน กสทช. เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

2) อัตรากำลังของพนักงานสำนักงาน กสทช. ที่ปฏิบัติงาน เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

3) ความรู้และทักษะ ในการปฏิบัติงานของพนักงานสำนักงาน กสทช. ที่ปฏิบัติงานเป็นปัญหาอุปสรรคต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

4) การจัดการข้อมูลการรายงานของผู้รับใบอนุญาตที่มีจำนวนมาก เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

5) งบประมาณที่ได้รับจัดสรรเพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

6) เครื่องมือ และอุปกรณ์ ที่ใช้ในการปฏิบัติงานของพนักงาน เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

7) หลักเกณฑ์ หรือแนวทางปฏิบัติในการลงโทษผู้รับใบอนุญาตที่ฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบค้า เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

8) ปัญหาอื่น ๆ

.....

.....

.....

1.4 ด้านอื่นๆ (นโยบายของรัฐ การเมือง เทคโนโลยี และเศรษฐกิจ)

1) นโยบายในการกำกับการประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

2) การพัฒนาเทคโนโลยีเครื่องวิทยุคมนาคม เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

3) การแข่งขันของตลาดเครื่องวิทยุคมนาคม เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

4) ปัญหาอื่นๆ

.....

.....

.....

2. จากปัญหาตามข้อ 1. ท่านคิดว่ามีแนวทางปรับปรุงแก้ไขในด้านต่างๆ อย่างไรบ้าง

2.1 ด้านกฎหมาย และกฎ ระเบียบที่เกียวข้อง

1) .....

.....

.....

2) .....

.....

.....

3) .....

.....

.....

4) .....

.....

.....

2.2 ด้านหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้รับใบอนุญาต

1) .....

.....

.....

2) .....

.....

.....

3) .....

.....

.....

4) .....

.....

.....

DPU

2.3 ด้านการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสำนักงาน กสทช. ที่เกี่ยวข้อง

1) .....

.....

.....

2) .....

.....

.....

3) .....

.....

.....

4) .....

.....

.....

5) .....

.....

.....

6) .....

.....

.....

7) .....

.....

.....

8) .....

.....

.....

2.4 ด้านอื่นๆ (นโยบายของรัฐ การเมือง เทคโนโลยี และเศรษฐกิจ)

1) .....

.....

.....

DPU

2) .....

.....

.....

3) .....

.....

.....

4) .....

.....

.....

3. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรบ้าง ต่อการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และอินเทอร์เน็ต ตามโครงร่างการทำงาน มาช่วยในการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมของผู้รับใบอนุญาต และควรมีการปรับปรุง เพิ่มเติม อย่างไรบ้าง

โครงร่างการทำงานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และอินเทอร์เน็ต

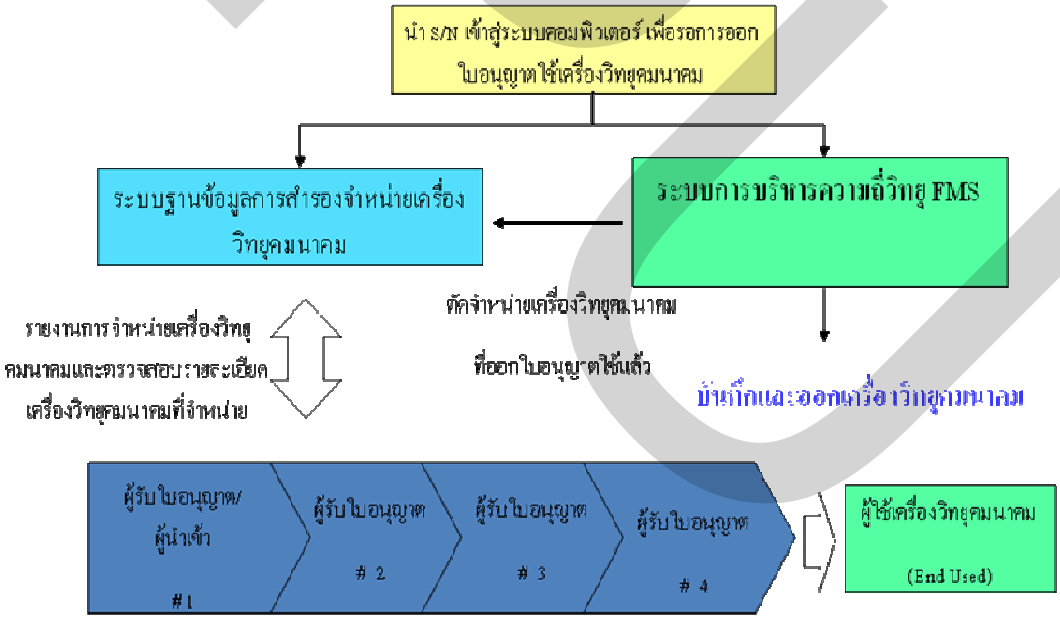

คุณลักษณะการทำงานของระบบ

- ผู้รับใบอนุญาตสามารถรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต
- ผู้รับใบอนุญาตสามารถตรวจสอบสถานะเครื่องวิทยุคมนาคมที่อยู่ในความครอบครองเพื่อจำหน่าย รวมทั้งสาขานิติบุคคลด้วย
- ผู้รับใบอนุญาตมีชื่อ และรหัสผ่าน (Password) เฉพาะสำหรับผู้รับใบอนุญาตแต่ละรายเพื่อเข้าใช้งานระบบ
- ผู้รับใบอนุญาตสามารถพิมพ์บัญชีสำรองจำหน่าย เพื่อใช้เป็นเอกสารประกอบการขอใบอนุญาตใช้เครื่องวิทยุคมนาคม
- ข้อมูลของระบบสามารถเชื่อมโยงกับระบบข้อมูลการออกใบอนุญาต เพื่อตัดจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมที่มีผู้ยื่นขอใบอนุญาตใช้ หรือเป็นผู้ใช้ปลายทาง(End Used) หรือออกใบอนุญาต นำออกนอกราชอาณาจักร หรืออายัด หรือแจ้งสูญหาย หรือแจ้งทำลาย แล้ว
- ระบบสามารถประมวลผลข้อมูล การหมุนเวียนการสำรองจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมเพื่อใช้เป็นข้อมูลให้พนักงานสำนักงาน กสทช. สุ่มตรวจ กรณีมีเหตุไม่ปกติ
- สามารถตรวจสอบข้อมูลจำนวน และรายละเอียดเครื่องวิทยุคมนาคมที่สำรองจำหน่ายของผู้รับใบอนุญาตแต่ละราย ที่เป็นปัจจุบัน

ความเห็น.....

การพัฒนาการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม

ขอขอบพระคุณท่านที่ได้กรุณาแสดงความคิดเห็นที่ทรงคุณค่าในการสอบถามครั้งนี้

การกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม

คำชี้แจง

แบบสอบถามรอบที่ 2 นี้เป็นความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ที่ได้จากแบบสอบถามในรอบที่ 1 ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมและสรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญไว้ โดยแบ่งแยกออกเป็นด้านต่างๆ เรียบร้อยแล้ว วัตถุประสงค์สำคัญในการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมในด้านต่างๆ โดยพิจารณาจากเกณฑ์ที่กำหนดให้ดังต่อไปนี้

5 หมายถึง ข้อความนั้นมีความเป็นไปได้มากที่สุด

4 หมายถึง ข้อความนั้นมีความเป็นไปได้มาก

3 หมายถึง ข้อความนั้นมีความเป็นไปได้ปานกลาง

2 หมายถึง ข้อความนั้นมีความเป็นไปได้น้อย

1 หมายถึง ข้อความนั้นมีความเป็นไปได้น้อยที่สุด

คำชี้แจง : โปรดกาเครื่องหมาย √ ลงในช่องว่างด้านขวามือที่กำหนด

รายการ	**ความเป็นไปได้**				
	5	**4**	**3**	**2**	**1**
การกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม ตาม พ.ร.บ.วิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบค้า ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ยังมีปัญหาการร้องเรียนระหว่างผู้รับใบอนุญาต และปัญหาในการติดตาม ตรวจสอบสถานะเครื่องวิทยุคมนาคม ที่ยังไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการ และทันต่อเหตุการณ์ ท่านคิดว่ามีสาเหตุหรือปัญหาอุปสรรค และแนวทางแก้ไขในด้านต่างๆ อย่างไรบ้าง ดังต่อไปนี้					
1. ด้านกฎหมาย และกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง					
1.1 บทบัญญัติแห่ง พ.ร.บ.วิทยุคมนาคม ที่เกี่ยวกับการค้าเครื่องวิทยุคมนาคม ในประเด็นต่อไปนี้ เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการบริหารจัดการการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมมากน้อยเพียงใด					
1.1.1 ระยะเวลา 1 ปีของใบอนุญาต (มาตรา 9(6))	…	…	…	…	…
1.1.2 อัตราค่าปรับร้อยละ 25 ของค่าธรรมเนียมต่อปี กรณีใบอนุญาตขาดต่ออายุ(มาตรา 21 , ประกาศเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต)	…	…	…	…	…
1.1.3 บทลงโทษ พัก เพิกถอนใบอนุญาต กรณีผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ ตามเงื่อนไขใบอนุญาต(มาตรา 19)	…	…	…	…	…
1.1.4 บทลงโทษ ปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือจำคุกห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ กรณีประกอบกิจการค้าเครื่องวิทยุคมนาคมโดยไม่ได้รับใบอนุญาต(มาตรา 23)	…	…	…	…	…
1.1.5 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม อธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลข เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ตาม พ.ร.บ.	…	…	…	…	…
1.1.6 อื่นๆ					
……..……	…	…	…	…	…
……..					

รายการ	ความเป็นไปได้				
	5	4	3	2	1
1.2 ท่านมีความคิดเห็นต่อแนวทางแก้ไขปัญหาในข้อ 1.1โดยการปรับปรุงแก้ไขบทบัญญัติแห่ง พ.ร.บ.วิทยุคมนาคม ในประเด็นต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด					
1.2.1 เพิ่มระยะเวลาอายุใบอนุญาตมากกว่า 1 ปี(มาตรา 9(6))	…	…	…	…	…
1.2.2 เพิ่มอัตราค่าปรับ กรณีใบอนุญาตขาดต่ออายุมากกว่าร้อยละ 25 ของค่าธรรมเนียมต่อปี (มาตรา 21 , ประกาศเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต)	…	…	…	…	…
1.2.3 เพิ่มบทลงโทษปรับ นอกเหนือจากการสั่งพัก เพิกถอนใบอนุญาต กรณีผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติ ตามเงื่อนไขใบอนุญาต(มาตรา 19)	…	…	…	…	…
1.2.4 เพิ่มบทลงโทษ ปรับให้มากกว่าหนึ่งแสนบาทได้ ส่วนบทลงโทษจำคุก หรือทั้งปรับทั้งจำ คงเดิม กรณีประกอบกิจการค้าเครื่องวิทยุคมนาคมโดยไม่ได้รับใบอนุญาต (มาตรา 23)	…	…	…	…	…
1.2.5 กสทช. เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ตาม พ.ร.บ.	…	…	…	…	…
1.2.6 อื่น ๆ					
……..……	…	…	…	…	…
……..					
1.3 บทบัญญัติแห่ง พ.ร.บ. องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 ในประเด็นต่อไปนี้ เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมมากน้อยเพียงใด					
1.3.1 การกำกับดูแลและการอนุญาตเครื่องวิทยุคมนาคมและอุปกรณ์ในกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์(กสท.) ส่วนเครื่องวิทยุคมนาคมและอุปกรณ์ในกิจการวิทยุคมนาคม และกิจการโทรคมนาคม	...	...	...	...	...

รายการ	ความเป็นไปได้				
	5	4	3	2	1
เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคม (กทค.)(มาตรา 37 , มาตรา 40)					
1.3.2 การได้รับอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ในการประกอบกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ให้ถือว่าได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมที่เกี่ยวข้องด้วย(มาตรา 41 วรรคสอง, มาตรา 45 วรรคสอง)	…	…	…	…	…
1.3.3 อื่น ๆ					
……..……	…	…	…	…	…
……..					
1.4 ท่านมีความคิดเห็นต่อแนวทางแก้ไขปัญหาในข้อ 1.3 โดยเสนอปรับปรุงแก้ไขระเบียบค้า ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติแห่ง พ.ร.บ. องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ พ.ศ. 2553 ในประเด็นต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด					
1.4.1 กำหนดแนวทางการกำกับดูแล ที่เกี่ยวข้องกับการค้าเครื่องวิทยุคมนาคม ให้เป็นแนวทางเดียวกันทุกกิจการ	…	…	…	…	…
1.4.2 เพิ่มเลขที่หนังสือการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ หรือใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมในการอ้างอิงการรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมแทนใบอนุญาตให้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคม	…	…	…	…	…
1.4.3 อื่น ๆ					
……..……	…	…	…	…	…
……..					

รายการ	ความเป็นไปได้				
	5	4	3	2	1
1.5 ข้อบังคับตามระเบียบค้าซึ่งใช้เป็นแนวทางการควบคุม ติดตามการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม ในประเด็นต่อไปนี้ เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมมากน้อยเพียงใด					
1.5.1 ระยะเวลา 60 วันในการรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมหลังจากส่งมอบเครื่องวิทยุคมนาคมให้แก่ผู้ซื้อ/จำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมหมดในแต่ละบัญชี	...	...	...	...	...
1.5.2 ระยะเวลา 30 วันนับจากวันที่ 31 ธันวาคมของทุกปี ในการรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมประจำปี	...	...	...	...	...
1.5.3 บทลงโทษ การเตือน ไม่อนุญาตให้สำรองจำหน่าย พัก หรือเพิกถอนใบอนุญาต กรณีฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบ	...	...	...	...	...
1.5.4 อธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลข เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ตามระเบียบค้า	...	...	...	...	...
1.5.5 อื่น ๆ					
……..……	...	...	...	...	...
……..					
1.6 ท่านมีความคิดเห็นต่อแนวทางแก้ไขปัญหาในข้อ 1.5 โดยเสนอปรับปรุงแก้ไขระเบียบค้าในประเด็นต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด					
1.6.1 ลดระยะเวลาในการรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมหลังจากส่งมอบเครื่องวิทยุคมนาคมให้แก่ผู้ซื้อ/จำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมหมดในแต่ละบัญชี (7 วัน)	...	...	...	...	...
1.6.2 ยกเลิกการรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมประจำปี	...	...	...	...	...
1.6.3 เพิ่มบทลงโทษ ค่าปรับ นอกเหนือจาก การเตือน ไม่อนุญาตให้สำรองจำหน่าย พัก หรือเพิกถอนใบอนุญาต กรณีฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบค้า	...	...	...	...	...
1.6.4 กำหนดให้ กสทช. เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ตามระเบียบค้า	...	...	...	...	...

รายการ	ความเป็นไปได้				
	5	4	3	2	1
1.6.5 อื่น ๆ					
……..……	…	…	…	…	…
……..					
1.7 ปัญหาอื่น ๆ					
……	…	…	…	…	…
……..……..……					
……					
2. ด้านหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้รับใบอนุญาต					
2.1 ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมาย กฎ ระเบียบ และเงื่อนไขใบอนุญาตของผู้รับใบอนุญาต ในประเด็นต่อไปนี้ เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมมากน้อยเพียงใด					
2.1.1 บทบัญญัติแห่ง พ.ร.บ.วิทยุคมนาคม	…	…	…	…	…
2.1.2 บทบัญญัติแห่ง พ.ร.บ.องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553	…	…	…	…	…
2.1.3 ข้อบังคับตามระเบียบค้า	…	…	…	…	…
2.1.4 เงื่อนไขในใบอนุญาตค้า	…	…	…	…	…
2.1.5 อื่น ๆ					
……..……	…	…	…	…	…
……..					
2.2 ท่านมีความคิดเห็นต่อแนวทางแก้ไขปัญหาในข้อ 2.1 ในแนวทางต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด					
2.2.1 เผยแพร่ และประชาสัมพันธ์ บทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้ผู้รับใบอนุญาตเพิ่มมากขึ้น	…	…	…	…	…
2.2.2 จัดทำคู่มือการปฏิบัติตามระเบียบค้า และเงื่อนไขในใบอนุญาตค้า ให้สามารถอ่านเข้าใจได้ง่าย	…	…	…	…	…

รายการ	ความเป็นไปได้				
	5	4	3	2	1
2.2.3 จัดประชุมสัมมนาร่วมกับผู้รับใบอนุญาต เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบัญญัติของกฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้อง	…	…	…	…	…
2.2.4 อื่น ๆ					
……..……	…	…	…	…	…
……..					
2.3 ข้อปฏิบัติตามระเบียบค้าของผู้รับใบอนุญาต ในประเด็นต่อไปนี้เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมมากน้อยเพียงใด					
2.3.1 ข้อปฏิบัติในระเบียบค้าที่แตกต่างกันตามผู้ซื้อ และประเภทเครื่องวิทยุคมนาคม	…	…	…	…	…
2.3.2 ภาระในการจัดเตรียมเอกสารเพื่อรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม	…	…	…	…	…
2.3.3 การรายงานการสำรองจำหน่ายและการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม มีขั้นตอนที่ซ้ำซ้อน	…	…	…	…	…
2.3.4 ภาระในการจัดเตรียมสำเนาบัญชีแสดงรายการเครื่องวิทยุคมนาคมแก่ผู้ซื้อ เพื่อให้ผู้ซื้อนำไปขอใบอนุญาตให้ มี ใช้เครื่องวิทยุคมนาคม	…	…	…	…	…
2.3.5 ขั้นตอนการปฏิบัติ กรณีการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมให้กับผู้ซื้อที่ไม่ได้รับยกเว้นใบอนุญาต มีความยุ่งยากมาก	…	…	…	…	…
2.3.6 แนวทางปฏิบัติ กรณีสาขาของนิติบุคคล	…	…	…	…	…
2.3.7 อื่น ๆ					
……..……	…	…	…	…	…
……..					
2.4 ท่านมีความคิดเห็นต่อแนวทางแก้ไขปัญหาในข้อ 2.3 ในแนวทางต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด					

รายการ	ความเป็นไปได้				
	5	4	3	2	1
2.4.1 ปรับปรุงแก้ไขระเบียบค้า ให้มีแนวทางปฏิบัติที่ไม่แตกต่างกัน สำหรับผู้ซื้อที่ต้องได้รับใบอนุญาต และผู้ซื้อที่ได้รับยกเว้นใบอนุญาตรวมทั้งประเภทเครื่องวิทยุคมนาคม	...	...	...	...	...
2.4.2 ลดภาระในการจัดเตรียมเอกสารรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมโดยใช้ระบบข้อมูลอิเล็คทรอนิคส์	...	...	...	...	...
2.4.3 ให้รายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมเพียงอย่างเดียวเพื่อลดความซ้ำซ้อน	...	...	...	...	...
2.4.4 ใช้เอกสารของผู้ค้าทดแทน เช่นใบเสร็จรับเงิน สำหรับให้ผู้ซื้อนำไปประกอบการขอใบอนุญาตให้ มี ใช้เครื่องวิทยุคมนาคม	...	...	...	...	...
2.4.5 การรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมโดยใช้ระบบข้อมูลอิเล็คทรอนิคส์ จะช่วยลดขั้นตอนและมีความสะดวกมากขึ้น กรณีการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมให้กับผู้ซื้อที่ไม่ได้รับยกเว้นใบอนุญาต	...	...	...	...	...
2.4.6 เพิ่มเติมแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้องในกรณีนิติบุคคลมีหลายสาขาในระเบียบค้า	...	...	...	...	...
2.4.7 อื่น ๆ					
……	...	...	...	...	...
……..					
2.5 การให้ความร่วมมือในการจัดเตรียมข้อมูลของผู้รับใบอนุญาตเพื่อให้สำนักงาน กสทช. ตรวจสอบ ในประเด็นต่อไปนี้ เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมมากน้อยเพียงใด					
2.5.1 การจัดเก็บเครื่องวิทยุคมนาคมที่เป็นระบบระเบียบ	...	...	...	...	...
2.5.2 การจัดทำบัญชีแสดงรายการเครื่องวิทยุคมนาคมที่เป็นปัจจุบัน	...	...	...	...	...
2.5.3 การอำนวยความสะดวกในการให้ข้อมูล และนำตรวจ	...	...	...	...	...

รายการ	ความเป็นไปได้				
	5	4	3	2	1
2.5.4 อื่น ๆ					
……..……	…	…	…	…	…
……..					
2.6 ท่านมีความคิดเห็นต่อแนวทางแก้ไขปัญหาในข้อ 2.5 ในแนวทางต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด					
2.6.1 การรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมโดยใช้ระบบข้อมูลอิเล็คทรอนิคส์ จะช่วยให้ทราบข้อมูลปริมาณการสำรองจำหน่ายของผู้ค้าแต่ละราย ทำให้สามารถจัดเตรียมบุคลากรและเครื่องมือได้อย่างเหมาะสม	…	…	…	…	…
2.6.2 ให้คำแนะนำ หรือแนวทางการจัดเก็บเครื่องวิทยุคมนาคมที่ง่ายต่อการตรวจสอบ	…	…	…	…	…
2.6.3 การรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมโดยใช้ระบบข้อมูลอิเล็คทรอนิคส์ จะทำให้การจัดทำบัญชีแสดงรายการเครื่องวิทยุคมนาคมที่เป็นปัจจุบันได้ง่ายขึ้น	…	…	…	…	…
2.6.4 สร้างความเข้าใจให้กับผู้รับใบอนุญาตว่าการอำนวยความสะดวกในการให้ข้อมูล และนำตรวจ เป็นหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาต	…	…	…	…	…
2.6.5 อื่น ๆ					
……	…	…	…	…	…
……..					
2.7 ปัญหาอื่น ๆ					
……	…	…	…	…	…
……					
……..…….					
3. ด้านการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสำนักงาน กสทช. ที่เกี่ยวข้อง					
3.1การกำหนดแผนงานการปฏิบัติงานของพนักงาน กสทช.ในประเด็นต่อไปนี้ เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมมากน้อยเพียงใด	…	…	…	…	…

รายการ	ความเป็นไปได้				
	5	4	3	2	1
3.1.1 ความสอดคล้องของแผนงานการปฏิบัติกับจำนวนผู้รับใบอนุญาต/พื้นที่รับผิดชอบ	...	...	...	...	...
3.1.2 ความสอดคล้องของแผนงานการปฏิบัติกับขั้นตอนในการปฏิบัติการ	...	...	...	...	...
3.1.3 ความสอดคล้องของอัตรากำลังกับจำนวนผู้รับใบอนุญาต/พื้นที่รับผิดชอบ	...	...	...	...	...
3.1.4 ทักษะ ความรู้ และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานของพนักงานสำนักงาน กสทช.	...	...	...	...	...
3.1.5 อื่น ๆ					
……..……	...	...	...	...	...
……..					
3.2 ท่านมีความคิดเห็นต่อแนวทางแก้ไขปัญหาในข้อ 3.1 ในแนวทางต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด					
3.2.1 กำหนดอำนาจหน้าที่ให้สำนักงาน กสทช. เขตในส่วนภูมิภาคเป็นผู้รับผิดชอบในพื้นที่ เพื่อให้การกำหนดแผนงานมีความเหมาะสมกับจำนวนผู้รับใบอนุญาต/พื้นที่รับผิดชอบ	...	...	...	...	...
3.2.2 กำหนดขั้นตอนและระยะเวลาในการปฏิบัติการที่ชัดเจน	...	...	...	...	...
3.2.3 กำหนดคุณวุฒิ ที่มีความรู้ตรงตามสายงานที่ปฏิบัติของพนักงาน กรณีการรับพนักงานใหม่	...	...	...	...	...
3.2.4 จัดสัมมนา หรืออบรมพนักงาน เพื่อเพิ่มพูนความรู้ และแลกเปลี่ยนประสบการณ์	...	...	...	...	...
3.2.5 ส่งเสริมให้พนักงานให้มีการศึกษาต่อเพิ่มเติม	...	...	...	...	...
3.2.6 อื่น ๆ					
……..……	...	...	...	...	...
……..					

รายการ	ความเป็นไปได้				
	5	4	3	2	1
3.3 งบประมาณที่ได้รับจัดสรร และเครื่องมืออุปกรณ์ ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน ประเด็นต่อไปนี้ เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมมากน้อยเพียงใด					
3.3.1 งบประมาณที่ได้รับจัดสรร ไม่เพียงพอ	…	…	…	…	…
3.3.2 จำนวนเครื่องมือ และอุปกรณ์ไม่เพียงพอ	…	…	…	…	…
3.3.3 เครื่องมือ และอุปกรณ์ล้าสมัย	…	…	…	…	…
3.3.4 ไม่มีระบบการจัดเก็บและการค้นหาข้อมูลการรายงานของผู้รับใบอนุญาต	…	…	…	…	…
3.3.5 อื่น ๆ					
……..……	…	…	…	…	…
……..					
3.4 ท่านมีความคิดเห็นต่อแนวทางแก้ไขปัญหาในข้อ 3.3 ในแนวทางต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด					
3.4.1 จัดตั้งงบประมาณให้เหมาะสมกับกับแผนงาน และ ปริมาณงานโดยนำเสนอรายละเอียดการปฏิบัติงาน และผลที่คาดว่าจะได้รับ	…	…	…	…	…
3.4.2 จัดหาเครื่องมือ และอุปกรณ์ ให้เหมาะสมกับอัตรากำลัง	…	…	…	…	…
3.4.3 จัดหาเครื่องมือ และอุปกรณ์ที่ทันสมัยเพิ่มเติม	…	…	…	…	…
3.4.4 จัดหาระบบฐานข้อมูลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมโดยใช้ระบบข้อมูลอิเล็คทรอนิคส์ จะช่วยลดการจัดเก็บเอกสารและการค้นหาข้อมูลสะดวกรวดเร็ว	…	…	…	…	…
3.4.5 อื่น ๆ					
……..……	…	…	…	…	…
……..					
3.5หลักเกณฑ์ หรือแนวทางปฏิบัติในการพิจารณาลงโทษผู้รับใบอนุญาตที่ฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบค้า ในประเด็นต่อไปนี้ เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมมากน้อยเพียงใด					

รายการ	ความเป็นไปได้				
	5	4	3	2	1
3.5.1 ขั้นตอนการพิจารณาลงโทษต้องใช้เวลานาน	…	…	…	…	…
3.5.2 ไม่มีหน่วยงานรับผิดชอบโดยตรง	…	…	…	…	…
3.5.3 อื่น ๆ					
……..……	…	…	…	…	…
……..					
3.6 ท่านมีความคิดเห็นต่อแนวทางแก้ไขปัญหาในข้อ 3.5 ในแนวทางต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด					
3.6.1 กำหนดกรอบระยะเวลาในแต่ละขั้นตอนในการพิจารณาลงโทษที่ชัดเจน	…	…	…	…	…
3.6.2 กำหนดให้มีหน่วยงานรับผิดชอบโดยตรง	…	…	…	…	…
3.6.3 อื่น ๆ					
……..……	…	…	…	…	…
……..					
3.7 ปัญหาอื่น ๆ					
…..…….……	…	…	…	…	…
……					
……					
4. ด้านอื่นๆ (นโยบายของรัฐ การเมือง เทคโนโลยี และเศรษฐกิจ)					
4.1 นโยบายในการกำกับการประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ประเด็นต่อไปนี้ เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมมากน้อยเพียงใด					
4.1.1 นโยบายในการบังคับใช้กฎหมายยังไม่ชัดเจน	…	…	…	…	…
4.1.2 การแทรกแซง หรือมีแรงกดดันจากอำนาจนักการเมือง	…	…	…	…	…
4.1.3 อื่นๆ					
……..……	…	…	…	…	…
……..					

รายการ	ความเป็นไปได้				
	5	4	3	2	1
4.2 ท่านมีความคิดเห็นต่อแนวทางแก้ไขปัญหาในข้อ 4.1 ในแนวทางต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด					
4.2.1 นำเสนอปัญหาทางปฏิบัติในการบังคับใช้กฎหมายต่อผู้มีอำนาจหน้าที่ เพื่อให้กำหนดนโยบายที่ชัดเจน	…	…	…	…	…
4.2.2 การบังคับใช้กฎหมาย โดยยึดหลักกฎหมาย	…	…	…	…	…
4.2.3 อื่นๆ					
…….……	…	…	…	…	…
……..					
4.3 การพัฒนาเทคโนโลยีเครื่องวิทยุคมนาคมประเด็นต่อไปนี้ เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมมากน้อยเพียงใด					
4.3.1 การหลอมรวมของเทคโนโลยีเครื่องวิทยุคมนาคม	…	…	…	…	…
4.3.2 รูปแบบของเครื่องวิทยุคมนาคมมีความหลากหลาย	…	…	…	…	…
4.3.3 อื่นๆ					
…….……	…	…	…	…	…
……..					
4.4 ท่านมีความคิดเห็นต่อแนวทางแก้ไขปัญหาในข้อ 4.3 ในแนวทางต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด					
4.4.1 ติดตามเทคโนโลยีเครื่องวิทยุคมนาคมอย่างใกล้ชิด เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงกฎ ระเบียบให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี	…	…	…	…	…
4.4.2 ศึกษา และติดตามพัฒนาการของเครื่องวิทยุคมนาคมอย่างต่อเนื่อง	…	…	…	…	…
4.4.3 อื่นๆ					
…….……	…	…	…	…	…
……..					

รายการ	ความเป็นไปได้				
	5	4	3	2	1
4.5 การแข่งขันของตลาดเครื่องวิทยุคมนาคม ประเด็นต่อไปนี้ เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมมากน้อยเพียงใด					
4.5.1 มีการแข่งขันทางด้านราคาสูง	...	...	...	...	...
4.5.2 ช่องทางการจำหน่ายที่หลากหลาย	...	...	...	...	...
4.5.3 อื่นๆ					
……	...	...	...	...	...
……..					
4.6 ท่านมีความคิดเห็นต่อแนวทางแก้ไขปัญหาในข้อ 4.5 ในแนวทางต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด					
4.6.1 ส่งเสริมให้ตลาดมีแข่งขันอย่างเป็นธรรม ภายใต้หลักเกณฑ์เดียวกัน	...	...	...	...	...
4.6.2 ปรับปรุงระเบียบค้า ให้รองรับช่องทางการจำหน่ายที่หลากหลาย	...	...	...	...	...
4.6.3 อื่นๆ					
……	...	...	...	...	...
……..					
4.7 ปัญหาอื่นๆ					
……	...	...	...	...	...
……					
……					
5. ระบบฐานข้อมูลการสำรองจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม ตามรายละเอียดต่อไปนี้ ท่านคิดว่าสามารถช่วยแก้ไขปัญหาด้านภาระการรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมของผู้รับใบอนุญาต และการปฏิบัติงานของพนักงานสำนักงาน กสทช. ได้มากน้อยเพียงใด	...	...	...	...	...

โครงสร้างการเชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลการรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม

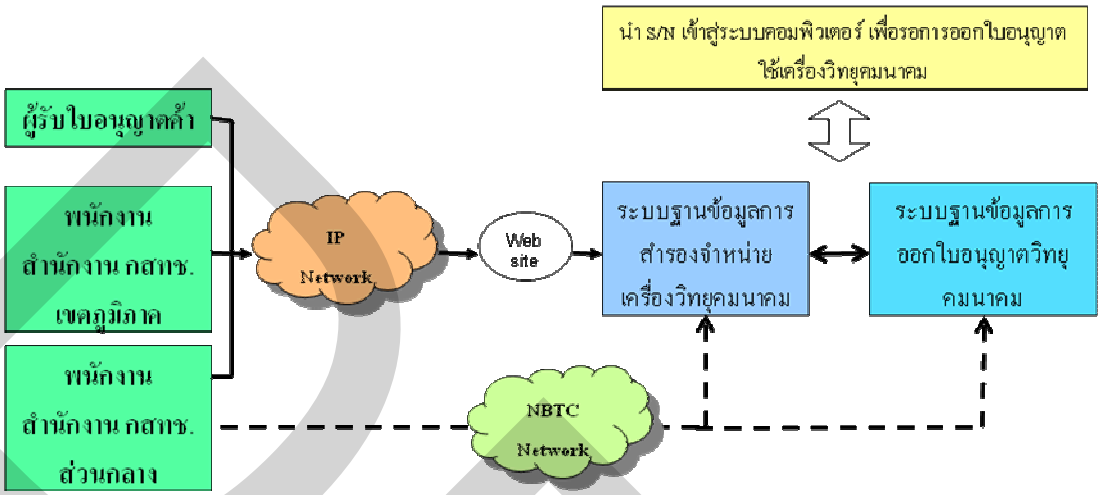

คุณลักษณะความสามารถของระบบ

1. ด้านผู้รับใบอนุญาต

1) ผู้รับใบอนุญาตแต่ละรายจะต้องมีชื่อผู้ใช้งานและรหัสผ่าน สำหรับเข้าใช้งานระบบผ่านทางเว็บไซต์ โดยระยะเวลาของสิทธิการเข้าใช้งานระบบเป็นไปตามอายุของใบอนุญาต

2) ผู้รับใบอนุญาตสามารถรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม กรณีจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมให้กับผู้ค้าเครื่องวิทยุคมนาคมรายอื่น ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ หน่วยงานราชการ บุคคลทั่วไปซึ่งผู้ซื้อต้องได้รับใบอนุญาตให้ มี ใช้ หรือส่งเครื่องวิทยุคมนาคมออกนอกราชอาณาจักร รวมทั้งกรณีที่มีการแจ้งทำลาย สูญหาย หรืออายัดเครื่องวิทยุคมนาคม

3) ในขั้นตอนการรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมของผู้รับใบอนุญาตระบบสามารถตรวจสอบสิทธิของผู้ซื้อได้ เช่น ใบอนุญาตยังไม่หมดอายุ/ไม่ปรากฏหมายเลขใบอนุญาตที่แจ้ง เป็นต้น

4) ผู้รับใบอนุญาตสามารถตรวจสอบจำนวน/รายละเอียดเครื่องวิทยุคมนาคมที่อยู่ในบัญชีสำรองจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมของตนเอง และตรวจสอบใบอนุญาตของเครื่องวิทยุคมนาคมที่ผู้รับใบอนุญาตได้จำหน่ายให้กับผู้ซื้อไปแล้ว

5) ผู้รับใบอนุญาตไม่ได้สิทธิในการแก้ไขข้อมูลที่ได้มีการดำเนินการเรียบร้อยแล้ว

2. ด้านพนักงานสำนักงาน กสทช.

1) พนักงานสำนักงาน กสทช. จะมีชื่อผู้ใช้งานและรหัสผ่าน สำหรับเข้าใช้งานระบบผ่านทางเว็บไซต์ และเข้าสู่ระบบฐานข้อมูลได้โดยตรง

2) พนักงานสำนักงาน กสทช. สามารถบันทึกรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม ให้กับผู้ค้าเครื่องวิทยุคมนาคมรายอื่น ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ หน่วยงานราชการ บุคคลทั่วไปซึ่งผู้ซื้อต้องได้รับใบอนุญาตให้ มี ใช้ หรือส่งเครื่องวิทยุคมนาคมออกนอกราชอาณาจักร รวมทั้งกรณีที่มีการแจ้งทำลาย สูญหาย หรืออายัดเครื่องวิทยุคมนาคม ตามหนังสือแจ้งของผู้รับใบอนุญาต

3) พนักงานสำนักงาน กสทช. สามารถตรวจสอบข้อมูลได้ดังนี้

3.1) จำนวนเครื่องวิทยุคมนาคมที่อยู่ในบัญชีสำรองจำหน่าย ของผู้รับใบอนุญาตแต่ละราย

3.2) ข้อมูลใบอนุญาตของเครื่องวิทยุคมนาคมที่ผู้รับใบอนุญาตได้จำหน่ายให้กับผู้ซื้อไปแล้ว

3.3) สถานะของเครื่องวิทยุคมนาคมว่าอยู่ในบัญชีสำรองจำหน่ายของผู้รับใบอนุญาตรายใด

3.4) เส้นทางการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมของผู้รับใบอนุญาตที่ผ่านมาและใบอนุญาตที่เกี่ยวข้อง

3.5) ข้อมูลการเข้าใช้ระบบและทำรายการของผู้รับใบอนุญาตแต่ละรายในแต่ละช่วงเวลา

3. ด้านการบริหารจัดการระบบของสำนักงาน กสทช.

1) ระบบสามารถเชื่อมโยง แลกเปลี่ยนข้อมูลกับระบบการออกใบอนุญาตวิทยุคมนาคม

2) ระบบสามารถรับข้อมูลรายละเอียดเครื่องวิทยุคมนาคมใหม่ เมื่อมีการแจ้งการ ทำ หรือนำเข้าผ่านทางระบบการออกใบอนุญาตวิทยุคมนาคม

3) ระบบสามารถรับข้อมูลรายละเอียดเครื่องวิทยุคมนาคมที่มีผู้ยื่นขอใบอนุญาต มี ใช้ หรือนำออกเครื่องวิทยุคมนาคม

4) ระบบสามารถรับข้อมูลรายละเอียดเครื่องวิทยุคมนาคมที่มีการแจ้งยกเลิก ทำลาย หรืออายัดเครื่องวิทยุคมนาคม

5) ระบบสามารถกำหนดระดับชั้นการเข้าถึงของผู้ใช้งาน และรองรับจำนวนผู้ใช้งานไม่น้อยกว่าจำนวนผู้รับใบอนุญาตและพนักงานสำนักงาน กสทช.

6) กำหนดสิทธิการเข้าใช้งานระบบของผู้รับใบอนุญาตเป็นไปตามอายุของใบอนุญาต

7) สามารถแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือระงับสิทธิการเข้าใช้งานระบบของผู้รับใบอนุญาตได้

แบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ

การกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม

คำชี้แจง

แบบสอบถามรอบที่ 3 นี้เป็นการทบทวนความคิดเห็นของท่านผู้เชี่ยวชาญ โดยหากท่านยังคงยืนยันคำตอบเดิมก็ให้คงคำตอบเช่นเดิมในแบบสอบถาม หรือหากท่านต้องการเปลี่ยนแปลงคำตอบใหม่ ให้ท่านทำเครื่องหมายลงในช่องน้ำหนักความเป็นไปได้ และกรุณาให้เหตุผลในการยืนยันคำตอบ เฉพาะคำตอบที่อยู่นอกพิสัยระหว่างควอไทล์

- หมายถึง น้ำหนักของข้อความที่ท่านตอบในแบบสอบถามรอบที่ 2

มัธยฐาน หมายถึง ค่าน้ำหนักความเป็นไปได้ที่อยู่กึ่งกลางของข้อมูลทั้งหมดจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

พิสัยระหว่างควอไทล์ หมายถึง ช่วงน้ำหนักของความเป็นไปได้ของคำตอบจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่กระจายอยู่รอบๆ มัธยฐาน

ข้อความใดไม่มีเครื่องหมาย ● แสดงว่าท่านไม่ได้ให้น้ำหนักของความเป็นไปได้ของข้อความนั้น ๆ ในรอบที่ 2 ซึ่งในแบบสอบถามรอบที่ 3 นี้ ท่านสามารถให้น้ำหนักความเป็นไปได้ของข้อความที่ท่านไม่ตอบในรอบที่ 2 ได้ โดยแต่ละช่องน้ำหนักความเป็นไปได้มีความหมายดังนี้ คือ

5	หมายถึง	ข้อความนั้นมีความเป็นไปได้มากที่สุด
4	หมายถึง	ข้อความนั้นมีความเป็นไปได้มาก
3	หมายถึง	ข้อความนั้นมีความเป็นไปได้ปานกลาง
2	หมายถึง	ข้อความนั้นมีความเป็นไปได้น้อย
1	หมายถึง	ข้อความนั้นมีความเป็นไปได้น้อยที่สุด

คำชี้แจง: โปรดกาเครื่องหมาย √ ลงในช่องว่างด้านขวามือที่กำหนด

รายการ	มัธยฐาน	พิสัยระหว่างควอไทล์	ความเป็นไปได้				
			5	4	3	2	1
การกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม ตาม พ.ร.บ.วิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบค้า ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ยังมีปัญหาการร้องเรียนระหว่างผู้รับใบอนุญาต และปัญหาในการติดตามตรวจสอบสถานะเครื่องวิทยุคมนาคม ที่ยังไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการ และทันต่อเหตุการณ์ ท่านคิดว่ามีสาเหตุ หรือปัญหาอุปสรรค และแนวทางแก้ไขในด้านต่างๆ อย่างไรบ้างดังต่อไปนี้								
1. ด้านกฎหมาย และกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง							
1.1 บทบัญญัติแห่ง พ.ร.บ.วิทยุคมนาคม ที่เกี่ยวกับการค้าเครื่องวิทยุคมนาคม ในประเด็นต่อไปนี้ เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการบริหารจัดการการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมมากน้อยเพียงใด							
1.1.1 ระยะเวลา 1 ปีของใบอนุญาต (มาตรา 9(6))	2	0.5	…	…	…	…	…
1.1.2 อัตราค่าปรับร้อยละ 25 ของค่าธรรมเนียมต่อปี กรณีใบอนุญาตขาดต่ออายุ(มาตรา 21 , ประกาศเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต)	2	1.5	…	…	…	…	…
1.1.3 บทลงโทษ พัก เพิกถอนใบอนุญาต กรณีผู้รับใบอนุญาต ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ ตามเงื่อนไขใบอนุญาต(มาตรา 19)	2	1.5	…	…	…	…	…
1.1.4 บทลงโทษ ปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือจำคุกห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ กรณีประกอบกิจการค้าเครื่องวิทยุคมนาคมโดยไม่ได้รับใบอนุญาต(มาตรา 23)	2	1.0	…	…	…	…	…

รายการ	มัธยฐาน	พิสัยระหว่างควอไทล์	ความเป็นไปได้				
			5	4	3	2	1
1.1.5 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม อธิบดีกรมไปรษณีย์ โทรเลข เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ตาม พ.ร.บ.	2	1.0	…	…	…	…	…
1.2 ท่านมีความคิดเห็นต่อแนวทางแก้ไขปัญหาในข้อ 1.1 โดยการปรับปรุงแก้ไขบทบัญญัติแห่ง พ.ร.บ. วิทยุคมนาคม ในประเด็นต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด							
1.2.1 เพิ่มระยะเวลาอายุใบอนุญาตมากกว่า 1 ปี (มาตรา 9(6))	2	1.0	…	…	…	…	…
1.2.2 เพิ่มอัตราค่าปรับ กรณีใบอนุญาตขาดต่ออายุมากกว่าร้อยละ 25 ของค่าธรรมเนียมต่อปี (มาตรา 21 , ประกาศเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต)	2	1.5	…	…	…	…	…
1.2.3 เพิ่มบทลงโทษปรับ นอกเหนือจากการสั่งพักเพิกถอนใบอนุญาต กรณีผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติ ตามเงื่อนไขใบอนุญาต (มาตรา 19)	2	1.5	…	…	…	…	…
1.2.4 เพิ่มบทลงโทษ ปรับให้มากกว่าหนึ่งแสนบาทได้ ส่วนบทลงโทษจำคุก หรือทั้งปรับทั้งจำคงเดิม กรณีประกอบกิจการค้าเครื่องวิทยุคมนาคมโดยไม่ได้รับใบอนุญาต(มาตรา 23)	2	0.5	…	…	…	…	…
1.2.5 กสทช. เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ตาม พ.ร.บ.	4	1.0	…	…	…	…	…
1.3 บทบัญญัติแห่ง พ.ร.บ. องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 ในประเด็นต่อไปนี้ เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมมากน้อยเพียงใด							

รายการ	มัธยฐาน	พิสัยระหว่างควอไทล์	ความเป็นไปได้				
			5	4	3	2	1
1.3.1 การกำกับดูแลและการอนุญาตเครื่องวิทยุคมนาคมและอุปกรณ์ในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์(กสท.) ส่วนเครื่องวิทยุคมนาคมและอุปกรณ์ในกิจการวิทยุคมนาคมและกิจการโทรคมนาคมเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคม (กทค.)(มาตรา 37 , มาตรา 40)	4	1.0	…	…	…	…	…
1.3.2 การได้รับอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ในการประกอบกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ให้ถือว่าได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมที่เกี่ยวข้องด้วย (มาตรา 41 วรรคสอง, มาตรา 45 วรรคสอง)	4	1.0	…	…	…	…	…
1.4 ท่านมีความคิดเห็นต่อแนวทางแก้ไขปัญหาในข้อ 1.3 โดยเสนอปรับปรุงแก้ไขระเบียบค้า ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติแห่ง พ.ร.บ. องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ พ.ศ. 2553 ในประเด็นต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด							
1.4.1 กำหนดแนวทางการกำกับดูแล ที่เกี่ยวข้องกับการค้าเครื่องวิทยุคมนาคม ให้เป็นแนวทางเดียวกันทุกกิจการ	4	1.0	…	…	…	…	…

รายการ	มัธยฐาน	พิสัยระหว่างควอไทล์	ความเป็นไปได้				
			5	4	3	2	1
1.4.2 เพิ่มเลขที่หนังสือการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ หรือใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ในการอ้างอิงการรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมแทนใบอนุญาตให้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคม	3	1.5	…	…	…	…	…
1.5 ข้อบังคับตามระเบียบค้าซึ่งใช้เป็นแนวทางการควบคุม ติดตามการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม ในประเด็นต่อไปนี้ เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมมากน้อยเพียงใด							
1.5.1 ระยะเวลา 60 วันในการรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมหลังจากส่งมอบเครื่องวิทยุคมนาคมให้แก่ผู้ซื้อ/จำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมหมดในแต่ละบัญชี	2	2.0	…	…	…	…	…
1.5.2 ระยะเวลา 30 วันนับจากวันที่ 31 ธันวาคมของทุกปี ในการรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมประจำปี	2	1.0	…	…	…	…	…
1.5.3 บทลงโทษ การเตือน ไม่อนุญาตให้สำรองจำหน่าย พัก หรือเพิกถอนใบอนุญาต กรณีฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบ	2	1.0	…	…	…	…	…
1.5.4 อธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลข เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ตามระเบียบค้า	2	1.5	…	…	…	…	…
1.6 ท่านมีความคิดเห็นต่อแนวทางแก้ไขปัญหาในข้อ 1.5 โดยเสนอปรับปรุงแก้ไขระเบียบค้าในประเด็นต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด							

รายการ	มัธยฐาน	พิสัยระหว่างควอไทล์	ความเป็นไปได้				
			5	4	3	2	1
1.6.1 ลดระยะเวลาในการรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมหลังจากส่งมอบเครื่องวิทยุคมนาคมให้แก่ผู้ซื้อ/จำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมหมดในแต่ละบัญชี (7 วัน)	3	1.5	…	…	…	…	…
1.6.2 ยกเลิกการรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมประจำปี	2	2.5	…	…	…	…	…
1.6.3 เพิ่มบทลงโทษ ค่าปรับ นอกเหนือจาก การเตือน ไม่อนุญาตให้สำรองจำหน่าย พัก หรือเพิกถอนใบอนุญาต กรณีฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบค้า	4	1.0	…	…	…	…	…
1.6.4 กำหนดให้ กสทช. เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ตามระเบียบค้า	4	1.0	…	…	…	…	…
2. ด้านหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้รับใบอนุญาต							
2.1 ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมาย กฎระเบียบ และเงื่อนไขใบอนุญาตของผู้รับใบอนุญาตในประเด็นต่อไปนี้ เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมมากน้อยเพียงใด							
2.1.1 บทบัญญัติแห่ง พ.ร.บ.วิทยุคมนาคม	3	1.5	…	…	…	…	…
2.1.2 บทบัญญัติแห่ง พ.ร.บ.องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553	3	1.0	…	…	…	…	…
2.1.3 ข้อบังคับตามระเบียบค้า	4	1.5	…	…	…	…	…
2.1.4 เงื่อนไขในใบอนุญาตค้า	3	1.0	…	…	…	…	…
2.2 ท่านมีความคิดเห็นต่อแนวทางแก้ไขปัญหาในข้อ 2.1 ในแนวทางต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด							

รายการ	มัธยฐาน	พิสัยระหว่างควอไทล์	ความเป็นไปได้				
			5	4	3	2	1
2.2.1 เผยแพร่ และประชาสัมพันธ์ บทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้ผู้รับใบอนุญาตเพิ่มมากขึ้น	5	1.0	…	…	…	…	…
2.2.2 จัดทำคู่มือการปฏิบัติตามระเบียบค้า และเงื่อนไขในใบอนุญาตค้า ให้สามารถอ่านเข้าใจได้ง่าย	5	1.0	…	…	…	…	…
2.2.3 จัดประชุมสัมมนาร่วมกับผู้รับใบอนุญาต เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบัญญัติของกฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้อง	4	1.0	…	…	…	…	…
2.3 ข้อปฏิบัติตามระเบียบค้าของผู้รับใบอนุญาต ในประเด็นต่อไปนี้ เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมมากน้อยเพียงใด							
2.3.1 ข้อปฏิบัติในระเบียบค้าที่แตกต่างกันตามผู้ซื้อและประเภทเครื่องวิทยุคมนาคม	3	1.0	…	…	…	…	…
2.3.2 ภาระในการจัดเตรียมเอกสารเพื่อรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม	3	1.5	…	…	…	…	…
2.3.3 การรายงานการสำรองจำหน่ายและการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม มีขั้นตอนที่ซ้ำซ้อน	3	1.0	…	…	…	…	…
2.3.4 ภาระในการจัดเตรียมสำเนาบัญชีแสดงรายการเครื่องวิทยุคมนาคมแก่ผู้ซื้อ เพื่อให้ผู้ซื้อนำไปขอใบอนุญาตให้ มี ใช้เครื่องวิทยุคมนาคม	3	1.5	…	…	…	…	…
2.3.5 ขั้นตอนการปฏิบัติ กรณีการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมให้กับผู้ซื้อที่ไม่ได้รับยกเว้นใบอนุญาต มีความยุ่งยากมาก	4	1.0	…	…	…	…	…

รายการ	มัธยฐาน	พิสัยระหว่างควอไทล์	ความเป็นไปได้				
			5	4	3	2	1
2.3.6 แนวทางปฏิบัติ กรณีสาขาของนิติบุคคล	3	0.0	…	…	…	…	…
2.4 ท่านมีความคิดเห็นต่อแนวทางแก้ไขปัญหาในข้อ 2.3 ในแนวทางต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด							
2.4.1 ปรับปรุงแก้ไขระเบียบค้า ให้มีแนวทางปฏิบัติที่ไม่แตกต่างกัน สำหรับผู้ซื้อที่ต้องได้รับใบอนุญาต และผู้ซื้อที่ได้รับยกเว้นใบอนุญาตรวมทั้งประเภทเครื่องวิทยุคมนาคม	4	0.5	…	…	…	…	…
2.4.2 ลดภาระในการจัดเตรียมเอกสารรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมโดยใช้ระบบข้อมูลอิเล็คทรอนิคส์	4	1.5	…	…	…	…	…
2.4.3 ให้รายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมเพียงอย่างเดียว เพื่อลดความซ้ำซ้อน	3	1.0	…	…	…	…	…
2.4.4 ใช้เอกสารของผู้ค้าทดแทน เช่นใบเสร็จรับเงินสำหรับให้ผู้ซื้อนำไปประกอบการขอใบอนุญาตให้ มี ใช้เครื่องวิทยุคมนาคม	3	1.0	…	…	…	…	…
2.4.5 การรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมโดยใช้ระบบข้อมูลอิเล็คทรอนิคส์ จะช่วยลดขั้นตอนและมีความสะดวกมากขึ้น กรณีการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมให้กับผู้ซื้อที่ไม่ได้รับยกเว้นใบอนุญาต	4	1.0	…	…	…	…	…
2.4.6 เพิ่มเติมแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้องในกรณีนิติบุคคลมีหลายสาขาในระเบียบค้า	3	1.0	…	…	…	…	…

รายการ	มัธยฐาน	พิสัยระหว่างควอไทล์	ความเป็นไปได้				
			5	4	3	2	1
2.5 การให้ความร่วมมือในการจัดเตรียมข้อมูลของผู้รับใบอนุญาต เพื่อให้สำนักงาน กสทช. ตรวจสอบในประเด็นต่อไปนี้ เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมมากน้อยเพียงใด							
2.5.1 การจัดเก็บเครื่องวิทยุคมนาคมที่เป็นระบบระเบียบ	4	1.5	…	…	…	…	…
2.5.2 การจัดทำบัญชีแสดงรายการเครื่องวิทยุคมนาคมที่เป็นปัจจุบัน	4	1.0	…	…	…	…	…
2.5.3 การอำนวยความสะดวกในการให้ข้อมูล และนำตรวจ	3	1.5	…	…	…	…	…
2.6 ท่านมีความคิดเห็นต่อแนวทางแก้ไขปัญหาในข้อ 2.5 ในแนวทางต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด							
2.6.1 การรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมโดยใช้ระบบข้อมูลอิเล็คทรอนิคส์ จะช่วยให้ทราบข้อมูลปริมาณการสำรองจำหน่ายของผู้ค้าแต่ละราย ทำให้สามารถจัดเตรียมบุคลากรและเครื่องมือได้อย่างเหมาะสม	4	1.0	…	…	…	…	…
2.6.2 ให้คำแนะนำ หรือแนวทางการจัดเก็บเครื่องวิทยุคมนาคมที่ง่ายต่อการตรวจสอบ	4	1.0	…	…	…	…	…
2.6.3 การรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมโดยใช้ระบบข้อมูลอิเล็คทรอนิคส์ จะทำให้การจัดทำบัญชีแสดงรายการเครื่องวิทยุคมนาคมที่เป็นปัจจุบันได้ง่ายขึ้น	4	1.0	…	…	…	…	…
2.6.4 สร้างความเข้าใจให้กับผู้รับใบอนุญาตว่าการอำนวยความสะดวกในการให้ข้อมูล และนำตรวจ เป็นหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาต	4	1.0	…	…	…	…	…

รายการ	มัธยฐาน	พิสัยระหว่างควอไทล์	ความเป็นไปได้				
			5	4	3	2	1
3. ด้านการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสำนักงาน กสทช. ที่เกี่ยวข้อง							
3.1 การกำหนดแผนงานการปฏิบัติงานของพนักงาน กสทช.ในประเด็นต่อไปนี้ เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมมากน้อยเพียงใด							
3.1.1 ความสอดคล้องของแผนงานการปฏิบัติกับจำนวนผู้รับใบอนุญาต/พื้นที่รับผิดชอบ	4	0.0	…	…	…	…	…
3.1.2 ความสอดคล้องของแผนงานการปฏิบัติกับขั้นตอนในการปฏิบัติการ	4	1.0	…	…	…	…	…
3.1.3 ความสอดคล้องของอัตรากำลังกับจำนวนผู้รับใบอนุญาต/พื้นที่รับผิดชอบ	4	1.0	…	…	…	…	…
3.1.4 ทักษะ ความรู้ และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานของพนักงานสำนักงาน กสทช.	4	0.5	…	…	…	…	…
3.2 ท่านมีความคิดเห็นต่อแนวทางแก้ไขปัญหาในข้อ 3.1 ในแนวทางต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด							
3.2.1 กำหนดอำนาจหน้าที่ให้สำนักงาน กสทช. เขตในส่วนภูมิภาคเป็นผู้รับผิดชอบในพื้นที่เพื่อให้การกำหนดแผนงานมีความเหมาะสมกับจำนวนผู้รับใบอนุญาต/พื้นที่รับผิดชอบ	4	1.0	…	…	…	…	…
3.2.2 กำหนดขั้นตอนและระยะเวลาในการปฏิบัติการที่ชัดเจน	4	1.0	…	…	…	…	…
3.2.3 กำหนดคุณวุฒิ ที่มีความรู้ตรงตามสายงานที่ปฏิบัติของพนักงาน กรณีการรับพนักงานใหม่	4	1.5	…	…	…	…	…
3.2.4 จัดสัมมนา หรืออบรมพนักงาน เพื่อเพิ่มพูนความรู้ และแลกเปลี่ยนประสบการณ์	5	0.0	…	…	…	…	…

รายการ	มัธยฐาน	พิสัยระหว่างควอไทล์	ความเป็นไปได้				
			5	4	3	2	1
3.2.5 ส่งเสริมให้พนักงานให้มีการศึกษาต่อเพิ่มเติม	4	1.0	…	…	…	…	…
3.3 งบประมาณที่ได้รับจัดสรร และเครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน ประเด็นต่อไปนี้ เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมมากน้อยเพียงใด							
3.3.1 งบประมาณที่ได้รับจัดสรร ไม่เพียงพอ	3	0.5	…	…	…	…	…
3.3.2 จำนวนเครื่องมือ และอุปกรณ์ไม่เพียงพอ	3	1.0	…	…	…	…	…
3.3.3 เครื่องมือ และอุปกรณ์ล้าสมัย	3	1.0	…	…	…	…	…
3.3.4 ไม่มีระบบการจัดเก็บและการค้นหาข้อมูลการรายงานของผู้รับใบอนุญาต	4	1.0	…	…	…	…	…
3.4 ท่านมีความคิดเห็นต่อแนวทางแก้ไขปัญหาในข้อ 3.3 ในแนวทางต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด							
3.4.1 จัดตั้งงบประมาณให้เหมาะสมกับกับแผนงาน และ ปริมาณงานโดยนำเสนอรายละเอียดการปฏิบัติงาน และผลที่คาดว่าจะได้รับ	4	0.5	…	…	…	…	…
3.4.2 จัดหาเครื่องมือ และอุปกรณ์ ให้เหมาะสมกับอัตรากำลัง	4	1.5	…	…	…	…	…
3.4.3 จัดหาเครื่องมือ และอุปกรณ์ที่ทันสมัยเพิ่มเติม	4	0.5	…	…	…	…	…
3.4.4 จัดหาระบบฐานข้อมูลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมโดยใช้ระบบข้อมูลอิเล็คทรอนิคส์จะช่วยลดการจัดเก็บเอกสารและการค้นหาข้อมูลสะดวกรวดเร็ว	5	1.0	…	…	…	…	…
3.5 หลักเกณฑ์ หรือแนวทางปฏิบัติในการพิจารณาลงโทษผู้รับใบอนุญาตที่ฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบค้า ในประเด็นต่อไปนี้ เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมมากน้อยเพียงใด							

รายการ	มัธยฐาน	พิสัยระหว่างควอไทล์	ความเป็นไปได้				
			5	4	3	2	1
3.5.1 ขั้นตอนการพิจารณาลงโทษต้องใช้เวลานาน	4	1.5	…	…	…	…	…
3.5.2 ไม่มีหน่วยงานรับผิดชอบโดยตรง	4	1.0	…	…	…	…	…
3.6 ท่านมีความคิดเห็นต่อแนวทางแก้ไขปัญหาในข้อ 3.5 ในแนวทางต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด							
3.6.1 กำหนดกรอบระยะเวลาในแต่ละขั้นตอนในการพิจารณาลงโทษที่ชัดเจน	4	1.0	…	…	…	…	…
3.6.2 กำหนดให้มีหน่วยงานรับผิดชอบโดยตรง	3	1.5	…	…	…	…	…
4. ด้านอื่นๆ (นโยบายของรัฐ การเมือง เทคโนโลยี และเศรษฐกิจ)							
4.1 นโยบายในการกำกับการประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ประเด็นต่อไปนี้ เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมมากน้อยเพียงใด							
4.1.1 นโยบายในการบังคับใช้กฎหมายยังไม่ชัดเจน	4	0.0	…	…	…	…	…
4.1.2 การแทรกแซง หรือมีแรงกดดันจากอำนาจนักการเมือง	3	1.5	…	…	…	…	…
4.2 ท่านมีความคิดเห็นต่อแนวทางแก้ไขปัญหาในข้อ 4.1 ในแนวทางต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด							
4.2.1 นำเสนอปัญหาทางปฏิบัติในการบังคับใช้กฎหมายต่อผู้มีอำนาจหน้าที่ เพื่อให้กำหนดนโยบายที่ชัดเจน	4	0.0	…	…	…	…	…
4.2.2 การบังคับใช้กฎหมาย โดยยึดหลักกฎหมาย	4	1.0	…	…	…	…	…
4.3 การพัฒนาเทคโนโลยีเครื่องวิทยุคมนาคมประเด็นต่อไปนี้ เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมมากน้อยเพียงใด							

รายการ	มัธยฐาน	พิสัยระหว่างควอไทล์	ความเป็นไปได้				
			5	4	3	2	1
4.3.1 การหลอมรวมของเทคโนโลยีเครื่องวิทยุคมนาคม	4	0.5	…	…	…	…	…
4.3.2 รูปแบบของเครื่องวิทยุคมนาคมมีความหลากหลาย	4	1.0	…	…	…	…	…
4.4 ท่านมีความคิดเห็นต่อแนวทางแก้ไขปัญหาในข้อ 4.3 ในแนวทางต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด							
4.4.1 ติดตามเทคโนโลยีเครื่องวิทยุคมนาคมอย่างใกล้ชิด เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงกฎระเบียบ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี	4	1.0	…	…	…	…	…
4.4.2 ศึกษา และติดตามพัฒนาการของเครื่องวิทยุคมนาคมอย่างต่อเนื่อง	4	1.0	…	…	…	…	…
4.5 การแข่งขันของตลาดเครื่องวิทยุคมนาคม ประเด็นต่อไปนี้ เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการกำกับดูแลการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมมากน้อยเพียงใด							
4.5.1 มีการแข่งขันทางด้านราคาสูง	4	1.5	…	…	…	…	…
4.5.2 ช่องทางการจำหน่ายที่หลากหลาย	3	1.5	…	…	…	…	…
4.6 ท่านมีความคิดเห็นต่อแนวทางแก้ไขปัญหาในข้อ 4.5 ในแนวทางต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด							
4.6.1 ส่งเสริมให้ตลาดมีแข่งขันอย่างเป็นธรรมภายใต้หลักเกณฑ์เดียวกัน	4	0.5	…	…	…	…	…
4.6.2 ปรับปรุงระเบียบค้า ให้รองรับช่องทางการจำหน่ายที่หลากหลาย	4	1.5	…	…	…	…	…

รายการ	มัธยฐาน	พิสัยระหว่างควอไทล์	ความเป็นไปได้				
			5	4	3	2	1
5. ระบบฐานข้อมูลการสำรองจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม ตามรายละเอียดต่อไปนี้ ท่านคิดว่าสามารถช่วยแก้ไขปัญหาด้านภาระการรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมของผู้รับใบอนุญาต และการปฏิบัติงานของพนักงานสำนักงาน กสทช. ได้มากน้อยเพียงใด	4	0.5	…	…	…	…	…

DPU

โครงสร้างการเชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลการรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม

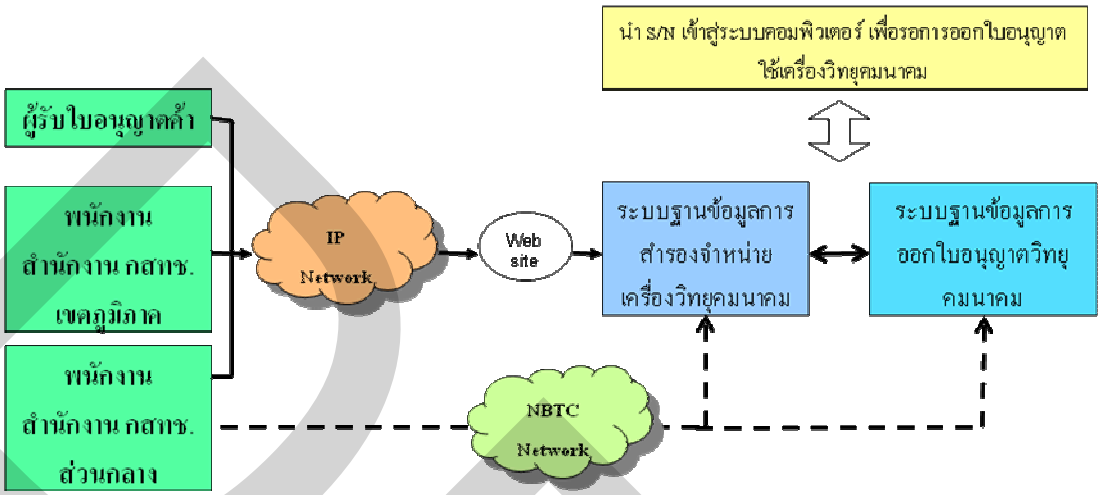

คุณลักษณะความสามารถของระบบ

1. ด้านผู้รับใบอนุญาต

1) ผู้รับใบอนุญาตแต่ละรายจะต้องมีชื่อผู้ใช้งานและรหัสผ่าน สำหรับเข้าใช้งานระบบผ่านทางเว็บไซต์ โดยระยะเวลาของสิทธิการเข้าใช้งานระบบเป็นไปตามอายุของใบอนุญาต

2) ผู้รับใบอนุญาตสามารถรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม กรณีจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมให้กับผู้ค้าเครื่องวิทยุคมนาคมรายอื่น ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ หน่วยงานราชการ บุคคลทั่วไปซึ่งผู้ซื้อต้องได้รับใบอนุญาตให้ มี ใช้ หรือส่งเครื่องวิทยุคมนาคมออกนอกราชอาณาจักร รวมทั้งกรณีที่มีการแจ้งทำลาย สูญหาย หรืออายัดเครื่องวิทยุคมนาคม

3) ในขั้นตอนการรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมของผู้รับใบอนุญาตระบบสามารถตรวจสอบสิทธิของผู้ซื้อได้ เช่น ใบอนุญาตยังไม่หมดอายุ/ไม่ปรากฏหมายเลขใบอนุญาตที่แจ้ง เป็นต้น

4) ผู้รับใบอนุญาตสามารถตรวจสอบจำนวน/รายละเอียดเครื่องวิทยุคมนาคมที่อยู่ในบัญชีสำรองจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมของตนเอง และตรวจสอบใบอนุญาตของเครื่องวิทยุคมนาคมที่ผู้รับใบอนุญาตได้จำหน่ายให้กับผู้ซื้อไปแล้ว

5) ผู้รับใบอนุญาตไม่ได้สิทธิในการแก้ไขข้อมูลที่ได้มีการดำเนินการเรียบร้อยแล้ว

2. ด้านพนักงานสำนักงาน กสทช.

1) พนักงานสำนักงาน กสทช. จะมีชื่อผู้ใช้งานและรหัสผ่าน สำหรับเข้าใช้งานระบบผ่านทางเว็บไซต์ และเข้าสู่ระบบฐานข้อมูลได้โดยตรง

2) พนักงานสำนักงาน กสทช. สามารถบันทึกรายงานการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคม ให้กับผู้ค้าเครื่องวิทยุคมนาคมรายอื่น ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ หน่วยงานราชการ บุคคลทั่วไปซึ่งผู้ซื้อต้องได้รับใบอนุญาตให้ มี ใช้ หรือส่งเครื่องวิทยุคมนาคมออกนอกราชอาณาจักร รวมทั้งกรณีที่มีการแจ้งทำลาย สูญหาย หรืออายัดเครื่องวิทยุคมนาคม ตามหนังสือแจ้งของผู้รับใบอนุญาต

3) พนักงานสำนักงาน กสทช. สามารถตรวจสอบข้อมูลได้ดังนี้

3.1) จำนวนเครื่องวิทยุคมนาคมที่อยู่ในบัญชีสำรองจำหน่าย ของผู้รับใบอนุญาตแต่ละราย

3.2) ข้อมูลใบอนุญาตของเครื่องวิทยุคมนาคมที่ผู้รับใบอนุญาตได้จำหน่ายให้กับผู้ซื้อไปแล้ว

3.3) สถานะของเครื่องวิทยุคมนาคมว่าอยู่ในบัญชีสำรองจำหน่ายของผู้รับใบอนุญาตรายใด

3.4) เส้นทางการจำหน่ายเครื่องวิทยุคมนาคมของผู้รับใบอนุญาตที่ผ่านมาและใบอนุญาตที่เกี่ยวข้อง

3.5) ข้อมูลการเข้าใช้ระบบและทำรายการของผู้รับใบอนุญาตแต่ละรายในแต่ละช่วงเวลา

3. ด้านการบริหารจัดการระบบของสำนักงาน กสทช.

1) ระบบสามารถเชื่อมโยง แลกเปลี่ยนข้อมูลกับระบบการออกใบอนุญาตวิทยุคมนาคม

2) ระบบสามารถรับข้อมูลรายละเอียดเครื่องวิทยุคมนาคมใหม่ เมื่อมีการแจ้งการ ทำ หรือนำเข้าผ่านทางระบบการออกใบอนุญาตวิทยุคมนาคม

3) ระบบสามารถรับข้อมูลรายละเอียดเครื่องวิทยุคมนาคมที่มีผู้ยื่นขอใบอนุญาต มี ใช้ หรือนำออกเครื่องวิทยุคมนาคม

4) ระบบสามารถรับข้อมูลรายละเอียดเครื่องวิทยุคมนาคมที่มีการแจ้งยกเลิก ทำลาย หรืออายัดเครื่องวิทยุคมนาคม

5) ระบบสามารถกำหนดระดับชั้นการเข้าถึงของผู้ใช้งาน และรองรับจำนวนผู้ใช้งานไม่น้อยกว่าจำนวนผู้รับใบอนุญาตและพนักงานสำนักงาน กสทช.

6) กำหนดสิทธิการเข้าใช้งานระบบของผู้รับใบอนุญาตเป็นไปตามอายุของใบอนุญาต

7) สามารถแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือระงับสิทธิการเข้าใช้งานระบบของผู้รับใบอนุญาตได้

ขอขอบพระคุณท่านที่ได้กรุณาแสดงความคิดเห็นที่ทรงคุณค่าในการสอบถามครั้งนี้

ภาคผนวก ข
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

DPU

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการส่วน พนักงานปฏิบัติการระดับสูง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ และผู้รับใบอนุญาตให้ ค้า ซึ่งเครื่องวิทยุคมนาคม รวมจำนวน 17 ท่าน โดยมีรายชื่อ และตำแหน่ง ดังต่อไปนี้

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง
1	นายบุญโชค รุ่งโชติ	ผู้อำนวยการสำนักกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคม สำนักงาน กสทช.
2	นายดำรงค์ วัสโสทก	ผู้อำนวยการสำนักการอนุญาตกิจการเฉพาะกิจ สำนักงาน กสทช.
3	นางสุพินญา จำปี	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย สำนักงาน กสทช.
4	นายราเมศ พิทยาภินันท์	ผู้อำนวยการส่วนงานกำกับการใช้ความถี่วิทยุ 1 สำนักกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคม สำนักงาน กสทช.
5	นายภิรมย์ ภู่พฤกษา	ผู้อำนวยการส่วนงานกำกับการประกอบกิจการ 3 สำนักกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคม สำนักงาน กสทช.
6	นายสุวัฒน์ วัสุเสถียร	ผู้อำนวยการส่วนงานกำกับการประกอบกิจการ 1 สำนักกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคม สำนักงาน กสทช.
7	นายอรรณพ นิตยะ	ผู้อำนวยการส่วนงานการอนุญาตกิจการเฉพาะกิจ 4 สำนักการอนุญาตกิจการเฉพาะกิจ สำนักงาน กสทช.
8	นายชัยรัตน์ ทองจับ	ผู้อำนวยการส่วนงานการอนุญาตกิจการเฉพาะกิจ 5 สำนักการอนุญาตกิจการเฉพาะกิจ สำนักงาน กสทช.

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง
9	นายวิรัตน์ วงศ์จันทรา	ผู้อำนวยการส่วนงานการอนุญาตกิจการเฉพาะกิจ 6 สำนักการอนุญาตกิจการเฉพาะกิจ สำนักงาน กสทช.
10	นายวรพงษ์ ชูติวัฒน์	ผู้อำนวยการส่วนงานวางแผน ติดตามประเมินผล สำนักตรวจสอบการใช้ความถี่วิทยุ สำนักงาน กสทช.
11	นายสมพงษ์ ช่างเรือ	ผู้อำนวยการส่วนงานซ่อมและบำรุงรักษา สำนักตรวจสอบการใช้ความถี่วิทยุ สำนักงาน กสทช.
12	นายวัลลภ ญาณจรูญ	ผู้อำนวยการสำนักงาน กสทช . เขต 13 ระนอง สำนักตรวจสอบการใช้ความถี่วิทยุ สำนักงาน กสทช.
13	นายกิติศักดิ์ อนิวรรตน์	ผู้อำนวยการส่วนงานระบบเครื่องคอมพิวเตอร์และการสื่อสาร สำนักเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักงาน กสทช.
14	นายพีระพงษ์ พบพุ่มสุข	พนักงานปฏิบัติการระดับสูง สำนักกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคม สำนักงาน กสทช.
15	นายเจริญ ทิมเจริญสุข	พนักงานปฏิบัติการระดับสูง สำนักการอนุญาตกิจการเฉพาะกิจ สำนักงาน กสทช.
16	นายวุฒิชัย ผลึกมณฑล	ผู้จัดการฝ่าย Logistics บริษัท ไทยคม จำกัด(มหาชน) ผู้รับใบอนุญาตให้ ค้า ซึ่งเครื่องวิทยุคมนาคม
17	นายบัญญัติ เกิดนิยม	ผู้อำนวยการฝ่ายการตลาด บริษัท อีริคสัน(ประเทศไทย) จำกัด ผู้รับใบอนุญาตให้ ค้า ซึ่งเครื่องวิทยุคมนาคม

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นายกฤตภาส อารักษ์คุณากร
ประวัติการศึกษา	วิศวกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาวิศวกรรมอิเลคทรอนิกส์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล นิติศาสตร์บัณฑิต สาขานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน	พนักงานปฏิบัติการระดับสูง สำนักการอนุญาตกิจการเฉพาะกิจ สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ
ทุนการศึกษา	ทุนเจ้าหน้าที่ของรัฐ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ประจำปีการศึกษา 2552

DPU